SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 24. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 7 JUNI, 1916. NO. 23

Prov. Library Winnipeg

En vädjan.

En bön om hjälp till president Wilson från de af Ryssland förtryckta folken.

FRÅN STOCKHOLM.

RYSSLAND VILL DE FRAMMANDE NATIONERNAS UNDERGÅNG.

Följande telegram har d. 9 maj afsändts från Stockholm till president Wilson:

Till presidenten för Nordamerikas Förenta Stater,
Mr. Woodrow Wilson,
Washington.

Till eder, herr president, såsom den främste förkämpen för humanitet och rättvisa, vända vi oss i vår nöd och genom eder till alla människovänner för att bringa till deras kännedom det hårda öde som öfvergår våra landsmän och trosförvanter genom Rysslands förskyllan. Genom eder, herr president, vända vi oss äfven till Rysslands bundsförvanter, förvissade om att deras frihetskärlek och rättskänsla skall uppfresa sig mot en behandling som förorsakar oss outhärdliga lidanden.

Vi representanter för undertryckta folk och främmande religionssamfund inom ryska riket anklaga den ryska regeringen inför hela den civiliserade världen och anropa denna om hjälp, om skydd mot tillintetgörelse.

Vi finnar anklaga den ryska regeringen för att ha trampat under fötterna vår i högtidliga former stadfästa författning. Genom ryska lagar, som ej äga någon giltighet i Finland, har Finlands rätt blifvit kränkt. De ryska maktägande sträfva att tillintetgöra vår statliga autonomi, att förstöra vår rättsordning, att berofva landtdagen allt inflytande i det offentliga lifvet. Detta program genomföres med orubblig konsekvens. De inhemska språken undanträngas, förvaltningen utsättes för fortgående desorganisering, författningstrogna domare och tjänstemän inspärras i ryska fängelser eller deporteras till Sibirien. Sådana äro verkningarna af att Ryssland brutit sitt gifna ord.

Vi balter ha i århundraden varit ryska rikets pålitligaste undersåtar. Till tack därför har man berofvat oss vår författning, våra besvurna rättigheter. Landets invånare ha systematiskt hetsats mot hvarandra. Under kriget har den ryska armén förhärjat, plundrat och nedbrändt våra hemvist. Många af oss ha utsatts för grundlösa misstankar och utan dom och rannsakning fängslats såsom fiender och bortsläpats i elände.

Vi letter ha skänkt Ryssland många dugliga tjänstemän. Och dock måste vi uppleva att vårt skolväsende blef tillintetgjort. Den ryska regeringen har bland oss uppväckt hat och fiendskap emot andra nationaliteter och utbredt korruption och sedefördärf inom vår stam. Ehuru vi frivilligt uppställt legioner till Rysslands försvar, har en stor del af den lettiska befolkningen drifvits från hus och hem för att i det inre af riket omkomma af brist och umbäranden.

Vi lithauer ha förlorat vår nationella självständighet genom att de högtidliga löften brutits, som gifvos oss i de "lithauiska statuterna." Vår religion har förföljts. Katolska kyrkor ha med våld förvandlats till ortodoxa. Kyrkogodsen ha tagits i beslag. Spridandet af bildning och upplysning har förhindrats och vårt lithauiska modersmål har man velat utrota; enhvar som hade en lithauisk bonbok i sin ägo straffades med fängelse eller förvisning till Sibirien. En stor del af jorden har indragits och fördelats bland ryska gunstlingar eller gjorts till kronogods. Nu har den ryska armén med våld bortsläpat stora delar af vår befolkning och förhärjat det förr så välmående landet.

Vi polacker ha ända sedan vi kommo under ryskt herravälde genom sekler fått utstå fysiska och moraliska lidanden. Våldförande af vår författning och ödeläggande af vårt statliga och nationella lif kännetecknar den ryska "systernationens" uppförande! Ej det ringaste har åtgjorts för att inlösa det löfte om autonomi som gifvits oss under detta krig af den ryska öfverbefälhafvaren. Ryska trupper ha meningslöst härjat, plundrat och brandskattat våra landområden, ryska regeringen har drifvit en stor del af vårt folk bort från hembygden, och i det inre af riket lida halfannan miljon polacker förfärlig nöd.

Vi ryska judar äro fortrampade som intet annat folk på jorden. Vi utsättas för att fysiskt och intellektuellt förtvina. Vi hindras att besöka skolor och universitet. Sammanträngda i vissa bosättningsområden, ha vi prisgifvits åt växande fattigdom och elände. I blodiga pogromer har man lämnat pöbelns djuriska instinkter fritt spelrum gentemot oss. På grund af kriget ha hundratusental af oss jagats bort till främmande trakter, och många tusenden ha därvid omkommit i elände. Våra hus ha utplundrats, och dagligen få våra bröder lida bittraste nöd.

Vi ukrajnare ha beröfvats den autonomi som högtidligen tillför-

(Forts. å sid. 4.)

ANNU ETT DUBBELMORD.

En vansinnig dödar en man och kvinna vid Ribby gård i Sverige.

Vid Ribby gård i Sotholms härad föröfvades härom dagen ett hemskt dubbelmord af en sinnessjuk människa, arbetaren Alfred Björklund från torpet Asphagan under Ribby egendom. De mördade äro en smed vid namn Östlund, boende 5—800 meter från Asphagen åt Ribby till, samt en fröken Mathilda Hallberg, syster till landtbrukaren och kyrkovärden Robert Hallberg. Vapnet var en yxa. Björklund hade visserligen under sista tiden företallit grubblande, men några tecken till begynnande sinnessjukdom har hans omgifning icke kunnat förmärka.

På förmiddagen tycks så den lurande sinnessjukdomen ha brutit ut. Med en yxa hade han rusat ned till smeden Östlund, där denne stod i sin smedja. Han frågade om Östlund inte ville följa med till Ribby, eljes skulle han slå ihjäl honom. Östlund lär ha svarat, att under sådana förhållanden fick han väl följa med till Ribby. Björklund högg då till Östlund med yxan i hufvudet så att ö. sjonk ned. Döden följde troligen genast. Den vansinnige mannen sprang nu ned till Ribby och in i landtbrukare Hallbergs hem. Först in i köket, och då han inte hittade någon person där ute i förstugan. Här träffade han kyrkvärdens syster fröken Hallberg och mot henne riktade han ett dödande hugg med yxan i hufvudet så att äfven hon sjonk ned liflös utan ett ord. Jungfrun på stället, som åsett den förfärliga handelsen, sprang ut, men Björklund följde efter. Han kom ifatt henne och skulle just hugga till äfven henne, då en slöjdare på gården kom till tillräckligt hastigt för att gripa tag i Björklund och hindra hans uppsåt.

Björklund måste släppa yxan, men kom själf undan och sprang ned till kyrkan, förbi tingshuset. Han träffade en arrendator Karlsson och en annan man, för hvilka han omtalade, att han slagit ihjäl Östlund och fröken Hallberg. Björklund skyndade in till en arbetare Åkerlöf, där hans raseri tog sig utbrott genom att slå sönder möbler i hemmet. Befolkningen var nu emellertid varskodd och ett flertal personer kommo till platsen. Östlunds lilla flicka sprang ned till telefonstationen vid järnvägsstationen och berättade hvad som skett.

Björklund hade visserligen barrikaderat sig inne i huset, men utan vapen som han var, blef det en rätt lätt sak för de tillstädeskommande att öfvermanna honom. Ännu när han, bunden till händer och fötter, fordes i förvar, gjorde han våldsamt motstånd. Han transporterades till finkan vid Sotholms härads tingshus.

Gästgifvare Lundqvist, som var den som grep mördaren i Ribby, har lämnat en del upplysningar om det ohyggliga dramat.

Björklund hade kommit in i Åkerlöfs villa, som ligger intill gästgifveriet. Fru Åkerlöf stod och strök en del linnesaker, medan mannen låg och sof, emedan han haft nattarbete. Björklund ryckte upp dörren och började fara fram, som ett vilddjur i stugan. Han hade kommit emot hustru Å. och slagit till henne i hufvudet så att hon erhöll två blodande sår. Af hustruns rop på hjälp kom nu mannen upp. Så fort Björklund fick syn på honom gick han mot denne med en flaska, som han tagit på en hylla. Med flaskan gaf han Åkerlöf två slag i hufvudet, så att ett par ymnigt blodande sår uppkommo. Med uppbjudande af alla sina krafter fick Åkerlöf ut Björklund från stugan, men B. sökte med all makt komma in igen. Glaset i dörrarna slogs sönder för Björklunds rasande anfall.

Nu fick Lundqvist syn på Björklund och sprang till platsen fortast han förmådde. Björklund vände sig om mot Lundqvist. Han hade nu tagit upp sin fällknif och hotade Lundqvist med orden:

"Kom, ska' du få dö också!"

Lundqvist lyckades få tag i Björklunds händer och tvang denne att släppa knifven. Han förde Björklunds händer bakåt ryggen och fick därigenom ett fast och orubbligt grepp på den vansinnige. Denne höll sig jämförelsevis lugn. Folk kom nu till från alla kanter och Björklund bands samt fördes, såsom förut nämnts, upp till finkan.

Förändring i ministären.

Premierminister Bowser i British Columbia meddelade i måndags, att hans kabinett rekonstruerats därigenom att som nya medlemmar intagits: Ernest Miller, Grand Forks, Wm. Mason, Prince Rupert, och dr. G. A. McGuire, Vancouver. Ministären ter sig nu som följer:

Premier och attorney-general, W. J. Bowser.

Minister of lands, W. R. Ross.

Minister of mines och acting minister of finance, Lorne Campbell.

Provincial secretary och minister of education, G. A. McGuire.

Minister of agriculture, Wm. Manson.

Minister of public works, Thomas Taylor.

President of the council, Ernest Miller.

Vårflod i Sverige.

Vårfloden anställer stor förödelse och olycka på många platser i Sverige.

SPILLDA MÄNNISKOLIF.

MELLERSTA SVERIGE SYNES VARA MEST HEMSÖKT.

Årets vårflod har i Norrland, Dalarne, Värmland samt i Mälarlandskapen varit den mest våldsamma i mannamåne samt har, under senaste dagarna kommit med svåra hemsökelser af flera slag.

I Falun antager den starka vårfloden allt mer oroande proportioner, och snart torde 1860 års vattenstånd vara uppnått. Elektricitetsverket har måst stängas på grund af öfversvämning i maskinhallen. Ett 100-tal gårdar stå helt eller delvis kringflutna.

Bommarna vid Avesta skiljeställ ha länge hårdt påfrestats inte blott af den våldsamma strömmen, utan äfven af de väldiga timmermassorna ofvanför skiljestället. Hittills dagen sökte man med grofva linor förstärka fortöjningarna. Men följande morgon sprungo lansarna och omkring 200,000 timmerstockar, som fasthållits, kommo med ett väldigt dån rusande älfven utför. Landsvägsbron var allvarligt hotad, men tack vare att timret bröts af i Avesta Storfors, afvärjdes en allvarlig fara. Hela fallet är packadt af timmer.

Om öfversvämningarna i Dalarne meddelas ytterligare:

Vattenståndet i Siljan öfverstiger nu med några centimeter 1910 års höga vattenstånd och sjön stiger fortfarande. I Mora strands köping ha fabriker och magasin vid Strandgatan måst utrymmas. Tågen gå fram i mer än fotsdjupt vatten, och då ångbåtskajen är öfversvämmad måste båtarna lägga till vid järnvägsbanken nedanför Mora hotell.

I Östersjödalälfven vid Mora har vattenståndet varit konstant de tre senaste dygnen. Längre upp sjunker vattnet och all fara anses öfverstånden.

I Västerdalälfven har floden gått ännu mera tillbaka än i Österdalälfven. Endast vid Floda föreligger ännu någon fara. Älfven har där mellan den nya älfven och byn Forsgärde trängt fram i den strömfåra, där den på 1700-talet förstörde ett flertal gårdar. På bron vid Hagön pressas 40,000 timmer och Ässfors' kraftstation och såg anses hotade.

På grund af den starka vårfloden har ett gafvelparti af plåtverkstaden vid Domnarfvets järnverk, belägen strax nedanför fallet, rasat, följd af ett par maskiner. Vid sågverket har vattnet likaledes anställt en del förödelse och fört med sig någon del af virkesupplaget.

Till följd af öfversvämning stod häroin dagen så godt som hela Bollnäs köping under vatten. Endast några kortare gatusträckor äro trafikabla.

Natten till d. 15 maj steg vattnet mycket hastigt i Karlstad och öfversvämmade stadsdelarna Älfkullen, Sundby och Hagaborg samt i de öfriga stadsdelarna på ett flertal ställen utefter älfven. I de nämnda stadsdelarna fyllides husens nedre våningar fullständigt med vatten, hvarför befolkningen så godt som öfverallt måste flytta upp i husens öfre våningar eller ock lämna bygnaderna. Trafiken på gatorna uppehölls hela dagen med båtar. I Hagaborg kom floden så hastigt, att många familjer ej hunno få med sig mer än det allra nödvändigaste. I många hus stå möblerna kvar i vattnet. Utkommenderad militär är sysselsatt med att bygga fördämningar och lägga ut gångbroar.

På grund af skadorna på Karlstad—Munkforslinjen är trafiken inställd. På statsbanan västerut gick på söndagen endast ett tåg, som stannade vid öfversvämningen i närheten af Skåre, där utväxling ägde rum.

Äfven inom Västmanland har årets vårflod förorsakat öfversvämningar.

Större olägenheter åstadkommer då Kolbäcksån, särskildt i Surahammarstrakten. Här äro stora åkerfält öfversvämmade af vatten. De delar af dessa, som äro besådda med höstsäd, kunna anses som tillspillogifna. Landsvägarna i orten äro på flera ställen öfversvämmade och ha delvis måst aflysas. Äfven en del af järnvägen mellan Ramnäs och Kolbäck står under vatten på den s. k. östsura mosse, söder om Surahammar. Vid bruket har det höga vattenståndet menligt inverkat på driften i det att bakvatten uppstått i turbinerna. Brukets kraftstation vid Alsätra har på grund af det myckna vattnet måst stoppa, och vid Västerkvarns kraftstation, där driften fortsättes, har leveransförmågan betydligt nedsatts till följd af bakvatten. Vid Surahammar har vattenståndet i Kolbäcksån ej varit så högt som nu sedan 1860. I Arbogaån stod vattnet på söndagen mycket högt, särskildt i Fällingsbro-trakten, där omkring 800 tunnland äro öfversvämmade. Likaledes har Mälarens höga vattenstånd lagt stora jordområden i Kungsörstrakten under vatten.

Från de stora Norrlandsfloderna ha ingått underrättelser om betydande öfversvämningar, sprängda timmer-

bommar, bortförda broar och hotade eller mer eller mindre skadade industriella verk.

Dalälfvens vattenmängd vid Älfkarleby hade den 15 maj ökat öfver den siffra, som af hydrografiska byråns chef angifvits som den sannolika, eller 1,450 kbm. pr sekund. Vattenmängden var nämligen 1,540 kbm. mot 1,440 lördagen förut, således en ökning af 10 kbm. på två dagar. Stigningen beräknas fortfara åtminstone till slutet af denna vecka.

Vid Stockholms stads kraftbygge vid Untra har man hittills redt sig bra med de omfattande skyddsanordningar, som vidtagits, och några nya olyckstillbud ha icke inträffat.

Under den svåra vårfloden hafva flera människor omkommit. Sålunda har en arbetare vid Domnarfvet, som försökte i båt taga sig öfver älfven, därvid omkommit, enär båten kantrade till följd af den starka strömmen. En annan båt, som befann sig i närheten, försökte bringa hjälp, men hann ej fram. Ännu på aftonen hade man ej kunnat utröna, hvem den omkomne var.

26-årige hemmansägaresonen J. O. Bergström i Sättna, Medelpad, råkade, då han på morgonen skulle gå öfver en timmerledare i Sättnaån, snafva, sannolikt på grund af den häftiga strömmens påverkan på ledaren, och falla i vattnet. Hans lik återfanns på morgonen ett långt stycke från olycksplatsen.

SV.-AMERIKANSK GUVERNÖRSKANDIDAT.

Peter Norbeck får öfverväldigande röstmajoritet vid primärvalet i South Dakota.

I South Dakota, där skandinaverna äro många och republikanerna starka, skulle det inte förvåna oss om vår landsman Peter Norbeck blir guvernör. Vid primärvalet fick han dubbelt med röster än de andra republikanska kandidaterna.

Det är möjligt, att Peter Norbeck kallar sig skandinav eller t. o. m. norrman, och det har han å ena sidan rätt till. Men eljes är han svensk. Hans far, George Beck, var född i Jämtland. Han flyttade 1868 till Amerika och slog sig ned i Clay county i hvad som då var Dakota Territory. Följande år gifte han sig med Karen Knudsvik, som var från Trondhjem. Sonen Peter föddes 1870. Det synes som fadern genom giftermålet kom att méra tillhöra norrmännen än svenskarna. För resten voro visst nybyggarna där på orten nästan uteslutande norrmän. Och George Beck blef en ganska inflytelserik man bland dem. Han förestod i egenskap af pastor i många år en norsk församling, och han var medlem af lagstiftande församlingen, sedan South Dakota blifvit stat.

Peter Norbeck uppväxte på fädernefarmen och arbetade där till sitt 25te år. Då slog han sig på egen affär som brunnsgrafvare i stort, och den firma han bildade har under årens lopp blifvit den största i nordvästern.

Han deltog sedan tidiga år med lif och lust i lokalpolitiken, var statssenator i flera terminer och valdes så till vice guvernör. Han är således en välbetrodd man och hans politiska gärning talar också till hans förmån.

ATTENTATET MOT KUNG GUSTAF EN ANKA.

Afton-Bladet är ute och åker igen.

Man påminne sig telegrammet till Amerika för några veckor sedan, som omtalade att ungsocialisterna tänkt taga kung Gustafs lif och läser följande ur Dagens Nyheter af d. 9 maj:

Hvad väntades ske på hästutställningen? frågade Afton-Bladet i sitt måndagsnummer med rubriker som samma tidning skulle kallat sensationella och amerikanska om de stått i Dagens Nyheter. Stadsfiskal Lidberg och kommissarien Svensson hade varit närvarande på Cirkus och suttit helt nära den kungliga logen. Äfven hade tyrtio uniformerade konstaplar varit tillstädes, och tidningen uppgett att de hade order att, därest något inträffade, icke släppa ut någon människa ur lokalen. Denna säkerhetsåtgärd skulle ha framkallats af en anmälan till polisen att "från ungsocialistiskt-anarkistiskt håll planerades ett eller annat tilltag, möjligen af synnerligen allvarlig art, närmast med anledning af domen i Stormklockemålet".

Dagens Nyheter har förfrågat sig på vederbörligt ort och fått till svar att Afton-Bladet fantiserar. Den serverade sensationshistorien verkar också något tunt spad. Oväntat är det också att finna att hr Lidberg satts i spetsen för 40 uniformerdae konstaplar. Eljest brukar han hälst begagna folk i kavaj.

SITUATIONEN I MEXICO.

Carranza fordrar, att de amerikanska trupperna genast tillbakadragas.

Den mexikanska de facto regeringen fordrar i en not, som i onsdags öfverlämnats till den amerikanska regeringen att de amerikanska trupperna i Mexico utan uppskof skola dragas tillbaka.

I torkan.

Utan större uppseende inlickt provinsen Manitoba förliden vecka i torkans tecken.

FÖRBUDSKOMMISSARIE.

EN ÖFVERSIKT ÖFVER DEN NYA LAGENS INNEHÅLL.

Manitoba i allmänhet och Winnipeg i synnerhet begrof John Finkelman förliden onsdag på ett värdigare sätt än mången skulle hafva trott vara möjligt. Följande dag, då Manitoba Temperance act trädde i kraft, voro alla barer och spirituosabutiker med undantag af Hudson's Bay Co:s stängda, och ett relativt litet antal fyllerister stodo inför Pontius Pilatus i polisdomstolen i Winnipeg. Polisen här i staden arresterade endast 13 personer, hvilka allt för kraftigt firat grafolet.

I onsdags voro alla barer väl besökta, men allt gick lugnt och ordentligt till väga. Några barer hade redan på eftermiddagen sålt slut sitt lager med spirituosa, medan åter andra hade en hel del kvar, då de på kvällen stängdes. Barerna stängde sina dörrar precis kl. 8 e. m., stadstid, och de som trott, att de skulle hålla öppet till kl. 12, då den nya lagen trädde i kraft, blefvo storligen besvikna. Såsom en slags belöning för denna laglydnad fingo hotellägare, som fortfarande hade sprit på lager, tillåtelse att till kl. 12 lördag natt söka göra sig af med denna, men fingo de endast sälja till folk utanför provinsen. Om sprit påträffas i något hotell efter kl. 12 i lördags natt, blir hotellet åtaladt enligt den nya lagen.

Spirituosabutikerna gjorde äfven goda affärer den sista dagen under det gamla systemet. En massa godt folk syntes ifriga att lägga upp litet af den våta varan på lager i sina hem och att draga fördel af de billiga priser, till hvilka spriten den sista dagen såldes. Öfveralt i staden såg man folk med stora paket eller kappsäckar, om hvilkas innehåll man knappast kunde tveka.

Hudson's Bay Company utgjorde som sagdt ett undantag. Detta mäktiga bolag påstår sig hafva speciella rättigheter, hvilka icke beröras af den nya förbudslagen. Bolaget vill, att domstol skall afgöra, huruvida dessa rättigheter stå sig eller icke, och höll därför sin spirituosabutik öppen i torsdags. Det dröjde emellertid icke länge, förrän provinsregeringens tjänsteman kommo dit och lade beslag på laget, värdt cirka $1,000, och stängde butiken. Hudson's Bay company kommer nu att stämma regeringen för detta. Rättegången blir troligen mycket spännande och långvarig och torde i sista hand afgöras i England. Om bolaget också skulle vinna rättegången, kanske det ändock ej bryr sig om att fortsätta med spirithandteringen i Manitoba. Dess afsikt är antagligen endast att se, hvilka rättigheter det har.

I torsdags tillträdde rev. J. N. MacLean, f. d. sekreterare för Manitoba Social Service council och en af provinsens bäst kända nykterhetskämpar, befattningen som prohibition commissioner. Mr MacLeans namn borgar för att lagens efterlefnad kommer att efterses, så långt i mänsklig makt står. Redan samma dag inspekterade han hotellen och inventerade dessas öfverblifna lager. Hotellägarna måste för honom redogöra för, till hvilka de sålt sin sprit under de tre dagarnas uppskofstid, som de fingo.

En del spirituosabutiker hafva redan åter öppnats såsom kommissionskontor, där de som önska importera spirituosa kunna aflämna sina order. Huru dessa fungera, är oss ännu icke bekant.

I Winnipeg stängdes 26 barer, i St. Boniface 7, i Brandon 14 och utanför Winnipeg cirka 125. En del af dessa öppnade dock redan följande dag nykterhetsbarer och rapporterade, att de första dagen hade ganska god förtjänst. Flera bartendare fortsätta arbetet i dessa barer, men flera hundra blefvo utan arbete, då krogarna stängdes. En del hotell hade redan några dagar före den nya lagen trädde i kraft blifvit nödsakade att stänga, och man väntar att flera skola gå samma väg under den första månaden. Dessa hotell äro emellertid i allmänhet sådana, som endast varit maskerade hotell och då nästan uteslutande left på inkomsten från baren, eller sådana, hvilka äro belägna i mycket små samhällen.

Inga spritdrycker komma att serveras på C. P. R:s tåg, då de passera genom provinsen.

På polisstationen är man mycket nöjd med den nya ordningen, i det ytterst få fyllerister under de senaste dagarna blifvit arresterade. I fredags anhölls endast en person. En man har hittills anmälts för att ha brutit mot lagen. Han skulle i torsdags ha sålt sprit på Alexander axe, men då han skulle arresteras, lyckades han undkomma.

En konferens kommer antagligen att inom de närmaste dagarna hållas mellan provinsens hotellägare och Social Service council, som önskar

(Forts. å sid. 8.)

IMPORTEN SKADAD.

Importen från Amerika lider skada af krigshandelslagen i Sverige.

Importen från Amerika skadas i högsta grad af den nya krigshandelslagen i Sverige, hvilken innehåller bestämmelser om införsel och utförsel af varor och trädde i kraft den 23 april.

Enligt telegram från Stockholm i fredags å. d. har den redan orsakat regeringen rätt mycket bekymmer.

Lagen förbjuder i en mängd specifierade fall enskild person eller firma att träffa öfverenskommelse med främmande makt angående användandet af importvaror i all synnerhet råvaror. Alla sådana öfverenskommelser måste träffas genom en af regeringen tillsatt kommission.

I sin blockad tillåter England inga varor att införas till Sverige från Amerika, utan att de svenska mottagarne garantera, att varorna uteslutande skola användas i Sverige och att råmaterial i bearbetad form icke skall exporteras till något land, med hvilket England ligger i krig. Enligt krigshandelslagen ha de enskilda svenska importörerna icke rätt gifva England dessa garantier, utan detta skall ske genom regeringens kommission.

Nu anser regeringen, att en tredje part ej har något att göra med handeln mellan två neutrala länder, eller med andra ord, att hvarken England eller något annat land har rätt att fordra några garantier för varor, som importeras från Amerika till Sverige. Regeringens kommission nekar därför att gifva England de fordrade garantierna rörande varor, som sändas från Amerika till Sverige och de enskilda importörerna i Sverige få enligt lagen icke gifva några garantier.

Följden har blifvit, att Sveriges import från Amerika så godt som helt och hållet upphört. Amerikanska legationen i Stockholm har underhandlat med svenska regeringen, men denna har svarat, att den ej vill frånträda sin åsikt om Englands obehöriga inblandning, enär det gäller en principfråga af synnerligen stor räckvidd. Regeringen är villig låta enskilda importörer lämna England garantier, då det är fråga om en del manufakturvaror, men då det är fråga om råvaror, måste garantierna utfärdas af regeringens kommission och den lämnar icke garantier åt England för råvaror från Amerika, enär den håller före att svenska produkter, äfven om de äro tillverkade af importerade råvaror, äro helt och hållet svenska och att ingen annan makt har någon som hälst bestämmanderätt öfver dem.

Amerikanska ambassadören i London har äfven hänvändt sig till engelska regeringen, som förklarat sig villig modifiera sina fordringar på garantier, men hittills har intet gjorts i saken.

EARL KITCHENER OMKOMMEN?

Då tidningen skulle gå i press, anlände ett telegram från London, dateradt d. 6 juni, af följande lydelse: "Earl Kitchener, den brittiske krigsministern, och hans stab, befunno sig ombord på en brittisk kryssare, som sänktes af en mina eller torped vid Orkney-öarna. Man fruktar, att alla drunknat." Strax därefter meddelades, att amiral Jellicoe bekräftat, att kryssaren Hampshire med Earl Kitchener och stab ombord gått förlorad. Man hade sett fyra båtar lämna Hampshire, men en häftig storm rasade, och endast en kantrad båt och några få lik ha påträffats. Mycket litet hopp finnes, att någon räddats, rapporterar amiral Jellicoe. Earl Kitchener var på väg till Ryssland.

Lifstids fängelse.

Professor John MacNeill, president för Sinn Fein volontärerna i Irland, har blifvit dömd till lifstids fängelse.

Konungen fyller år.

Konung George V fyllde i lördags 51 år. Den kungliga födelsedagen högtidlighölls på sedvanligt sätt öfver hela det brittiska väldet.

Förstörd stad.

Council City, Alaska, blef i söndags kväll nästan helt och hållet bortsopad af väldiga isflak. Många hus i de lägre delarna af staden blefvo totalt förstörda. Om några människor omkommit, är ännu ej kändt.

Fem personer dödade.

Ett nordgående tåg på Chicago, Rock Island & Pacific banan skulle härom dagen gå igenom ett öfversvämmadt ställe nära Waterloo, Ia., med den påföljd att banan rasade in och tåget urspårade. Fem personer omkommo och femton skadades.

I säkerhet.

Sir Ernest Shackleton, den ryktbare antarktiske upptäcktsresanden, befinner sig nu i säkerhet vid Port Stanley, Falkland öarna. Detta meddelande mottogs i onsdags af New York World, i ett kort bref från Eir Ernest. Enligt detta bref hade expeditionen mött oerhörda svårigheter och ofta varit utsatt för förfärliga faror. Som fartyget blifvit ramponeradt, hade man icke kunnat nå sydpolen utan har fortfarande 1,700 mil kvar till denna.

Krigskrönikan.

Ett stort sjöslag utkämpas på Nordsjön mellan tyskar och engelsmän. Stora förluster.

RYSK OFFENSIV.

CANADENSARE OCH TYSKAR UTKÄMPA BLODIGA DRABBNINGAR.

Onsdagen den 31 maj.

Från Paris meddelas, att den bulgariska invasionen i det grekiska Macedonien gjordes enligt en hemlig öfverenskommelse mellan Grekland och Bulgarien. — Ett kraftigt anfall, som i måndags gjordes med friska tyska trupper på Verdunfronten väster om Meuse, lyckades så tillvida, att franskmännen tvingades att draga sig tillbaka vid Bethin-court-Cumieres-vägen. — I måndags utkallades den första afdelningen af män mellan 27 och 38 år i England, hvilka äro värnpliktiga enligt den nya värnepliktslagen. — Från Berlin meddelas, att franska positioner på en front icke två mil lång från södra spetsen af Mort Homme till byn Cumieres, omkring om Verdun, tagits af tyskarna. Tyskarna hå äfven trängt sig fram i Thiaumontskogen, nordost om Verdun. — Tyskarna ha förenat sig med bulgarerna i invasionen i det grekiska Macedonien. Invasionen företogs, enligt uppgift från Berlin, i syfte att förebygga ett öfverraskningsanfall, som de allierade planerat. — En massa af skörden i Tyskland lär ha blifvit förstörd af hagelstormar och öfversvämningar. — Från London meddelades i går officiellt, att general Charles V. Townshend, hvilken uppgaf Kut-el-Amara, som belägrats af turkarna under 143 dagar, protesterat mot att sända en svag styrka uppför Tigris mot Bagdad. — Från Berlin meddelas, att den tyska regeringen ämnar föda en massa af befolkningen i de större städerna medels centralkök under municipala auspicier, så länge kriget varar. — De brittiska ångarna Soughgarth och Delegarth hafva sänkts. Man vet icke, hvart den sistnämnda båtens besättning tagit vägen. — Bulgarerna lära ha koncentrerat truppmassor vid Nevrokop i Bulgarien, nära den grekiska gränsen samt vid Xanthia. — Premierminister Asquith uppgaf i dag i underhuset, att det icke fanns något i den tyske rikskanslärens nyligen gjorda yttrande, som utvisade, att Tyskland var beredt att tänka på fredsvillkor, hvilka skydda de allierades intressen och Europas framtida fred. — Från Paris meddelas, att tyskarna i går kväll tvingade franskmännen på Verdunfronten att utrymma den första linjen trancheér nära Caurettes skogen söder om Cumieres. — En tysk zeppelinare, som nedsteg nära Veles på Salonikifronten, kom i kontakt med några träd och förstördes.

Torsdagen den 1 juni.

British North America act, enligt hvilken dominionparlamentets lif utsträckes till oktober 1917, genomgick i går den tredje läsningen i det brittiska öfverhuset. Billen har redan antagits af det brittiska underhuset. — En tysk submarin har blifvit beskjuten af två lastångare, men lyckades undkomma. — Det holländska antikrigsrådet har sändt ett telegram till president Wilson och förfrågat, om presidenten är i favör af en konferens af neutrala regeringar för fredens befrämjande. — Den brittiska armén i tyska Ostafrika har trängt allt längre in i landet och de brittiska kolonnerna konfronteras med en tysk armé, som intagit en stark offensiv position. — De franska trupperna nordväst om Verdun, på sluttningen af Mort Homme, hafva tagit till offensiven mot tyskarna och i en häftig strid tagit en starkt organiserad position på sluttningarna sydväst om Mort Homme. — På Asiago plattån ha österrikarne tagit flera positioner från italienarne. — Enligt en närmare redogörelse från Paris för den häftiga striden mellan franskmän och tyskar från d. 27 till d. 30 maj vunno franskmännen stora framgångar.

Fredagen den 2 juni.

Idag inkommo de första underrättelserna om en väldig sjödrabbning, den största världshistorien känner, mellan en afdelning af den brittiska flottan under kommando af Sir David Beatty och antagligen hela den tyska högsjöflottan. Drabbningen ägde rum utanför Jutlands kust och beskrifves såsom något alldeles förfärligt. Rapporterna från Berlin och London äro synnerligen motsägande, så att man knappast kan göra sig en klar föreställning om drabbningen. Från tyskt håll påstås, att den tyska flottan öfverraskade den brittiska afdelningen, som befann sig på rekognoscering-färd, och öfverföll den. Från engelskt

(Forts. å sid. 5.)

Ödeläggande orkan.

En häftig orkan gick i måndags eftermiddag öfver Arkansas och anställde stor förödelse. Femtionio personer dödades, och flera hundra blefvo skadade.

Kinas president död.

I presskeyningsögonblicket ingår meddelande från Shanghai, Kina, att den kinesiska republikens president Yuan Shi Kai i måndags afled.

I pingsttid.

Af **August Bohman.**

Hvad leende strålande dagar,
Hvad prakt öfver ängar och hagar
Och spegelblank sjö och fjärd;
Där skimrar förnyelsens anda;
Och dofternas ångor sig blanda
Från blomsterprydd rökelsehärd.

Ännu liksom fordom han svingar
Med mäktiga, väckande vingar
Sin osedda bana hän,
Och ger såsom fordom åt världen
En svällande lifsström, som när den,
En färgprakt från Edens trän.

Det glimmar från fallande droppar,
Från blad och från blommor och knoppar
En stråle af Edens ljus;
Den värmer mitt domnade sinne
Och väcker en aning därinne
Om själarnas fädernehus.

Då lifvet i pingstetid spirar
Och jorden sig brudeligt sirar,
Jag lyfter mitt öga opp
Och vet att de krafter, här svälla,
Ha strömmat från samma den källa,
Som väckte mitt lif och mitt hopp

Vi vandra i växlande tider
Och skola väl hinna omsider
Från vidsträckta öknars sand
Till målet, dit anden vill fyra,
Där intet vår salihet skall störa,
De lefvande källornas land.

METODEN ÄR BRA, MEN...

Man kan vara fullkomligt neutral och ändå ge tyskarne tillbörligt erkännande för deras praktiska förstånd och djupa kunskaper i nationalekonomi. De ha en anmärkningsvärd förmåga att kunna spara på allt — utom kanonmaten. Den senaste rikshushållningsplanen måste skänka sin beundran, och äfven om man anar att den framkallats af nödtvång och vet att "nöden är uppfinningarnes moder", så får man dock taga i betraktande att det finns uppfinningar af olika slag och att de tyska vanligtvis äro synnerligen praktiska.

Jag har aldrig varit romantiskt hänförd af tyskheten eller den tyska kulturen — fastän Mårten Luther var tysk — utan ha mina barnsliga sympatier så långt tillbaka som jag kan minnas gått i latinsk riktning — kanske till följd af det okändas tjusning för sinnet — men jag har alltid tyckt att det bör vara en viss metod i allting. Äfven i galenskapen. Och de tyska metoderna äro onekligen grundliga och praktiska, hvad man annars må säga om dem.

Inte nog med att deras lärda, som sedan urminnes tider varit skottaflor för skämtet på grund af sin opraktiska läggning, när behofvet det påkallat, utgrundat substitut för nästan allting som behöfs i det dagliga lifvet, men som på förekommen anledning numera saknas i tyska riket, och därvid gått så långt att de fått folk att äta sågspån och få att tugga bräder — en faderlig regering har nu också tagit hand om det enskilda hushållet och bestämmer hvad hvar och en får äta och precis hur mycket det får ätas.

Med all respekt sagdt, borde vi ha en lika faderlig regering, ty det amerikanska folket som ett helt visar en beklaglig brist på urskiljning i fråga om maten och har rysligt svårt att hålla sig till måttan. Under förutsättning att allting är vetenskapligt uträknadt och utrönt, kan man taga för gifvet att tyskarne ej komma att må illa af den reglementsmässigt föreskrifna dieten, äfven om den skulle tyckas mager, då vi däremot midt i vårt öfverflöd bete oss så oförståndigt i mat och dryck att våra millionärer efter en kort tids åtnjutande af gudsgåfvorna ej kunnat äta annat än skorpor och mjölk. Äfven de mindre lyckligt lottade fördärfva magen — dock mindre genom omåttlighet än därigenom att de flästa födoämnen blifvit förfalskade i affärsintresse. Något sådant torde ej hända tyskarne äfven i dessa hårda tider och det kunna de vara tacksamma för äfven i de fall då de ej lifvas af patriotiska känslor eller då de tro sig ha anledning att beklaga sig öfver frånvaron af sina favoriträtter eller portionernas storlek. Men regeringen i Berlin vet hvad som är bra för dem och hvad de ha råd till att förtära under nuvarande förhållanden.

Såsom fullkomligt neutral bryr jag mig naturligtvis inte så mycket om hvilkendera sidan som vinner — bara det blir slut snart — men jag ber få framhålla att det är mycket svårt att stå sig emot ett metodiskt tillvägagående. I all synnerhet duger det inte med slarf. Och jag fruktar för att det finns rätt mycket sådant på den ena sidan i denna konflikt. Det är ledsamt att detta skall förekomma så ofta just i förening med andra egenskaper, som synnerligen tilltala ens sinne. Det kan emellertid inte hjälpas. Ett metodiskt tillvägagående kommer man längst med. Och äfven metoden i galenskapen medför resultat. Det visar sig ju också i den största galenskap af alla, som hittills förekommit i världen.

Således bör man vara metodisk. Man hinner då med mera på kortare tid och med mindre besvär än under andra förhållanden. Man blir också mindre upprörd och irriterar inte omgifningen så mycket som då man slänger hit och dit på måfå. Men det gör inte så mycket uppseende. Det ser inte ut som vore verksamheten så ifrig och på grund däraf föraktas den metoden af dem som vilja väcka en sådan och vinna rykte som riktiga gåpåare.

Man säger att världen dömer efter resultat. Det kan vara sannt nog, men är inte fullt sannt och i det fallet likt de flästa uttalade sanningar. Världen dömer ofta efter det ifriga jäktande och förbiser helt och hållet att det inte just blir något resultat alls af detta. Så göra äfven många förmän. Därför lägga också de, som stå — eller sitta — under deras uppsikt i dagen en ifrig rörelse och tänka endast på att underhålla denna utan någon som hälst tanke hvad den åstadkommer.

Man kan se det, om man en vacker dag står och betraktar ett arbetslag vid gatuförbättringen eller något annat företag i det allmännas tjänst.

Det har blifvit nästan en tradition att snillen skola vara slarfviga. Det är kanske därför som så många slarfva mer än lofligt är. Därigenom bli de dock inga snillen. Men de tro sig vara det. På det hela taget torde verkliga sådana vara mycket sällsynta här i världen. De som finnas äro säkerligen mycket metodiska — i alla fall med hänsyn till det, hvarpå deras snille företrädesvis är riktadt.

Jag kan inte gärna föreställa mig att t. ex. Edison — för att nu taga ett exempel "ur högen", som kan allmänt accepteras — går annat än metodiskt tillväga, när han uppfinner någonting. Han sitter säkerligen inte och ser fånig ut, till dess "gnistan" sprakar utan framkallar den genom ett ständigt gnidande — alldeles som salig Ishi gjorde, när han skulle tända eld med två trästycken. Och hur slarfvig han än må vara med sin yttre person, tiden att gå till sängs och möjligen annat som tillhör det mänskliga lifvet i ett kultursamhälle, så är jag dock alldeles öfvertygad om att han inte slarfvar med uppfinningarne.

Detsamma tror jag också vara förhållandet med skalderna, som ju dock ha fått rykte om sig för slarf till den grad att man ej anser dem metodiska alls. Men det tror jag att de äro. Visserligen äro väl inte alla så metodiska, som jag hörde berättas om en af dem, att de skrifva ner alla rimmen i en lång rad och sedan metodiskt ifylla raderna — ehuru det nog ser så ut i många fall. Men någon metod måste det finnas äfven i den poetiska galenskapen.

Metoden är af stor betydelse i det mänskliga lifvet. Och för denskull vore det inte så farligt, om tyskarne underkufvade hela världen — som vissa teutoniska vänner hålla för troligt — ty om de äro något, så äro de metodiska.

Men inte blefve det roligt. Ty för den enskilda människan, begåfvad med privata svagheter, är ingenting så uppiggande som litet slarf. Det finns rent af tillfällen då man tycker att detta ger lifvet dess egentliga värde. Men i grund och botten är det dock det metodiska tillvägagåendet som leder till det bättre resultatet.

Det är skönt att få göra precis som det faller en in — skönare kanske att bara veta att man kan göra det om man vill, men ändå inte gör det — men för samhället och det stora hela är det nog bättre att vissa praktiska metoder följas. Det lägger visserligen band på den personliga friheten, men tyckes vara till det allmänna bästa. I synnerhet är det af betydelse i allvarliga tider, då det visserligen slösas men ej får slarfvas.

Först när vi hunnit den utvecklingen — hvilket inte vi hinna med — att hvar och en individ ej tänker blott på sig själf och sin egen fördel utan också har för ögonen det allmänna bästa och hela mänsklighetens lycka, kan en oinskränkt personlig frihet råda utan minsta fara. Annars är det af rent praktiska skäl nödvändigt att betydligt inskränka den och där den är som mest inskränkt — och styrelsen för öfrigt skicklig — synes den medföra de bästa resultaten. Så föga förmår kulturmänniskan reda sig på egen hand just på grund af sin själfviskhet och sitt förbiseende af sin nästa.

Detta kommer mig att tänka på — så barnsligt tror jag — att det enda sätt, hvarpå mänskligheten kunde åtnjuta en oinskränkt personlig frihet under alla omständigheter och alldeles dispensera med lagar och förordningar — således slippa både lagstiftare och lagvrängare, en sannskyldig välsignelse (menande att slippa dem) — vore om man fullkomligt följde den kristna lära, som man så allmänt bekänner. Men när det ej skett på nära två tusen år, är det väl knappast troligt att det sker så snart — i alla fall inte i vår tid.

Detta är emellertid, enligt mitt enkla förstånd, det enda sätt hvarpå en fullkomlig frihet kunde åtnjutas med fullkomlig lycka.

Men nu är inte tid för opraktiska drömmar och illusioner.

Många metoder ha uttänkts för att göra tillvaron drägligare och någorlunda tillförsäkra om åtminstone det nödtorftiga för alla människor, om möjligt. Men alla äro grundade på en större eller mindre inskränkning af den fria viljan hos hvar och en. Många göra rent af våld på den mänskliga naturen. I större skala har emellertid ingen metod blifvit så använd än den nu inrättade tyska rikshushållningen med diktatorisk myndighet. Den måtse betraktas, så tyrannisk den också kan tyckas vara, ur frihetssynpunkt sedt, som socialistisk till sin tendens. Och det är väl därför som de tyska socialisterna ej opponerat sig — om de annars vågat. Enligt gallande lag är den ju inte men — "nöden har ingen lag", heter det. Och trots hvad som försäkras af den tyska pressen, så...

Det är disciplin, som gör sig gällande i krig, och nu är det krig. Och inga kunna gärna vara mera disciplinerade än tyskarne nu äro det — för tillfället åtminstone till gagn för sig själfva. Det skulle inte skada andra folk — intet särskildt nämndt — om de också hade litet af den sorten, till dess freden blefve betryggad åtminstone.

Men hur nyttig den metodiska inskränkningen af den personliga friheten än är och hur mycket ett oundvikligt ondt kriget än må vara, så säger jag dock: Lefve friheten och freden!

Hvilket visar att så länge man lefver, drömmer man dock.

Cornelius Corncob.

ETT "PINGST-OFFER".

Skiss af Anton Thapper.

Pingst!

Det där lilla ordet, tyckte Lisa i Framtorpet, när hon där hemma hos far och mor ett par dagar före pingst gick och stökade som värst till för helgen, lät som musik nu.

För Lisa, hvilken förut tjänat piga och alltid varit van att få hålla i på vardagarna, hade ju en helg med två dagar att hvila till sig litet på, varit särskildt välkommen. Så därtill alla de nöjen, hvilka ett friskt ungdomssinne till en sådan storhelg alltid ha att fägna sig af!

Men nu var det något annat.

Nils...

Jo, det var just det knep — Nils skulle komma hem till pingst från flottningen. De hade, när Nils for och Lisa följt honom "till vägs", ända utom sista grindarna i byn, där Nils också gett henne tre varma kyssar och hållit henne i famn väl tio minuter — det där mindes Lisa så väl — talats med om att ställa till med ett riktigt förlofningskalas i pingst. Nils skulle, sade han, hålla i som två karlar i flottningen, så han kunde få ihop så pass med mynt att de inte behöfde göra bara något skräpkalas. — Hej Lisa, sade han, och så hade han lagt armen igen om Lisas midja — det skulle allt bli något storduktigt, så att hela byn fick se hur han höll af Lisa...

Sålunda icke underligt om Lisa de två veckor som gått sedan Nils for, gick därhemma på torpet och kände sig varm om hjärtat — och bara längtade...

Ja, sådan pingstglädje det skulle bli för Nils och henne!

Nu var det så att Lisa förut tjänat piga i Sörgården — ett stenkast endast ifrån Framtorpet... I den gården hade också Nils, hvilken dock eljes bara var "lös karl", som man säger, tjänat dräng. Under Nils tjänstetid där i gården hade emellertid husbonden, Sven Ersa, och han, Nils ihop sig, så att, det visste man bestämdt, det inte i hela socknen fanns två såtare vänner.

När därför nu Nils skulle på flottning, sade Sven Ersa till honom:

— Jag tar och blir me' dej. Sir du, våranden kniper det ändå inte me' förrän efter pingst. Skulle det då råka hända endera af oss något galet, så få vi då hjälpa hvarandra.

— Hör du Sven Ersa, sade då Nils litet sveksam, jag har nu ett par nätter haft en sådan befängt konstig dröm om dig. Till denna stund har min tanke varit att inte oroa dej me' den, men... Tja, du vet, i flottning ä' det mera riskabelt å lefva än här på torra land och i byn... Efter den där flottleden lär det också vara farligt nog...

— Å, ska' något ondt hända, så händer det ändå, menade Sven Ersa.

Det blef så de följdes åt.

Kvinnfolken därhemma gingo nu ofta tillsammans. Lisa talade om sin Nils, Segri, Sörgårdsmatmora, om sin Sven.

Så närmades pingst.

Det var rent för konstigt hvad det blifvit grannt. Det avr som en högtid bara i naturen. — Häggen började slå ut i blom — och dofta! — Hästhofven blommade efter dikesrenan. Det sköt fram små löfblad, hvilka doftade sommar, på björkar, aspar och ängarna med den spåda grönskan, lågo och sträckte sig alldeles värre välbelåtna i solgasset. Och hvitsippsbackarna! Och blåsipporna! Det var en ren härlighet hvad de mådde i solskenet... Tranan skrek "korit" i vårluften; fågelhopen hängde och åungade i träden — det var, må tro, ett herrans härligt lif i skogsdungarna nu om dagarna...

Det var då — en dag — som Lisa kom och sade till Segri:

— Jag har drömt något förfärligt i natt... och jag är så orolig.

— Är det om Sven?

— Nej, om Nils.

— Håhå.

Segri kände sig lugnad.

— Kan du begripa — jag drömde att Nils drunknade. A, det var ryslig! Han sträckte — jag ser det annu så väl — sina armar upp emot mig — och ögona hans sägo inte hemska och förvridna, men så obegripligt sorgsna på mig — i detsamma sade han bara de orden: Det blir ingen pingstlycka för oss nu... farväl! — Jag har legat och grätit hela natten...

— Den drömmen var inte rolig, Lisa. Kommer de haller inte i dag, kan det inte stå rätt till, menade Segri.

Lisa torkade ögonen med förklädet och grät.

— Ja, Segri, hvad tycker du jag i alla fridens där ska göra af mig om inte Nils kommer hem med lifvet —

— Det var då väl, att det inte var Sven, tänkte Segri, lugn och glad, när Lisa gått.

•

I morgon fara vi hem, sade Nils, där han satt grensle öfver bommen med båtshaken på axeln och hade halfva stöfvelskaften nere i vattnet.

Sven Ersa nickade, äfven han glad.

— Det här har gått precis som en dans.

— Höj, karlar, skrek flottningsförmannen från småskogen uppe på åbådden, fem kronor extra åt den, hvilken går och gör loss de där timmerstockarna ute i strömmen. De sista pinnarna vi ha kvar. Det vore skam låta dem inte komma med.

Ingen af karlarna rörde på sig.

Ingen sade ett ord.

Man bara såg på hvarandra — och dristiga och våghalsiga flottningskarlar ruskade sina hufvuden.

Det blef en lång tystnad.

Lite hvar kände sig kuslige till mods.

Alla visste de ju förväl — lyckan skulle vara mer än god om man lyckades.

— Sju, sade förmannen.

— Tio...

Alla sågo åt det håll, hvarifrån rösten kom.

När Sven Ersa märkte, just som han tittade sig om, att rösten kom från Nils bleknade han.

— Nils... är du från vettet... Ingen kommer lefvande därifrån... några fattiga timmerpinnar... Låt dem ligga kvar... Du bör tänka på Lisa — och din pingstlycka...

— Ser du, kamrat, just för hennes skull är det jag vågar på det. Tio kronor till — och jag har hundra! Hejsan!

— Jag följer dig, sade Sven Ersa.

Då de två vinglade iväg ut på den bräckliga bommen och klefvo ut på stenarna i strömmen, där stockarna nässlat ihop sig och lågo och krängde och guppade i vattenskummet, som fräste och kokade och i vild vrede tycktes vilja bara krossa och fördärfva och förgöra, då följdes de med andlös spänning af många ögon från stranden.

Först nådde Nils fram. Hans båtshake höggs ursinnigt fast i en stock, den jämkade sig litet; han tog nytt tag — drog — slet — arbetade —

— Hoj... Var försiktig...

Det rådde dödsstillhet på stranden. Sådan spänning!

— Nu — ändtligen — var en stock loss. Nils' båtshake högg i en ny. Himmel!... stocken åkte i väg... Nils hufvudstupa i strömmen...

— Hjälp, hjälp! För Guds skull, karl'n for i — han for i strömmen.

— Nils... Nils... tag i båtshaken här... Nils... Nils då. — Det var Sven Ersa, som ropade.

Nils var borta.

— Hällre jag än han, sade Sven Ersa för sig själf.

Med ett raskt hopp var han i vattnet — han fick tag på en kropp där nere — han drog och drog — han kämpade för att inte strömmen skulle slita honom med — han kämpade emot för att inte vattnet skulle kväfva honom — nu nådde det upp till hans haka — det stänkte ursinnigt i hans ansikte — ändtligen — ändtligen kände han en hand söka sin...

— Håll i, Nils, skrek han, och hans röst blandade sig med vattenbruset. Håll i, för Guds skull... släpp inte... försök att komma upp på stocken där. Tag i dig. Så där ja... Nu...

Nils' hufvud syntes — Sven kände att strömmen drog — drog honom neråt. Han försökte hålla upp hufvudet. Han ville säga något. Det blef blott:

— Hälsa Segri och — Lisa — Pingstlycka — kamrat...!

Sven var borta. Och strömmen sjöng en underlig sång...

Pingstlycka... kamrat...!

Kyrkklockorna, tyckte Nils, ringde med sorgetonen de orden, när han vid Lisas sida gick öfver kyrkvallen i den svartklädda, högtidliga folkhopen upp mot kyrkan — och klocorna ringde i pingstmorgonen vackrare än någon gång förut — ringde Sven Ersas själ öfver gränsen.

"Pingst-offret" — han som offrade sig för en annans lycka.

En handling tolkande den stora högsintheten. Hjärtat inom den skrofliga ytan.

Nordbor i Förenta Staterna.

Pressen. Enligt uppgift har redaktör Karl G. Fredin resignerat från sin befattning i tidningen Svea i Worcester, Mass.

Guldbröllop firades härom dagen af makarne Peter och Charlotta Collin i New York, N. Y. Det åldriga paret är mycket kändt i svenska föreningskret ar.

En svensk flicka, Mildred Berg från Fremont, Kans., tog de högsta graderna af alla som i år tagit "Common School Examinations" i McPherson county, Kans.

Vid en stor vältalighetstäflan, som härom dagen hölls i Grinnell, Ia., togs första priset af den svenske ynglingen Mauritz Fridlund från Sioux City. Priset utgjordes af $50.

Ingenjör A. C. Oberg i Duluth, Minn., har utsetts att såsom representant för American Institute of Mining Engineers biträda i arbetet att utröna staten Minnesotas industriella krigsresurser.

Skolelever vinna utmärkelser. De så kallade Palmerprisen, Progress Pins, tilldelades förra veckan Lillian Anderson, Louise Peterson och Luella Johnson, elever i Greeleyskolan i Stillwater, Minn.

Guldbröllop firades nyligen i San Francisco, Cal., af makarne Olof Lindelöf, hvilka varit bosatta i San Francisco i 45 år. Det åldriga paret blef föremål för mycken hyllning vid en fest i missionskyrkan.

Duktig flygare. Den kände flygaren Victor Carlström, som nyligen slog det amerikanska tidsrekordet under en flygning från Newport News till New York, flög den 25 ds från New York till Washington. Han använde samma maskin, med hvilken han satt rekordet och medförde som passagerare presidenten i Aero Club of America Allan Hawley.

Lutherförbunden bilda en federation i Des Moines, Ia. Härom dagen samlades i Des Moines, Ia., stadens olika lutherförbund i Första svenska lutherska kyrkan och bildade en federation. Det officiella namn som antogs för federationen var The Federation of Des Moines' Luther Leagues. Ändamålet är att söka åstadkomma en närmare sammanslutning af stadens unga lutheraner.

Ira Nelson Morris, den amerikanske ministern i Stockholm, var hedersgästen vid en festlig tillställning i Svenska klubbens lokal torsdagen den 1 juni. Morris kommer inom kort att återvända till Sverige, och talet om att han skulle vara i begrepp att afgå från sin post för att efterträda Henry Morgenthau som ambassadör i Konstantinopel är enligt hvad han själf uppger alldeles ogrundadt.

Ett knytnäfveslag till döds. Då Arthur Tourangeau, ägaren af Tri-State arbetsbyrå i Minneapolis, Minn., härom dagen lämnade kontoret tillsammans med sin hustru för att gå till middag, slog han med knytnäfven ute på gatan till en man, hvilken han påstår förolämpade honom. Mannen, som säges vara en snickare A. W. Carlson, raglade af slaget mot en automobil och bröt halsen af sig. Tourangeau gaf sig omedelbart till polisen.

Mrs. Marie Sundelius i friluftsopera. Under direktion af S. Kronberg komma under de närmaste veckorna en trupp framstående operaartister att på olika platser i östern gifva operor på friluftsscener med början å Boston Braves' baseballfält i Boston, där operan "Elijah" framföres. Bland de många framstående artister, som engagerats för detta musikaliska experiment märkes vår landsmaninna mrs Marie Sundelius, öfriga primadonnor äro mrs Schumann-Heink och miss Frieda Hempel.

För bedrägeri anklagar Myrtle Nelson i 3310 Evergreen ave. i Chicago sin förre fästman R. Victor Western, presidenten i Amateur Athletic Federation of Cook county. I en genom en advokat till vederbörande rätt inlämnad skrifvelse förklarar hon att Western tillnarrat sig omkring $1,400 af hennes och hennes mormoders medel. W. uppger att beskyllningen är obefogad samt att kvinnan väckt rättegången för att hämnas på honom för det han gjort slut åp förbindelsen dem emellan.

Carl von Bardi anhållen i Göteborg. Som i ett föregående nummer omnämndes, afsändes nyligen ett trådlöst telegram till Kirkwall, England med begäran om att en Carl von Bardi, som befann sig bland passagerarne å ångaren "Stockholm", hvilken vid tiden inväntades till nämnda stad, skulle tagas i förvar, emedan man misstänkte att han i Chicago förfalskat en check å $3,600 innan han begaf sig österut. Af någon anledning tunno de engelska myndigheterna dock för godt att låta karlen fortsätta resan, och var det därför först vid ångarens ankomst till Göteborg som lagens handtlangare uppsökte och togo vara på den eftersökte. Huruvida han kommer att återsändas till Förenta Staterna eller ej är ännu icke afgjordt. Själf motsätter sig Bardi naturligtvis allt tal om utlämning, och stöder han sina anspråk på att få bli lämnad i fred på det förhållandet att han fortfarande är svensk undersåte.

Omkomna skandinaver. Bland det femtiotal personer som omkommo vid ångaren "Roanokes" undergång i Stilla hafvet märkas följande med skandinaviskt klingande namn: Charles Peterson, 51 år, tredje styrman; Antone Wikstrom, 33 år, kvartermästare, bosatt å 2890 23rd st., San Francisco; Joseph Erikson, 33 år, kvartermästare; G. Ohlsen, 25 år; Olaf Ohlsen, 43 år; Charles Anderson, 31 år; Oscar I. Johnson, 28 år; Peter Jensen, 28 år; P. M. Hansen, 29 år; L. Olson, 46 år. "Roanoke", som ägdes af North Pacific Steam Company i San Francisco värderas till $300,000. Ångarens last utgjordes af 19,000 lådor dynamit och andra sprängämnen samt gasolin och olja jämte 900 ton hvete. "Roanoke" var gammal och har förut gått i Alaskafart.

Sångarfesten i Omaha, Nebr. När detta läses ha vi knappast två veckor kvar till sångarfesten i Omaha, som emotses med så mycket intresse af alla sång- och musikälskande landsmän. Öfver 500 aktiva medlemmar af de svenska sångföreningarne, tillhörande Svenska sångarförbundets i Amerika västra division väntas deltaga i denna festlighet, som går af stapeln den 19—22 juni och väntas draga stora åhörareskaror från olika delar af Nebraska, Iowa, Illinois, Kansas, Missouri m fl. stater. Och man har all anledning förvänta att de besökande allesammans skola bli belåtna med det mottagande som Omahasvenskarne med divisions styrelse i spetsen nu som bäst hålla på att bereda dem. Hvarje sångare som ämnar deltaga i festen har reda på att programmet för de båda konserterna valts med allra största omsorg och omfattar något af det bästa vi ha af svensk kvartettsång. Det utföres af den stora 500-mannakören och ett antal enskilda körer, hvarjämte prestationer förekomma af de framstående solisterna sopransångerskan mme Marie Sundelius, pianisten Corinne Paulson och tenoren Albert Lindquest. Arrangörerna försäkra att utförandet af det hela kan väntas täfla med, om icke öfvergå hvad vi förut varit vana att få lyssna till vid de svenska sångarfesterna i Amerika.

Ny svensk stadschef? De talrika svenskarne i staden Worcester, Mass., synas ha föresatt sig att vid stadsvalet i höst invälja en svensk borgmästare. Ehuru det svenska elementet i denna stad som bekant är mycket betydande, har ännu aldrig någon landsman vågat uppställa sig som kandidat till stadens högsta ämbete. Den som nu framträdt är emellertid i besittning af ett synnerligen bärkraftigt namn och lär ha alla utsikter att vinna; det är den kände ordföranden i aldermanakammaren och aldermannen at large Pehr G. Holmes. Då Holmes i dagarne offentligt tillkännagifvit sin kandidatur till borgmästareämbetet, har han gjort det först sedan han försäkrat sig om ytterligare garantier för en lycklig kampanj än de som redan hans ådagalagda duglighet i offentliga värf innebär. Sålunda har den nuvarande borgmästaren Wright förklarat att han på inga villkor kommer att uppställa sig som kandidat för återval, och George N. Jeppson, som äfven varit ifrågasatt, har likaledes meddelat Holmes att han icke eftersträfvar ett val. Under sådana förhållanden torde utsikterna för Holmes vara synnerligen goda, och under den såsom man får hoppas naturliga förutsättningen af enighet bland landsmännen torde sålunda Worcester i höst komma att få sin förste svenske borgmästare.

Mrs Anna Pearsons mördare funnen? Jordbruksarbetaren Gustaf Axel Persson, misstänkt för att den 18 sistl. april ha mördat mrs Anna Pearson i Needham, Mass., och för hvilkens ertappande en belöning af $300 utlofvades, blef förra torsdagen arresterad på en liten farm i Raynham i närheten af Taunton, Mass. Han erkände genast att han var Gustaf Axel Persson, den man polisen sökte, och följde godvilligt med till polisstationen, hvarifrån han påföljande morgon fördes till domstolen i Dedham. För polisen omtalade Persson att han efter mordet i Needham reste till Boston, där han stannade fyra dagar. Han ställde därefter sina steg mot Taunton och var lycklig nog att finna arbete å en farm i Raynham. Under sin vistelse i Boston besökte han sin broder i Dorchester, för hvilken han förklarat att skjutningen var blott och bart en olyckshändelse. Han hade kommit in i rummet, där mrs Pearson för tillfället befann sif. På bordet låg en revolver och just som han räckte öfver att ta den för att undersöka den gjorde mrs Pearson likaledes och i villervallan som uppstod aflossades ett skott. Detta öfverensstämmer emellertid ej gärna med omständigheterna som konstaterades vid undersökningen efter den sorgliga händelsen. Polisen håller före att minst två skott aflossades samt att den stackars kvinnan blifvit skjuten i gommen. Den ställning, liket intog vid dess anträffande tydde äfven på att mrs Pearson modigt sökt försvara sig. Vid förhöret i Dedhams domstol tillfrågades Persson om han hade någonting att säga, på hvilket spörsmål han tillkännagaf att han önskade en tolk, emedan han talar dålig engelska. **Den utlofvade belöningen af $300 för upplysningar ledande till Perssons ertappande torde komma att gifvas till en mrs Geo. L. Dickenson, hustru till en person anställd vid Bay State Street Railway Co. på platsen, som underrättat myndigheterna om att en främling på platsen till alla delar motsvarade den beskrifning, som gafs öfver Persson.**

ÄR NI SJUK?

Ryggvärk, ovanlig önskan att kasta vatten om natten, oro och smärtor i hjärtat, trött känsla, ovanlig mängd af oljigt skum i vattnet, irritering, het och torr hud, dålig aptit, kokande känslor, acid-bitter smak med belagd tunga om morgonen, hufvudvärk och neuralgia, halsbränna med dyspepsia, intensiv smärta i korsryggen vid plötslig oro, slemaktig afsättning efter vattenkastning, en myckenhet af blekt och mörkt färgadt vatten, sur mage, förlust af minnet, reumatism, rysningar och feber, vattusiktiga försvallningar. Sänd en dollar för försöksorder och intyg. Tjugufyra år i Winnipeg.

PROF. SUTTON,
229 Pacific Ave., Winnipeg, Man.

ÄR NI SJUK?

När allt ser hopplöst ut, sänd en dollar till prof. Sutton, 229 Pacific Ave., Winnipeg, Man.

Mag-, Njur- och Lungsjukdomar, Reumatism, Gas i magen, Lamhet, m. m. Allt botar Prof. Sutton.

Äkta blodrenande mediciner, en dollar pr flaska, portofritt. Hundratals af belåtna patienter.

Prof. Sutton
229 Pacific ave., Winnipeg, Man.

SKRIF TILL OSS FÖR PRISER PÅ HÖNS — PÄLSVERK — HUDAR
Det skall betala sig. Vi äro kända

NORTH WEST HIDE & FUR COMPANY,
278 Rupert Street, Winnipeg, Man.

Pälsförvaring.

Sänd edert pälsverk till oss till säker förvaring under sommarmånaderna. Försäkra dem mot mal och tjufvar. Afgiften är moderat. Fullständiga upplysningar gifvas på ansökan.

HOLT, RENFREW & CO., LIMITED.
430 Main St., Winnipeg.
Phone Garry 251.

ELM SHEET METAL WORKS
Tel. St. John 623. 20 Levis Street, Elmwood, Winnipeg.
A. JOHNSTON, General manager.
Allting i plåtslageri och allmänt bleckslagerlarbete.
Plåt till automobiler och värmeledningar en specialitet.
Värmeledningsarbete.
Tillfredsställelse garanteras.
Den enda skandinaviska verkstaden i Winnipeg.

60 Man önskas
att lära barberareyrket. Endast två månaders lärotid. Fria verktyg, och lön betalas under lärotiden. Platser erhållas genast då kursen fullbordats med $15 till $20 lön i veckan. Vi ha hundratals platser där ni kan öppna egen affär.
Stor efterfrågan på barberare. Skrif efter fri katalog eller, ännu bättre, besök oss.
Om ni önskar blifva skicklig bör ni lära å
INTERNATIONAL BARBER COLLEGE,
Alexander Ave., Winnipeg
1 dörr väster om Main St.

Occidental Hotel.
D. & N. RIPSTEIN & CO
Förstklassiga rum och finaste matserverina
Hör. af Main St. & Logan Ave
TELEFON 1888.

Abingdon Hotel
7—9—11 Abingdon Square, New York, N. Y.
Ledande hotell för skandinaviska resanden med alla modärna förbättringar för andra och tredje klassens passagerare.
Rekommenderadt af de främsta ångbåtslinjerna.
Passagerare mötas på järnvägsstationen vid deras ankomst till New York.

Världens Bästa Tuggtobak
COPENHAGEN

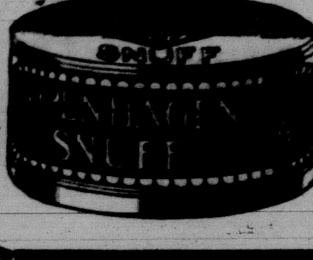

Den rikaste lukt.
Tuggtobaken som varar längst.

HOS ALLA HANDLARE.

ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2. Skrif så tydligt, kortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot [illegible]. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. 5. För i denna afdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet som helst ansvar. — Red.

TILL SVENSKA CANADA-TIDNINGENS LÄSEKRETS.

På begäran har jag härmed nöjet att erkänna, att ett missförstånd mellan mig och mr P. Strömgren, Stockholm, Sask., framkalladt af en mot mig i denna tidningen offentligen riktad beskyllning af mr Ejnar Lindblad rörande mitt förhållande till pastor A. G. Olson i Stockholm, Sask., behörigen blifvit undanröjdt och bilagdt.

E. J. Carstein.

San Francisco, Cal., d. 24 maj, 1916.

FRÅN KINGMAN, ALTA.

Herr Red. af S. C. T.!

Som en lång tid har tilländalupit sedan jag skref i eder och allas vår ärade tidning, så får jag återkomma med några rader. Först och främst får jag säga, att sådden är öfver och alla åkrar äro gröna och ljufliga att se på. Har varit en kall och våt vår. Men hoppas jag att juni månad inträder med solsken och värme, som nu erfordras för att vi farmare skall få en ypperlig skörd. Och då kunna vi förvänta oss något för vårt hårda arbete som måste nedläggas på farmen af oss stackars farmare. Och då när en god gröda fås, bli vi också vänligt mottagna af alla "bisness"-män för att de också må få dela med oss våra hårdt förvärfvade slantar, så att det endast blir en liten bråkdel, som vi få behålla för vårt slit och sträfvan. Det är lätt att komma i skuld, men tyngre att komma därifrån och det ha de nog reda på, för de sända ut den ena agenten efter den andra. De komma åkandes i automobil och den som kan skryta och ljuga mest får alltid oss farmare att försämra vår ekonomiska ställning för oss själfva. Nu får nog bittert ångra, därför att han lyssnade till den eller den agenten. Därför borde vi tänka oss före två gånger innan vi fatta något beslut, ehvad det än må vara.

I eder ärade tidning af den 17 maj finna vi insändt en artikel under rubriken "Smått från konferensmötet", undertecknad af P. A. E. De två första paragraferna instämmer jag med, men i den 3 säger han: "Presidentens årsberättelse fick jag icke höra, utan blott läsa. Det var ett långt dokument, alltför långt, tyckte jag. Delar däraf, som utgjorde skildringar af enskilda församlingars verksamhet och tillstånd voro visserligen intressanta men icke på sin plats i en ordförandes berättelse." "Alltför utförliga detaljer", säger P. A. E. Här måste jag fråga pastor Edquist: Kanske det hade varit mera öfverensstämmande med eder vilja, om pastor Bergström ej hade följt konstitutionen, ty detta är en princip som en del präster vill följa. Vi sågo ju huru prästerna inom Saskatchewan distriktet gjorde. De kunde ej hafva sitt årsmöte inom sin egen provins i laga ordning, och insände den till presidenten minst 15 dagar i förväg innan Canada konferensen hålles. Men dessa högvördiga präster med pastor Thunberg i spetsen hade sitt årsmöte i Manitoba dagen före Canada konferensens början.

Får sluta för denna gång med många varma och hjärtliga hälsningar till Svenska Canada-Tidningen och dess läsekrets.

En af delegaterna på konferensen.

OCKSÅ EN VISA.

Jag har tänkt låta höra från denna plats i Burnt Lake, och med redaktionens tillåtelse så vill jag försöka, om icke mitt bref åker i papperskorgen. Men om det så gör så göres inga sura miner, för det är bara en liten visa som några af våra ungdomar bruka sjunga då de far till hvarandra. Ty de äro så glada och det är en sak som jag tycker om. Så det skulle vara mycket roligt att vi alla kunde den, för det är en sådan vacker melodi på densamma.

Ett halft dussin pojkar och jäntor vi är.
Hvarför kunde inte du och jag bygga ett boningshus här?
Det är ju så härligt för oss unga att gå
arm i arm med hvarandra då den dagen vi ska stå.
Och jag drömmer om dig bland rosor och penséer.
Jag vandrar alena i skogens alléer.
Och blomman i aftonen sänker sitt hufvud och vinkar åt mig.
Då vet jag ej rätt hvad jag tänker —
Jag tror att jag tänker på dig.

Allt var så mörkt och tyst den natten,
jag smög mig fram så lätt på tå.
Därinne sof den ljufva skatten —
Ack — hur jag kände hjärtat slå.
Må hvarje ton ditt hjärta hinna.
Din kärlek där åt sången vinna.
På sångens milda makt jag trodde
Jag hänförd sjöng i kärleksrus.
Jag sett ett öga mot mi gblicka.
Ack, det var hon, min hulda flicka.

Så långt bort du är, men ändock är du nära.
Väl breda sig riken mellan oss kära.
Men blickarna dina till mig ändock nå.
De värma och lysa mig trogna och blå.
Jag ser deras löften, jag ser deras längtan
och sjunger om kärlekens högfödda trängtan,
om lycka, om lycka. Skall morgonen randas?
Skall åter kring hjärtgården värvinden andas?
Du smeker min kind och kysser min panna,
När själen den snyftar och hjärtat vill stanna.

Och snart skall vi framför prästen stå
arm i arm med hvarandra vi skall buga på tå.
Då komma de andra att smyga sig fram,
när du blir min kaffekokerska och jag blir din man.
Och mitt tak det ser ut som stål och guld,
och hör en fästsång klingar huld!
Vi hopa prakt på prakt så stort
Du längee'n mig salig gjort.
Låt oss med vinden draga,
vårt nya hem att taga.

Fjärit.

AUGUSTANA COLLEGE OCH SEMINARIUM.

Vår afslutningsvecka var särdeles angenäm, och voro festligheterna väl besökta. I afslutningspredikan på söndagskvällen betraktade rektorn ämnet "En rätt rustning" (Preparedness) i ljuset af Epheser-brefvets 6 kap. och 13 vers. Professorerna Bartholomew och Hult tjänstgjorde som liturger. Hela skaran abiturienter, som kom inmarscherande i kapellet, uppgick till 144, fördelad sålunda: I Teologiska Seminariet med hospitanter 28, College 40, musikafdelningen 24, affärsafdelningen 42; hela antalet 144. Antalet abiturienter i College-afdelningen samt slutsumman är den största i vår historia.

På måndagskvällen höllos Senior Class Day Ekercoses, då medlemmar af den utgående klassen i College talade och sjöngo.

Affärsafdelningens slutfest hölls på tisdagsmorgonen den 23 maj, då herr Petrus Peterson ('06) från Lincoln, Nebr., lagkarl och medlem af Nebraskas legislatur, höll ett präktigt tal öfver ämnet: "The Business of Man and the Man of Business."

Musikafdelningen gaf en recital på tisdags e. m. och på kvällen hölls afslutningshögtidligheten, då hr John C. Freund, redaktör för Musical America i New York höll ett tal öfver ämnet: The Musical Independence of the United States.

Vid den af missionsklassen anordnade festen på onsdags f. m. talade de utgående missionärerna, pastor Sigfrid Blomgren, studerande Gustaf K. Andeen och Anton Lundeen. Alla höllo till hjärtat gående föredrag. Några ord sades ock af dr C. A. Blomgren om det vakande missionsintresset, och afskedsorden till missionärerna uttalades af presidenten för General konsiliets hednamissionsstyrelse, dr L. G. Abrahamson.

Vid det teologiska seminariets afslutningshögtid på onsdagskvällen höll pastor John A. Eckstrom festtalet öfver ämnet: Församlingens betydelse i samhället. Med mognad erfarenhet framställdes många goda praktiska råd till de utgående församlingsherdarna.

Guvernör Geo. A. Carlson från Denver, Colo., hade lofvat att hålla festtalet vid College commencement på torsdags f. m. den 25 maj. I sista stund insjuknade han dock, hvadan hans ejecutive assistant, hr Eugene D. Millikin, som hans representant med kraft uppläste guvernör Carlsons utmärkta tal öfver ämnet: The Graduate's Civic Responsibility. En telegrafisk hälsning afsändes till guvernören med tack för hans tal och sändebud och tillönskade honom ett snart tillfrisknande.

Å allmänna fakultetens vägnar uppläste dess sekreterare, prof. A. W. Kjellstrand, följande rekommendation:

On behalf of the General Faculty of Augustana College and Theological Seminary I hereby have the honor to present to you the name of Rev. Per Pehrsson of Gothenburg, Sweden. He is a man of great scholarly attainments who has done most effective work for the advancement of the interests of the church, both in the great city where he lives and in the country at large. He has taken a prominent par in rousing the youth of Sweden to a deeper religious sense and in filling their hearts with the spirit of service for the church of the fathers. He has even shown keen interest in the work of our Church in this country air as a public man has been of real service to our Synod, strengthening the bond of relationship between the churches of the Reformation of the North and of America. On behalf of the General Faculty of Augustana College and Theological Seminary I hereby have the honor of recommending that our institution honor him and honor itself by conferring upon him the degree of Doctor of Divinity.

G. A.

FRÅN METISKOW, ALTA.

Metiskow, Maj 17, 1916.

Vi får härmed tillkännagifva för allmänheten att det blir ett campmöte i Metiskow, som börjar den 30 juni och fortsätter i 10 dagar eller längre som Gud leder det.

Afsikten med detta möte(som får sitt rätta namn om vi kallar det missionsmöte och uppbyggelsemöte), är att arbeta för syndares frälsning. Att Guds barn måtte helgas till ett rent käril till Herrens ära, och att döpas med den Helige Ande och eld för att undfå kraft till att vara verkliga vittnen både hemma och borta. Apg. 1: 8. Äfvenså önska vi få se sjuka botas i Jesu namn och till Hans ära. Han som har burit och vunnit seger öfver detta onda som kommit för syndens skull. — Matt. 8: 16—17.

Som vi ej vet om något högre mål, några större skatter, eller en så ovansklig ära som vi kan bli i besittning af hos Gud genom Jesu förtjänst och försoning, så är det med stor glädje som vi inbjuda alla som kan och vill vara med att komma till dessa möten för att söka och få af Gud, och för att gifva ut af dessa skatter som finnas i lerkäril men dock lika värdefulla idet att det är Gud som verkar allt i alla. Om det är någon broder eller syster som har en särskild kallelse att vittna för sin dyre mästare och du känner en Andens maning att komma hit, så vill vi säga att en sådan är särskildt välkommen. Vi önskar att se Herrens vittnen gå ut på gator och gränder och nödga dem in, och för att förverkliga detta och om möjligt kunna nå någon med frälsningens glada budskap som ej går på några möten, så kan det ordnas så att ett litet band som kan vittna, sjunga och spela kan gå till de närliggande städerna och skolhusen och ha möten, äfven gatumöten i städer och husbesök på landet.

Det är ej gjordt några särskilda bestämmelser om detta, men om Gud sänder hit syskon som vill tjäna på detta sätt, så tror vi det skall bli till stor välsignelse. Vi ha automobil till fortskaffningsmedel för ett litet missionsband, och som kan då gå ganska långt och komma tillbaka samma dag. Detta band kunde gå ut hvarje dag fast ombyte kunde göras som det passar och fins krafter till.

Vi har en stor rymlig plats för att ha möten i och ganska mycket rum för liggplatser, men om det är någon som har ett tält och en del sängkläder som kunde tagas med förutom för mycket besvär, så är det mycket pass. Vi väntar mycket folk och vill pass. Vi väntar mycket fol och vill därför göra alla förberedelser vi kan för att så bra som möjligt taga emot de besökande. Då det säkert är många som ej vet om att vi hade ett liknande möte här förl. sommar, så vill jag tala om att vi hade det, och till Guds ära kan det sägas att det var till välsignelse. Det var med mycken fruktan och bäfvan, bön och tårar, som vi anordnade om detta möte, och vi bad om att få se åtminstone en själ härligen frälst, och lofvad vare Gud det fick vi se och mer än vi förstod, eller vågade bedja om, och nu beder vi om stora ting från Herrens hand under de möten som kommer att bli, och beder eder som fått bönens ande, att ni stämmer in med oss att bedja om välsignelsens skurar öfver dessa möten. Mötet blir på C. O. Quists plats, 3 mil nordväst ifrån Metiskov. Skjuts mötes vid stationen vid hvarje tåg, då vi veta att någon kommer, hvarje dag under mötesdagarna. Men det är önskligt att meddelandet om eder ankomst kommer i god tid. Detta meddelande skall sändas till undertecknad, och om det är några upplysningar som önskas, och jag kan gifva dem, så är jag glad att så göra. Det är väl också på sin plats att tala om att detta möte står ej i förbindelse med något kyrkosamfund, men att vår önskan är att Jesu bön måtte bli förverkligad ibland oss så att alla som känner Jesus som sin frälsare, må vara ett, såsom Han och Fadern är ett, och att hoppets stråle som är tändt i en sådan själ får kasta ljus öfver det samfund som Paulus talar om i Filip: 3: 20, så att detta blir det väsentliga för att åsidosätta oväsentligheter som möjligen kunde blifva till hinder.

En ringa broder i nåden.

C. O. Quist.

Metiskow, Alta., Canada.

TILL RUDOLF EINHARDT.

Rich Valley, d. 10 maj, 1916.

Ärade redaktion!

I anledning af en artikel af mr Rudolf Einhardt, under rubriken "Socialisterna och kriget", intagen i S. C. T. för den 26 april, anhålles att ni i eder ärade tidning intager följande genmäle:

I ofvan nämnda artikel förekommo många påståenden, där sanna förhållanden äro nedsvärtade och torde tarfva att synas vidare i sömmarna. Att börja med klandrar mr R. E. socialisterna både för hvad de gjort och inte gjort: 1) att de icke förekommit detta krig; 2) att de icke gjort något märkbart i fredlig riktning; 3) att de slåss lika tappert i kriget som de andra. Att fordra att socialisterna skulle hafva förekommit detta krig är en högst orimlig begäran, likaså att de skulle kunnat göra mera för freden, om de hade velat. Socialisterna hafva förekommit krig. Att det ej blef krig mellan Sverige och Norge i 1905 får man skrifva på deras konto; att Sverige och Förenta Staterna ännu äro neutrala, får man gifva dem äran för. De äro det enda parti som gjort något för att öppna mänsklighetens ögon för det omanskliga och onaturliga i kriget. De äro också de enda som nu lida förföljelse, för det de talat sanningen om kriget. Herr Einhardt kan ej vara i okunnighet om att i dag sitta socialister i Canana, England, Sverige, Tyskland, fängslade därför att de agiterat mot kriget och för freden. Tysklands förste socialist Carl Liebknecht är nu arresterad för det han agiterat för fred. Att socialisterna i Tyskland deltaga i kriget är ej alls någon grund för att nedsätta socialismen, utan tvärt om är det ett "mene tekel" öfver den s. k. kristna civilisationen och omskrytna frihet, som i själfva verket är ett förgyldt järnok på mänsklighetens hals, hvars tyngd är större än någon hednisk slafnation någonsin burit. Tysklands socialister måste antingen dö eller döda. O! du arma kultur! England står i så fall på en högre nivå än Tyskland, ity att de ej ännu tvingar någon till kriget. Om därför någon här går till kriget, så är han icke socialist om han än kallar sig så. Om någon socialist tvingas till kriget, så skjuter han högt.

Vidare påstår R. E. att fiendtligheten mot den bestående ordningen är genuin i första rummet hos socialisterna. Däruti har han rätt. Socialisterna veta allt för väl att kriget och alla orättfärdigheter äro frukten af den "bestående ordningen" och att denna ej kommer att frambringa andra. De vilja efterfölja Mästarens ord: "Gör först trädet godt; så blifva frukterna goda; ty ett ondt träd kan icke bära god frukt." Det är lika fåfängt att inplanta socialismen i det nuvarande systemet, som att planta majs midt i tjocka skogen. Hvad som först måste göras vet hvarje jordbrukare. Om krigen skola upphöra och bestående frid kunna införas, så måste orsaken, detta system, undanrödjas och ett nytt införas, som är grundadt på rättfärdighet, och icke som det nuvarande, på guld och makt.

Einhardts omdöme om Frankrike och dess socialister är ej med förhållandet öfverensstämmande, ty Frankrikes socialister ha gjordt ganska mycket för att motarbeta militarismen; de nästan utrotade revanchidén efter 1870 års krig, så franska folket hade alldeles frångått den tanken att anfalla Tyskland och återtaga Elsass-Lothringen. Hvad de hafva gjort i rustningsväg är en småsak mot hvad Tyskland gjort under de senaste 30 a 40 åren och tvingat de andra makterna att i sin mån följa med. Tyskarna ha användt sin "höga kultur" på ett sätt som kommer att ådraga dem ett drygt ansvar. I stället för att sträfva efter att införa frid och rättfärdighet, hafva de under tiotal af år varit en hotelse för världen i det de kastat sig med kropp och själ i militarismens ginungagap. Dit hafva de kastat sin religion, sina skolor, med ett ord allt, allt är ett veritabelt krigsläger. Deras mål har varit att eröfra världen. För denna utopi hafva de offrat allt. Af denna orsak har Frankrike äfven måst följa med för att kunna värna sig mot en så stridslysten granne. Socialisterna ha dock alltid protesterat emot militarismen, så blef deras förnämsta ledare Jaures för sitt motstånd mot den treåriga värnpliktsträningen på militaristernas anstiftan lönnmördad.

Mr Einhardt påstår, att dynamitattentat och folkupplopp ofta användts af socialisterna för att utbreda och befästa socialismen. Detta borde han veta, att det ej är någon sanning. Deras krigsplan är att eröfra regeringsmakten vid valurnorna med valsedeln som vapen. Man borde veta, att större delen af arbetareföreningarnes medlemmar ej äro socialister utan tvärtom motarbeta socialismen antingen af pur dumhet eller på befallning från högre ort och rösta alltid för kapitalismen. Dynamitattacker, folkupplopp m. m. får man nog tillskrifva andra faktorer, hvilka blott äro delar af "fördärfvelsens kvast", som skall bortsopa detta system. Den sanne socialisten griper ej till "köttsliga" vapen, hans vapen äro "andliga". Hans uppgift är att förkunna "evangelium om riket", för att uppfostra ett "beredt folk", som är skickligt att införa rättfärdighetens regering på denna jord, då detta system faller. Han behöfver blott blåsa i "basunen", fienderna skola själfva förgöra hvarandra. De skola alla förgås i "röda hafvet". — Socialismens "svaga sida" är, enligt min åsikt, minst lika stark som den andra. Att socialismen kommer att göra intrång på friheten är säkert, men icke på sätt som nu sker. Det göres stora intrång på friheten nu, på ett vrångt sätt, det är blott en klass som tycks äga nästan obegränsad frihet att göra så mycken orätt som hälst, blott det sker i stor skala och enligt gällande ritual. Socialismen kommer att stifta ganska stränga lagar mot all slags orättfärdighet, öfvervåld och förtryck, hvilket antydes med att "Draken skall bindas", och detta anas af honom, hvadan han söker bita och på allt sätt skada "ängeln med kedjan i handen", som skall binda honom. För att slingra sig undan detta, var också en faktor att han började detta krig, som kommer att gifva alldeles motsatt resultat mot hvad han åsyftade. Detta krig med alla dess eländen kommer dock att blifva till stor nytta för kommande släkten. Det kommer att visa detta systems oduglighet och störta det. För det andra är det en skola för socialismen, visande att socialismens utopier kan och skall blifva framtidens verkligheter. Det har visats, att skall det blifva något stort af, så måste de enskilda intressena socialiseras under det allmännas, under en central regering. Detta är ju socialismens regeringsprinciper. Dessa hafva af makterna i många fall måst tillgripas nu för att erhålla tillräcklig styrka och uthållighet i kriget, och denna anordning har verkat underbart. De hafva därigenom frambringat oerhörda resurser af energi och medel att underhålla förstörelseverket. Om nu detta system kan frambringa sådant resultat i förstörelsens tjänst: desto mer skall det utföra i nyttans. De medel, dess kraft och energi som användts i detta krig, om de användts i nyttans tjänst, hade varit tillräckliga att bygga järnvägar öfver alla öde trakter, dränera alla träsk och sumpmarker, vattenledningar öfver alla torra öknar m. m. Det skall inträffa, då socialismen infört rättfärdighetens regeringssystem att: "Öknen och vildmarken skall grönska som en lilja och åkerns frukt hafva som Libanons skog."

L. Hansson.

ULL

Manitobas åkerbruksdepartement vill fungera som agent för Manitobas farmare och sälja deras fårs ull. Förlidet år sålde departementet ull för farmare till ett genomsnittspris af 26 4/5 cents per pund. Genom att gradera ullen och sälja den i stora kvantiteter blir departementet i stånd att göra goda försäljningar.

Cirkulär No. 33 (tryckt endast på engelska) meddelar detta års plan. Skrif (antingen på engelska eller edert eget språk) för ett exemplar af cirkuläret. Låt sedan någon, som kan läsa engelska, omtala, hvad som står i det.

VALENTINE WINKLER,
Minister of Agriculture for Manitoba.

EFTERLYSES.

WILHELM LARSON EFTERLYSES.

Hans sista kända adress var Burns and Jordan, mile 104, B. C., via Edmonton, Canada. Han lämnade denna plats d. 15 januari 1915 och har sedan icke afhörts. Om han själf eller någon som känner hans adress, läser detta, haf godheten tillskrif Estrid Flink, 17 Park Road, Belmont, Mass., U. S. A.

NEW YORK FARMAR TILL SALU.

Farmar lämpliga för mejeriskötsel, boskapsskötsel, spannmåls- och fruktodling samt vanligt jordbruk; hälsosamt klimat, rik jordmån, goda bostadshus och andra bygnader.

New York tillerkändes de tre stora prisen vid Panama-Pacific-utställningen för mejeriprodukter och frukt; 32 guldmedaljer (högsta pris) för majs, hafre, bönor, alfalfa, frukt och andra produkter; äfven 42 silfvermedaljer och 31 bronsmedaljer.

De bästa godtköp i Förenta Staterna, med goda, närbelägna försäljningsplatser och låga transportkostnader. $30 till $60 per acre. Många skandinaver ha köpt farmar den senaste tiden. Ny bulletin med beskrifning på mer än 600 farmar till salu i denna stat sändes på begäran. Charles S. Wilson, State Commissioner of Agriculture, J. Moldenhawer, skandinavisk assistant.

MALCOLM M. CHARLESON
ADVOKAT.
Dominion Bldg., Edmonton, Alta.
Telefon 9207.
Det Kungl. norska vice konsulatet för Alberta.

DR. J. BOULANGER
Post Graduate från Paris och London sjukhus. F. d. Kirurg Misericordia Maternity, Montreal
Genito-Urinary Diseases Laboratorium
Kontor och bostad:
10011 Jasper Ave., Edmonton, Alta.
Nästa dörr till Yale Hotel
Telefon 1032.

JACKSON BROS.
Juvelerare och diamanthandlare.
9962 Jasper Ave., E., Edmonton, Alta.
Telefon 1747.
Klockor, slipadt glas, porslin, silfversaker, konstnärliga artiklar, skrifmaterialier etc. Giftermålslicense utfärdas.
Speciell uppmärksamhet gifvas post orderkunder. Ur- och juvelreparation

TANDLÄKARE
DR. FRANK HUGHES
(Förut i Galt, Ont.)
Suite 10 & 11 Credit Fencier Bldg
Telefon 2287 Edmonton, Alta.

Uppfinnare.
Skrif till mig idag och erhåll listan öfver uppfinningar, som behöfvas och min illustrerade bok om patenter på svenska språket. De sändas FRITT.
H. J. Sanders,
Patentadvokat,
106 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill.

SKAFFA EGEN FARM
TAGER 20 ÅR ATT BETALA
om ni så önskar. Landet skall underhålla eder och betala för sig själft. En väldig sträcka af det mest bördiga land i västra Canada till salu för låga priser och på lätta villkor från $11 till $30 för farmland med lämpligt regn — bevattnadt land från $35. Villkor: En tjugondedel kontant, resten på tjugo år. I bevattningsdistrikt, lån för farmbygnader etc. upp till $2,000, äfven betalbara på 20 år — ränta endast sex procent. Här är edert tillfälle att utvidga eder farm genom att skaffa närgränsande land eller skaffa edra vänner som grannar.
För litteratur och närmare upplysningar tillskrif
F. W. RUSSELL, Land Agent,
Dept. of Natural Resources, C.P.R.,
Desk 38, C.P.R. Depot, Winnipeg.

Ni kan befordra eder
HÅRVÄXT
Framgångsfull, Vetenskaplig Behandling FRITT.

För herrar och damer.
Lider Ni af Håraffall? Gränar Ert hår i förtid? Är det stripigt, sklinbigt eller tofvigt? Lider Ni af Mjäll eller utslag på skalpen? Är Ni flintskallig, eller synes det, som om Ni skall blifva det? Om Ni lider af någon af nämnda håråkommor, försumma den icke, utan försök genast att blifva botad. Dröjsmål äro farliga. Skrif efter vår illustrerade lilla svenska bok. "SANNINGEN OM HÅRET" — af en framstående specialist —
FRI BEHANDLING.
Vi vilja på vår egen risk bevisa, att Calvacura-behandlingen förhindrar håraffall, botar mjäll och utslag på skalpen och befordrar ny hårväxt. Vi vilja skicka Eder en $1.00 ask af Calvacura No. 1, tillika med ofvannämnda lilla bok "Sanningen om Håret", om Ni sänder oss Ert namn och adress jemte 10 cents i frimärken eller silfver för att hjälpa oss att betala utdelningskostnaderna. Klipp ut nedanstående kupong och sänd den i dag till UNION LABORATORY, Box 142 G Mutual St., Toronto, Ontario.
GRATIS-KUPONG FÖR EN $1.00 BEHANDLING.
UNION LABORATORY, Box 142 G Mutual St., Toronto, Ont.
Jag bifogar 10 cents att hjälpa till med utgifterna för utdelningskostnaden. Var god skicka mig ögonblickligen eder $1.00 Calvacura No. 1 och eder lilla bok "Sanningen om Håret". Inneslut denna kupong i Edert bref

Fritt till de Bråcklidande.
5,000 LIDANDE FÅ FRITT PROF AF PLAPAO
GÅ EJ GENOM LIFVET BARAN DE ETT GAGNLÖST BRÅCKBAND
Detta frikostiga erbjudande göres af uppfinnaren af en underbar metod att stärka de försvagade musklerna, därefter afskaffande de smärtande bråckbanden helt och hållet och de farliga operationerna.
Intet att betala.
Till 5,000 lidande som skrifva skall Mr. Stuart sända en tillräcklig mängd Plapao utan kostnad för att ge er tillfälle till en grundlig pröfning. Ni betalar ingenting för detta prof af Plapao, nu eller någonsin.
Sluta att använda bråckband.
Ja, sluta, ni vet af egen erfarenhet att det endast är en nödhjälp, ett falskt stöd mot en fallande vägg och att det underminerar er hälsa emedan det hindrar blodets omlopp. Hvarför då fortsätta att använda det? Här är ett bättre sätt, som ni nu kan profva fritt.

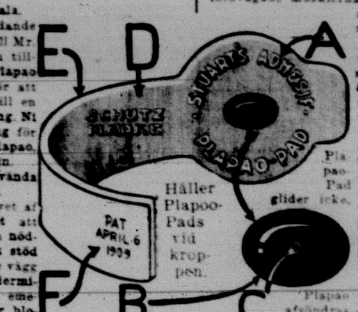

Dess inre yta är vidfästande (likt ett plåster, men på helt olika sätt) — för att hindra dynan "B" att glida.
"A" är den utvidgade ändan af Plapao-Pad som ligger öfver de atrofierade och försvagade musklerna för att hindra dem att gifva vika ännu mera.
"B" är den rätt formade dynan som skall fylla upp bråck-öppningen och hindra tarmarne att falla ner. I dynan är en reservoar, fylld med en underbar absorbent-a-stringent medicin. Denna medicin upplöses af kroppsvärmen, utkommer genom öppningen "C" och absorberas genom hudens porer för att stärka musklerna och åstadkomma en tillslutning af öppningarna.
"F" är Plapao-Pads längre ända som fästes kring höftbenet för att gifva nödvändig soliditet och stöd åt Plapao-Pad.
Användt för dubbelt ändamål.
Först: Det första och viktigaste ändamålet för PLAPAO-PADS är att hålla ständigt anbringadt till de försvagade musklerna ett läkemedel kalladt Plapao, som är sammandragande till naturen och tillsammmans med ingredienserna i den läkande massan är afsedt att öka cirkulationen af blodet, därmed återgifvande lif åt musklerna och återskänkande dem deras normala styrka och elasticitet. Då, och icke förrän då, kan ni vänta att bråcket skall försvinna.
Därnäst: Då de gjorts själfvidhängande för att hindra dynan från att glida, ha de därför visat sig vara ett uttmärkt medel att kvarhålla bråck som ike kan hållas af bråckband.
Hundratals folk, gamla och unga, ha inför myndigheterna med ed bestyrkt att PLAPAO-PADS botat deras bråck, somliga i mycket svåra, långvariga fall.
Fortlöpande natt-och-dag verkan.
Ett slående drag i Plapao-Pads behandlingen är den korta tid det tar att nå resultatet.
Detta är emedan verkan är fortlöpande — natt och dag, genom alla de 24 timmarne.
Intet obehag, ingen pläga. Minut efter minut — medan ni gör ert dagliga arbete och äfven då ni sofver, insuges detta underbara läkemedel i musklerna, stärker dem och sätter dem i stånd att hålla inälfvorna på deras plats utan det konstlade stödet af ett bråckband eller dylikt.
Plapao-Pads förklarade.
Principen på hvilken Plapao-Pads arbetar kan lätt förstås genom att observera medföljande illustration och läsa följande förklaring:
PLAPAO-PADS äro gjorda af ett starkt böjligt material "E" som följer kroppens rörelser och är helt behagligt att bära.
Pröfva det på min bekostnad.
Jag önskar bevisa för er på min egen bekostnad att ni kan öfvervinna ert bråck.
När de svaga musklerna återvinna styrka och elasticitet —
Och de otäcka, smärtsamma, farliga framträngningarne försvinna —
Och den fortärliga nedstämmande känslan bannlysts för att aldrig återvända —
Och ni återvinner er kraft, vitalitet, energi, styrka —
Och ni på alla sätt är friskare och era vänner framhålla ert friskare utseende —
Då skall ni veta att ert bråck är öfvervunnet — och ni skall uppriktigt tacka mig för att jag så enträget manat er att Nu acceptera detta fria prof.
Sänd i dag efter fritt prof.
Gör ett personligt prof. Sänd inga pengar, ty den fria prof Plapao kostar intet, ehuru den kanske återger er hälsan, mer värd än guld. Skrif ett brefkort eller ifyll kupongen i dag och med omgående post skall ni mottaga den fria prof Plapao med ett present-exemplar af Mr. Stuart's 48-sidors bok om Bråck, innehållande full upplysning om metoden som fått diplom med guldmedalj i Rom och ett diplom med Stora Priset i Paris.
5,000 läsare kunna få denna fria behandling. Efterfrågan blir säkert enorm. För att undvika missräkning skrif nu.
SÄND KUPONGEN I DAG TILL
PLAPAO LABORATORIES, Inc.
Block 1288, St. Louis, Mo.
För fritt prof af Plapao och Mr. Stuarts Bok om bråck.
Namn ....
Adress ....
Omg. post bringar er fri prof Plapao.

Värdefull Svensk Bok FRITT!
Hvarje man borde sända efter ett exemplar af den intressanta och lärorika Svenska Rådgifvaren
"Goda Råd"
Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrifvit speciellt för svenskar i Amerika, lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för mannen säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar äfven om Lifvets Hemligheter och borde läsas af hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blifvit försvagadt genom utsväfningar i senare år, bör ni skrifva efter boken. Ni kan blifva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglad omslag till alla, som insända namn och adress till
Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

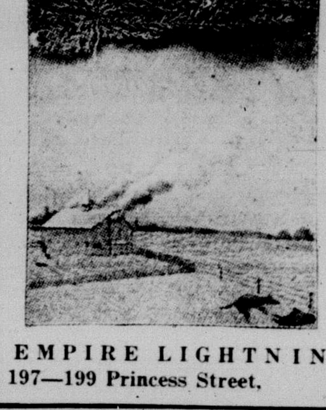

Där blixten slår ned, uppstår
DÖD OCH ÖDELÄGGELSE
Inbjuder ni blixten att besöka eder? Bygnader utan åskledare äro en inbjudan. Skydda edra bygnader med Empire systemet och blixten skall aldrig röra eder.
ETT SYSTEM, SOM ALDRIG GJORT NÅGON FÖRLUST.
Uppskjut icke. Fråga eder handlare eller skrif till
EMPIRE LIGHTNING ROD CO., LTD.
197—199 Princess Street, Winnipeg, Man.

卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐
SKANDINAVER
SOM VILJA SLÅ ETT SLAG FÖR CANADAS SAK, SLUT EDER TILL
223rd CANADIAN SCANDINAVIAN Overseas Battalion
Skrif för upplysningar till
Öfverstelöjtnant O. Albrechtsen,
Kommenderande officer
1004 Union Trust Building
WINNIPEG.
Den canadensiske soldaten är den bäst aflönade soldaten världen. Tänk på det!
DET ÄR CANADAS FRAMTID SAKEN GÄLLER.
卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐

Svenska Canada Tidningen
Utgifves hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD
325 Logan Avenue. Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174

F. M. DAHL, Manager. NILS F:SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS
Helt år (i förskott) $1.00
Helt år, efterskottsvis 1.50
Halft år 0.75
Helt år till Förenta Staterna 1.50
Helt år till Sverige 2.00
Halft år till Sverige 1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress andrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

Onsdagen den 7 Juni, 1916.

OBS.

Som Svenska Canada-Tidningens press gått sönder och det tog åtskilliga dagar att få den lagad, har detta nummer blifvit något försenadt.

Okunnighet.

Af en professor vid Manitoba Agricultural College borde man väl ha rättighet fordra, att han något så när känner till förhållandena i provinsen, åtminstone de förhållanden, som äro rådande bland den landtbrukande delen af befolkningen. Och om han visar sig okunnig, är det väl icke så underligt, om befolkningen, som aflönar honom, reagerar.

I förra numret af Svenska Canada-Tidningen förekom en artikel "Goda och dåliga ägg" af en af professorerna vid nämnda landtbruksinstitut. Vi bedja att få påpeka, att denna artikel var införd som betald annons. Annars hade den nog icke kommit in i tidningen — åtminstone icke oförändrad. I denna artikel slog den lärde professorn en värld med häpnad, i det han sade, att "ägg, hvilka marknadföras af icke-engelsktalande farmare äro af litet lägre kvalitet än ägg, som i allmänhet säljas." Orsaken därtill skulle, enligt professorn, hufvudsakligen vara, att de icke-engelsktalande farmarena ej förstå sig på hönsskötsel och i allmänhet hålla sina hönshus smutsiga.

Man kan knappast undgå att nära nog beundra en sådan mans kallblodighet och djärfhet, som i en icke-engelskspråklig tidning vågar slunga en dylik förolämpning i ansiktet på icke engelsk-talande farmare. Denna kallblodighet förefaller så mycket större, som författarens påstående är det rena nonsens, och det med lätthet kan bevisas, att han far med osanning.

Man kan väl knappast tänka sig, att författarens påstående är bygdt på fakta. Det bottnar säkerligen i den medfödda inbilskhet, som synes oupplösligt förenad med personer af engelsk extraktion i detta land, och hvilken allt som oftast tager sig eklatanta uttryck i hätska utfall mot "utlänningarna". Den bottnar i gränslös okunnighet, som är oförlåtlig för en man i författarens ställning, en folkets undervisare. T. o. m. folkskolebarnen i Canada torde ha sig bekant, att skandinaver och tyskar äro de bästa farmare här i landet, och att galizierna, hvilka äro ganska talrika i Manitoba, icke häller äro att förakta såsom farmare, medan de engelska farmarena i allmänhet icke äro så mycket att hurra för. Professorns påstående hade därför sannolikt ej saknat sin riktighet, om det varit precis omvändt till lydelse och innehåll.

Ett torrlagdt Manitoba.

Manitoba är nu torrlagdt. Manitoba Temperance act trädde nämligen som bekant i kraft torsdagen den 1 juni. Och till provinsbefolkningens heder må påpekas, att den begrafde John Finkelman på ett värdigare sätt, än mången väntat. Ytterst få oordningar förekommo förliden onsdag, då hr Finkelman för sista gången förde spiran i barer och spirituosabutiker i Manitoba.

Det kan ju vara ganska svårt att så här tidigt profetera om den nya lagens verkningar. Men en och annan gissning bör man dock kunna våga.

Otvifvelaktigt blir folknykterheten nu större i provinsen. Den största frestelsen, krogen, är borttagen. Det är den öppna krogen, som är den största faran. Lättheten att slinka in på en bar har ruinerat mången, som om denna icke funnits, kanske skulle ha varit en relativt nykter man. Den amerikanska baren med dess förkastliga bjudningssystem är en verklig förbannelse, och detta systems ruinerande makt erkännes äfven af sådana, som icke äro nykterister. Det är ganska säkert, att just detta system var orsaken till, att så många icke-nykterister d. 13 mars kastade sina röster i favör af förbudslagen.

DET är ovanligt vått i somliga privatpersoners källare i Winnipeg för närvarande.

Torkan i Manitoba synes blifva ihållande.

John Finkelman börjar känna sig bortkommen i Manitoba.

Frågan för veckan.

Kommer mycket sprit att importeras till Manitoba?

Nyligen meddelades, att polisen i Upsala ämnar anhålla äfven "mindre druckna" personer, som visa sig på stadens gator. Ämnar man infinka halfva studentkåren?

En filantropisk dam (som under ett besök i fängelset talar med en af fångarna):

— Det är väl spritbegäret som fört er hit?

Fången: — Ni tror väl icke, fröken, att man serverar sprit här?

Det har alltid varit en smula gnabb mellan uniformspolisen och den detektiva i Stockholm. Härom dagen råkade en äldre konstapel från Staden mellan broarna en detektiv, som kände sig manad att afge ett litet erkännande i affären Gyllenpalm.

— Ja, sade han, det där skötte vi verkligen inte så bra.

Förbudslagen ja! Det finnes många, som hålla före, att Manitoba Temperance act icke är någon verklig förbudslag. Och i visst afseende måste man gifva dessa rätt. Enligt den nya lagen få ju enskilda personer importera så mycket spirituosa de behaga, hålla så mycket de önska i sina hem och bjuda så många de vilja på varan. Men lagens betydelse för ökad folknykterhet får därför icke underskattas. Många, som dagligen skulle besöka barerna och kanske dricka sig berusade, komma säkerligen icke att tänka på att, för att släcka sin törst, importera en massa sprit från platser utanför provinsen. För många är detta äfven ekonomiskt omöjligt. De rika, som hafva smak för spirituosa, komma säkerligen att i sina hem hålla stora lager — flera af dessa lade ju de sista dagarna i maj in sprit för flera tusen dollars. Men för folk i allmänhet, för den, som arbetar för en medelmåttig lön, blir sådant omöjligt. Många arbetarfamiljer, hvilkas fäder hittills nedlagt större delen af sin lön på krogdisken, skola säkerligen välsigna den nya lagen.

Vissa sämre hotell komma säkerligen att lida af den nya lagen och bli nödsakade att stänga sina dörrar. Men det skadar knappast, ty de äro inga verkliga hotell utan ha helt enkelt fungerat som krogar af det sämsta slag. De bättre hotellen, de verkliga hotellen, skola säkerligen kunna skötas så, att de äfven utan krog lämna sina ägare en god inkomst.

Det gäller nu äfven att se till, att den nya lagen verkligen efterlefves. Lönkrogar skola säkerligen växa upp som svampar ur jorden, men om de, som makten hafva, hålla efter dessa och i det afskräckande exemplets syfte pålägga dem, som bryta mot lagen, stränga straff, skall säkerligen den trafiken snart kunna kringskäras. Att öfverinseendet af förbudslagens efterlefnad kommit i goda händer borgar mr MacLeans namn för. Mr MacLean, hvilken den 1 juni tillträdde befattningen som Manitobas prohibition commissioner, har förut varit sekreterare för Manitoba Social Service council och dokumenterat sig såsom en energisk, förståndig och för det allmänna bästa ifrande man.

När Manitoba nu ingått i torkans tecken, gör provinsen det under lyckligaste förutsättningar. Det finnes ingen anledning att tro, att Manitoba Temperance act ej skall medföra afsevärda förbättringar för provinsens befolkning, att den ej väsentligen skall höja folknykterheten. Det bästa med denna lag är för öfrigt, att en öfverväldigande majoritet af provinsbefolkningen beslutat den, och att de, som äro missnöjda med den, säkerligen utgöra ett försvinnande fåtal. Den afvärjer ju det värsta missbruket på samma gång som den lämnar dem, som ifra för den s. k. personliga friheten, tämligen fria händer.

Lagen har väl sina brister — den är ju ett människoverk. Men dessa kunna säkerligen i framtiden bortarbetas. Och vi tro oss icke taga allt för mycket fel, då vi våga förutspå, att folknykterheten i Manitoba om ett tiotal år skall stå på ett oändligt mycket högre plan än för närvarande. Vi skola då hafva ett ungt släkte ibland oss — provinsens hopp — som knappast vet, hvad en krog är för något, och som kanske aldrig skådat de öfverdrifna dryckesvanornas sorgliga skådespel.

Uniformskonstapeln iklädde sig hycklande tröstarens uppsyn:

— Nå, men det var inte så godt häller att ta honom. Han hade ju glömt att skrifva hur många trappor.

Ur den finska skämttidningen Fyrens påsknummer hämtas följande:

— Tänk, mamma, som trodde att ja int sku få en enda plats! Va hon ska bli flater som hon får höra att jag ha havi 9 platser på 7 veckor!

Naturligtvis bli de ägg bättre, som värpas af höns, tillhörande engelsktalande folk än ägg efter höns, som tillhör icke-engelsktalande. Det borde vara själfklart.

En irländare i den engelska armén utbrakte ett högt och ljudeligt lefve för kaisern på en plats där en massa soldater voro församlade. När man frågade honom, om han blifvit sinnesrubbad, svarade han:

"Om vi ej hade kaisern, hade vi intet krig."

En skåning berättar:

— Jag kände tre skåningar, och alla tre voro typiska representanter för det maffiga folket där nere på halfön. Den första var Ludvig Kockum på Bulltofta, en mycket pampig karl, stor godsägare, men i tankar, ord och gärningar en rättfram skånsk bonde, för resten intim vän med statsminister Boström. Han satt en gång på ett sammanträde i Malmö, där landtbrukare från skilda håll öfverlade om modernäringens angelägenheter. Man diskuterade svinskötseln. Och man tyckte det skulle vara lämpligt att låta statarne ha svin för egen räkning. Bara det inte vore för dyrt!

— Dyrt! Hvarför skulle det bli dyrt? frågade Kockum.

— Jo, vi måste då bygga svinstior åt dem, fick han till svar.

— Inte! Mina statare ha haft svin i flera år, men inte ha de fått några svinstior.

— Hvar ha de då sina svin?

— I köket, naturligtvis.

— Men är inte det ohygieniskt?

— Ohygieniskt? Visst inte! Jag har aldrig sett friskare svin! svarade Kockum.

Det var Kockum det — Gud signe hans själ! Den andre var professor Bendz. Om honom finns det många goda historier. Men jag skall bara anföra ett enda litet drag, som ger oss manne söder om vejen. Där kom en gammal bondgumma till honom och sökte hjälp för någon krämpa. Bendz frågade hvar hon var hemma.

— Jag är från Klagstorp, svarade gumman.

— Hut, käring! genmälte Bendz. Skäms ni för ert modersmål? Det heter väl inte Klagstorp, utan Klajstorp.

Den tredje af mina skåningar var biskop Flensburg. Och det är med en särdeles högaktning som jag begär minnet af hans högvördighets sammanträffande med storbonden Ola Jakobsson på en visitationsmiddag i Harlösa. Middagen var förbi, och det bjöds konjak till kaffet.

— Nä tack! sa Ola Jakobsson. Det därnia konjaksvinet har aldrig vared min affär.

En stund senare bjöds det cigarrer.

— Nä tack! sa Ola Jakobsson. Den därnia tobaken har aldrig vared min affär.

Biskopen fäste sig vid uttryckssättet och hänvände sig till den myndige patronen:

— Får jag kanske lof att fråga: hvad är då Ola Jaokbssons affär?

— Brännvin och fruntimmer! svarade Ola Jakobsson med en hög och klar röst, som inte visade ringaste spår af sedlig förvillelse.

Och det berättas att biskop Flensburg ej utan sympati bevarade ärlige dannemannen Ola Jakobsson i sitt minnes rika skattkammare.

Det finns väl knappast något som blifvit så misstydt härute som den rakryggade svenska neutraliteten. Såsom hopplöst tyskvänlig har Sveriges ställning hittills betraktats af de något okunniga engelskspråkliga tidningarna, hvilka icke sparat på kraft- och smädeord, då Sverige såg sig nödsakadt protestera mot engelska öfvergrepp. Ett annat ljud i skällan förnimmes emellertid nu, då krisen mellan England och Sverige gudskelof synes vara öfver. Man försöker nu släta öfver, och den värste af skrikhalsarna, det konservativa bladet "Winnipeg Telegram", är t. o. m. så nedlåtande, att den förliden vecka offrade en redaktionsartikel kallad "Sweden's attitude changing" åt saken. Detta vore ju all right, om icke artikeln i fråga vimlade af felaktiga uppgifter — liksom rubriken ju är fullkomligt missvisande. "Telegram" påstår bl. a., att en förändring skulle ha inträdt i Sveriges hållning, emedan man i Sverige börjat inse, att Tysklands sak är hopplös. Sverige skulle sålunda schackra med sin neutralitet, och dess neutralitetsförklaring skulle icke vara mera värd än vissa Balkanstaters. En gröfre förolämpning kunde "Telegram" knappast slunga i ansiktet på svenskarna.

I samma artikel förekommer äfven följande sats: "The aristocracy of the nation is composed largely of junior branches of German families". Hvem har sagt "Telegram" det?

N. F. B.

EN VÄDJAN.

(Forts. fr. sid. 1.)

säkrats oss. Vår kyrkas själfständighet har förintats, vårt språk — som talas af ett folk på 30 miljoner — har bannlysts från det offentliga lifvet och från folkskolorna. Kulturella sammanslutningar upplöstes vid krigsutbrottet, tidningarna förbjödos. I Galizien och Bukovina kommo Rysslands afsikter att utrota vårt folk öppet i dagen. Allt hvad ukrajnskt hette förföljdes, masshäktningar företogos och början gjordes till landets våldsamma förryskning. Härunder hade ryska regeringen panna att framställa sig, som Galiziens befriare.

Vi ryska muhammedaner, inalles 25 miljoner, anklaga ryska regeringen för det förtryck som gått ut öfver oss. Vi hindras olagligen i vår religionsutöfning och äro utsatta för politiska förföljelser. Vår jord har beröfvats oss för att skänkas åt ryska gunstlingar och maktägande. Vår kulturella utveckling hämmas, på alla områden äro vi underkastade orättvisa inskränkningar. Under kriget har hvarje rättvisa upphört. Vi bli förföljda och misshandlade.

Vi georgier, Kaukasiens största folk, slöto på sin tid fria fördrag med Ryssland, hvilka alla blifvit brutna. Vår dynasti, vår kyrkas själfständighet, våra nationella institutioner ha förintats. Våra fria bönder ha beröfvats sin egendom för att lämna plats för ryska bönder. 1905—1906 ödelades vårt land; våra kvinnor utsattes för öfvervåld af ryska soldater, icke ens nunnor skonades. Vid krigsutbrottet blefvo våra främsta män bortförda, vår provins Adsjara fullständigt förhärjad. Hungrande, nakna och utarmade tordrefvos 50,000 människor och vigdes till undergång.

Så förbryter sig Ryssland mot oss, sina egna undersåtar. Det har undertryckt allt nationellt lif, förgiftat alla lefvande kulturyttringar. Sedefördärf och bestickligket har Ryssland infört i stället för tukt och heder, det har förföljt främmande trosbekännelser, undertryckt framstegs- och bildningssträfvanden och oaflåtligt arbetat på att sänka sina egna undersåtars andliga nivå.

Och nu, medan våra bröder kämpa och blöda för Ryssland — endast finnarne äro befriade därifrån — nu har ryska regeringen lämnat sina myndigheter full frihet att låta sitt förstörelseraseri utan hvarje förnuftig mening gå ut öfver våra hem.

Vi klaga icke öfver våra af krigsoperationerna förorsakade förluster. Men vi klaga öfver den meningslösa förstörelse som utförts af ren rof- och mordlust och på direkt befallning. Vi klaga öfver det nedriga misstänkliggörandet af egna undersåtar, öfver inspärrningarna, förvisningarna, förjagandet i hunger, elände och nöd. Vi klaga öfver att tusental oskyldiga åldringar, kvinnor och barn prisgifvits åt lidande och död.

Vi ha icke glömt att miljoner af våra stamförvanter ännu befinna sig i ryssarnas händer, att deras röst är förstummad och de själfva tvungna att tigande utstå de fruktansvärdaste lidanden. Vi känna äfven ryska regeringens vana att ta hämnd på värnlösa fränder och landsmän när den icke är i tillfälle att stilla sitt hat på dem som säga ut sanningen.

Vi kunna i denna stund intet göra för de våra. Gud skydde dem!

Men vi veta också att ingen af de våra längre skänker ryska regeringens löften någon tilltro. Aldrig skola våra efterkommande förgäta de lidanden som Ryssland låtit öfvergå oss. De folk hvilka anförtrotts åt Rysslands vård har det försummat och förtryckt. Det har missbrukat sin makt till att plåga sina egna undersåtar och förinta vårt välstånd för generationer framåt.

Så har Ryssland självt stött oss ifrån sig!

Och det kommer äfven efteråt att fortfara med förföljandet af våra stamförvandter och icke hvila innan målet är uppnått: de främmande nationaliteternas utplånande såsom folkenheter.

Därför ropa vi:

Hjälp oss! Skydda oss för den hotande förintelsen!

DE AF RYSSLAND UNDERTRYCKTA FOLKENS FÖRBUND.

Konni Zilliacus, Le Comité Lithaunien a Berne, Samuli Sario, Michel Lempicki, medlem af duman, Baron Friedrich Ropp, Waclaw Sieroszewski, Sylvio Broedrich, L. Dawidsohn, Groupe Letton en Suisse, D:r S. Zabludowski, D:r J. Saulys, Dmytro Donzow, A. Zmuidzinavicius, Groupe Ukrainien en Suisse, S. Kairys, Kasy Abdul Rachid Ibrahim, Michel de Tseretheli.

Stockholm i maj 1916.

UPPLYSNING.

Då många af dem, som under årens lopp blifvit skyldiga mig pängar för mat och logi och möjligen äro i stånd till att betala sin skuld, men kanske glömt adressen, tillåter jag mig härmed meddela, att min adress är framdeles 307 Patrick st., eller också 413 Logan Ave., Winnipeg.

Det är öfverflödigt att säga, att dessa belopp skulle vara mycket välkomna i dessa tider. Jag hoppas, att åtminstone en del vilja erkänna, att jag gifvit dem en liten hjälp i nödens stund, då de stodo främmande i en stor stad utan mat och rum och att de vilja erkänna detta genom att betala sin skuld.

M. A. MEYER.

EFTERFRÅGAS.

Lars Alfr. (Fred) Eriksson från Hotagen, Sverige, eller någon som känner honom torde hafva godheten att för svenske vice konsuln i Winnipeg, Mr. Harold Smith, 895 McMillan ave., uppgifva sin nuvarande adress. **Det är Lars Alfr. Erikssons fader, som efterfrågar honom, och uppgifver han, att denne senaste var bosatt å 413 Logan Ave., Winnipeg.**

PLATS LEDIG.

Duktig tjänsteflicka (general servant) kan få god plats. God lön. Ingen tvätt eller strykning.

ÖNSKAS.

En medelålders svensk kvinna som hushållerska på farm i Alberta. Endast två personer. God lön. Kan ha ett barn med sig om så är.

Hänvänd eder till S. C. T:s expedition.

ÖNSKAS.

Jungfru för allmänt husarbete. God lön. Phone Ft. Rouge 3246. Suite C. Cornwall Apts., River Ave.

ÖNSKAS.

God flicka för liten familj. Sök 189 Canora St. Tel. Sher. 3710.

J. Johnsons WOODYARD
556 Talbot Ave.,
Rekommenderas.
Ved och kol af alla sorter till billigaste pris.
Ved uppköpes till högsta pris.
Telefon: ST. JOHN 2518.

ECZEMA SPECIFIC
botar absolut Eksema, Salt Rheum, Barber Itch, Black Head, Finnar, gamla sår, skaf, klåda, Itching Piles och många andra hudsjukdomar. Sänd per post $1.50. Skrif och förklara eder sjukdom. Har hundratal goda råd.
S. ALMKLOV, apotekare,
Bx R. Cooperstown. N. Dak.

LÄKARE.

415—417 Pritchard Ave., Winnipeg
Tel. St. John 474.
DR. B. GERZABEK
LÄKARE
som erhållit diplom i Österrike-Ungarn, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälfvorna, köns- och fruntimmerssjukdomar, för förlossningar och operationer. Behandling och utom hemmet, såväl som i mitt privata sjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General hospital.
Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—6 e.m. 7—10 på kvällen.

Dr. C. E. Johnson,
Skandinavisk läkare.
KONTOR: DOMINION BANK,
678 Main Street (Alldeles bredvid Gordon-Mitchells apotek).
Kontorstelefon: Garry 4284.
Privattelefon: St. John 234.

DR. McFARLEN,
312 Nairn Ave., Tel. St. John 5[illegible]
Ofvanför Elmwood Drug Store.
KONTORSTID: 3—4 och 7—8 e. m.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Cor. William and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e.m.
Bostadstelefoner: Garry 321 — Garry 7[illegible]

J. A. McTAVISH, M. D.
LÄKARE OCH KIRURG.
Hörnet af Kelvin st. och Gordon ave. Elmwood, Winnipeg.
Kontorstimmar:
8—10 f. m., 12—2 och 6—7 e. m.
Tel. St. John 1047 eller St. John 1[illegible]
dag eller natt.

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögats, örats, näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton.
Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

Dr. R. L. HURST
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Phisicians, London. Specialist: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg, Portage Ave midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontorstid: 3—5 och 7—9.
Bostadstelefon Garry 1175.

SKANDINAVISK ADVOKAT.
Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg.

GEO. ST. JOHN VAN HALLEN
Advokat och Patent Solicitor
Farmers Building, Winnipeg, Man.
utförer alla slags juridiska uppdrag och skaffar patent på uppfinningar.
Telefon Main 5142. Privattelef. 2357

C. H. DIXON, advokat, solicitor, notarius publicus, 265 Portage ave. Winnipeg. Kontorstelefon Main 1734. Residenstelefon Shrbk 4111. Lån, byror, inkasseringar.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
611 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN.
P. O. Box 1656.
WINNIPEG. MANITOBA

KRÄFTA
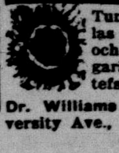
Tumörer och lupus behandlas med framgång utan knif och smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller eftefskrif fri illustrerad bok. Dr. Williams Sanatorium, 2900 University Ave., Minneapolis, Minn.

ÖNSKAS.

En god tjänsteflicka (general servant). God lön. Måste tala engelska. Sök på kvällen hos mrs W. J. Thompson, 142 Ethelbert st.

ÖNSKAS GENAST.

en kokerska (cook general), ingen tvätt. Sök hos mrs S. R. Ritchie, 233 Vaughan St., Telef. Garry 3156.

Bawlf Cartage and Transfer
"WE MAKE THINGS MOVE"
Telef: Garry 1444—1445. Stadskontor:
Telef: St. John 698—2521 Elmwood kontor:
BERÄKNINGAR GIFVAS.

GEVÄRS- OCH VELOCIPED-REPARATÖRER.
The Northwest Cycle Co., 605 Logan ave. — Expert gevärssmed. Vi reparera och göra nya lager för alla slags fabrikat af gevär. Lås repareras, nycklar göras, ringar för barnvagnar påsättas.
Allt slags velociped och motorcykelarbete utföres.

Tel. St. John 1517. Allt i den elektriska branschen
ELMWOOD ELECTRIC CO.
Elektriska kontraktörer.
A. SADDINGTON MANAGER
Speciellt uppmärksammas uppsättandet af Ledningar för Ljus och Lampor i färdigbyggda hus. Lampor finnas.
388 TALBOT AVE. ELMWOOD

SIDENRESTER för edert syarbete till julen för 10c. per paket eller 3 för 25c. Hvarje paket innehåller ett stort urval af stycken af god storlek för allt slags lapparbete.
Brodersilke. Stor varietet af färger i hvarje paket. Stor valuta. Pris per paket 10c. eller 3 för 25c.
SPECIALTIES SALES CO.,
P. O. Box 1836 Winnipeg.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK.
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 300 och 375
Bostadstelefon: Garry 2151.
BARDAL BLOCK,
843 Sherbrooke Str., Winnipeg

CLARK-LEATHERDALE CO., LTD.
Begrafningsdirektörer och balsamerare.
232 Kennedy St.,
Tel. Main 8221, Winnipeg.

Dr. C. C. JEFFREY
ber att få meddela, att han öfvertagit
Dr. MOXNES'
TANDLÄKARKLINIK
620½ MAIN STREET.
Tel. Garry 3030.
WINNIPEG.

Engelska, tyska, svenska, norska, franska och polska talas.
Affären är förlagd till samma lokaler.
Speciell uppmärksamhet ägnas patienter från utanför staden.
ALLT ARBETE GARANTERAS

PATTON'S GLASSES CURE HEADACHES

Alla önska sina glasögon riktiga och önska dem genast. Våra glasögon tillverkas efter noggrant mått. Hvarje patient kan vara försäkrad om noggrant mått, den största komfort och den bästa stil.
R. J. PATTON
Optimetrist och Optiker. 211 ENDERTON BUILDING.
PORTAGE OCH HARGRAVE.
Förut föreståndare för Eaton's optiska afdelning.
TELEFON MAIN 9502.

Dr. Philip A. Eckman
Skandinavisk Tandläkare
flyttar lördagen den 25 mars till sina nya lokaler i SUITE 1, MANITOBA HALL BLK, 293 PORTAGE Ave. och allmänheten inbjudes aflägga ett besök.
Tändernas vård
får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill gifva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.
TÄNDER UTDRAGAS SMÄRTFRITT.
ALLT ARBETE GARANTERAS.
Dr. PHILIP A. ECKMAN
Manitoba Hall Block,
293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

Saskatchewan Department of Agriculture.

Ogräs- och utsädesafdelningen

Identifiering och kontroll av rysk tistel

Denna planta, hvars ursprungliga hem är i Europa, har under de senaste åren införts i denna provins från North Dakota och Montana, i hvilken stat den visat sig vara en verklig fara. Den unga plantan är mycket lik en granplanta med mycket liten tap rot. Innan blommorna komma, äro de af mycket grön färg och delarna äro försedda med röda ränder. Bladen äro nålformade och omkring 2 tum långa. Då blommorna äro borta och den börjar mogna, blir en liten kloss, som omsluter fröet mycket taggigt, och hela plantan blir af rödaktig färg. Då fröna äro mogna, bryter sig plantan lös från sina rötter och rullar öfver prärien af vinden och sprider ut sina frön miltals. En enda planta kan producera upp till 50,000 frön. Häraf den snabbhet, med hvilken den sprider sig.

RÅD VID KONTROLL.

1. Tisteln dödas lätt, just då den kommer genom marken; när därför grödan är mycket angripen, är harfning på våren tillrådlig.

2. Då detta ogräs påträffas i växande gröda, böra arrangement göras för att stacka eller tröska spannmålen så snart som möjligt efter det den skurits och sedan så noga som möjligt "diska" eller grundplöja landet. Detta skall förebygga plantor skurna, såsom så ofta händer.

3. Liksom alla årliga plantor kan detta ogräs bli utrotadt endast genom att orsaka fröna, som äro i marken att knoppa och sedan döda de unga plantorna, innan de kunna mogna frön. Alla kulturella metoder, som uppnå detta, äro tillrådliga.

Den lilla ryska tisteln går en lång väg.

MANITOBA GOVERNMENT SERVICE DEPT.

En af en serie artiklar af olika tjänstemän i Manitoba regeringens tjänst.

MANITOBA NOXIOUS WEEDS ACT.

En af de provinslagar, som under senaste session af Manitoba legislatur betydligt reviderades, var Noxious Weeds act. Denna lag handlar om saker, hvilka äro af den största betydelse för farmare, och legislaturens afsikt, då den kompilerade denna lag, var att hafva en lag, som med rättvisa kunde sättas i verkställighet och som kunde skydda noggranna farmare mot vårdslösa och högsta möjliga grad bibehålla den produktiva kapaciteten i Manitobas farmland.

Det finnes en hel del i lagen, som särskildt måste uppmärksammas af municipalråd, järnvägsbolag, tröskare och andra personer än farmare; men det finnes äfven mycket som refererar till farmarens uppgift.

I lagen betyder och omfattar uttrycket "noxious weeds" den fleråriga sow thistle, Canada tistel, rysk tistel och åkersenap, tillsammans bildande klass 1. och vanlig vildsenap, hare's ear mustard, vildhafre, fransk weed eller stink weed, falskt lin, jätte rag weed, dvärg weed, blå burr, blå grönsalad, prickig grönsalad och couch eller quack gräs, tillsammans bildande klass 2.

Orsaken till att uppdela ogräs i klass 1 och 2, såsom ofvan, är att det fjärde slaget i klass 1 sprider sig snabbt från farm till farm, hvarhälst det växer, hvarigenom alla farmar nära det besmittade området utsättes för besmittelse. Ogräset i klass 2 är lättare att akta sig för ehuru äfven det är svårt. Lagen har olika föreskrifter för klasserna 1 och 2.

Det förklaras hvarje persons plikt, som bor på ett land, eller, om det icke är bebodt, ägarens eller agentens att skära och förstöra allt ogräs af klass 1, som växer på sådant land, och allt ogräs af klasserna 1 och 2 på körvägen, som gränsar till sådant land till ett afstånd af hälften af körvägen mellan 1 maj och 15 september, så ofta som är nödvändigt för att förebygga frönas mognad och spridande.

För att tillse att lagen efterlefves i alla municipalsamhällen måste municipala ogräsinspektörer utses af municipalrådet. Det är den municipala ogräsinspektörens plikt att meddela, att ogräset måste förstöras, då han finner sådant, som kan besä landet mot lagen. Om den ansvarige personen eller bolaget icke förstör ogräset kan han bestraffas. Inspektören kan äfven gå in på sådant land och förstöra ogräs, som nämnes i klass 1. Kostnaden härför betalas jämte skatten för landet.

I några fall kan förstörandet af ogräs betyda nödvändigheten att förstöra den växande grödan. I sådana fall skall inspektören notifiera reeven eller en af councillors i municipalsamhället att inspektera sagda gröda. Om denne tjänsteman tror det vara nödvändigt att grödan skall skäras och förstöras, skall inspektören se till att detta genast utföres. Om beslutet är tvärtom, föres frågan till en af provinsens ogräskommissarier (af hvilka det finnes tre), och kommissariens beslut är afgörande.

Ogräsinspektören skall rapportera till clerk of the municipality och äfven till provinsens ogräskommissarier alla kvartssektioner och flodtomter, på hvilka finnes skadligt ogräs. Föreskrift finnes, att i fall det anses nödvändigt i afseende på mycket illa besmittade land, förbjuda ägaren att uthyra sådant land till annan person. Om sådant land uthyres och den hyrande personen förorsakas skada, är ägaren skyldig att reparera skadan.

Många delar af lagen handlar om skydd, som gifves farmaren för öfverträdelser af lagen från fröhandlares, foderhandlares, kvarnägares och andra personers sida.

En mycket viktig ny del af lagen (section 35) lyder:—

"(1) Medlemmar af provinsens ogräskommission kunna belägga land, som de finna besmittade med ogräs af klass 1, med skatt. Sådan skatt får icke öfverstiga 50 cents för hvarje acre, som är så besmittad. Kommissarien skall skriftligen notifiera ägaren eller innehafvaren af sådant land om sådan skatt och på samma gång och i samma meddelande omtala, hvilken metod måste användas för att utrota ogräset. Och det skall vara municipalrådets skyldighet att, då det mottager meddelande om dylik skatt från provinsens ogräskommission, placera det genom clerken på kollektörens för municipalsamhällets lista mot landet, som beskrifves i notisen eller sådant som är skattbart, att kollekteras på samma sätt som andra skatter, hvilka beläggas af municipalsamhället utan nödvändighet af någon bilag pålägande sådan.

(2) På rekommendation af den municipale ogräsinspektören skall rådet genom beslut annullera eller remittera all sådan skatt eller sådan del däraf, som synes dem rättvist, om ägaren eller innehafvaren af landet har tagit sådana steg mot utrotandet af sådant ogräs, som omtalas i de skrifna instruktionerna, hvilka gifvits honom angående metoden för utrotandet af ogräs af ogräskommissarien, då sagda skatt belades sagda land, då kollektörens lista därefter skall ändras."

Dessa äro några af hufvudföreskrifterna i lagen. Tjänstemännen äro emellertid villiga att så långt möjligt undvika ett tillämpande af lagen utan vilja hällre bistå alla farmare, hvilkas land hafva ogräs, att bli af med detta. **Municipalinspektörerna läras att gifva farmarena all möjlig hjälp, genom att omtala huru de skola förstöra ogräset medels praktiska metoder. Men där någon persons rättigheter trädas för nära genom ogräs, som finnes på annans land göres lagen gällande.**

Canada Nyheter.

British Columbia

En ny docka af beton, som skall kosta en och en half miljon dollars, skall inom kort uppföras i Vancouver af C. P. R.

En pyroman. 18 år gamle Abe Craib i South Vancouver har bekänt, att han hade anlagt elden, som förstörde Alberta Pacific Grain companys och New England Fish companys bygnader och förorsakade en förlust på $650,000. Han har äfven erkänt, att han anlagt eld vid Coast Lumber companys anläggning samt ett stall i South Vancouver.

Alberta

På affärsresa i Brightview befunno sig nyligen hrr A. Westman och O. Hanson från Usona.

Olaf Olstad och H. Petri i Camrose ha tagit värfning i det skandinaviska regementet (223rd battalion).

Den välkända firman J. P. Johnson & Co. i Wetaskiwin har utnämnts till distriktsagenter för Hudson's Bay land.

Ytterligare sex nya rekryter har rekryteringsofficeren för det skandinaviska regementet (223rd battalion) i Camrose i dagarna erhållit.

Nya krigare. Vi ha återigen nöjet omtala, att sergeant Mellander erhållit ett svenskt krigareämne, Gustaf Martin Peterson, från Wetaskiwin. Hans hemort är Hjorted, Kalmar län, Sverige. Sergeant Mellander hoppas på en hel del nya rekryter inom kort.

Mr och mrs Emil Skarin i Edmonton med dotter afreste förliden vecka till Sverige för att hälsa på släktingar och vänner. Mr Skarin, som för snart 14 år sedan kom till Canada, är väl bekant bland svenskarna i Alberta. Han har haft stora kontrakt på asfalt- och cementanläggningar.

Hängde sig. Soldaten A. Gussch vid 218 bataljonen i Edmonton påträffades härom dagen öfverlastad på gatan. Han fördes genast till polisstationen och inlades i en cell. Då vakten senare gjorde sin rond, hade Gussch beröfvat sig lifvet genom att hänga sig i sina byxhängslor.

Saskatchewan

Drunkningsolycka. Under en kanotfärd på Moose Jaw river drunknade i söndags Joe Berine och A. McDermid från Moose Jaw. Ingen af dem kunde simma.

Till 18 månaders fängelse för stöld från posten blef sergeant Blackburn från Moose Jaw i lördags dömd. Han har varit tillförordnad postmästare vid 128de bataljonen.

Eldsvåda. Saskatchewan & Western elevator companys elevator vid Pambrum förstördes i fredags af eld, hvarvid 15,000 bushels spannmål förstördes. Hur elden uppkommit, känner man icke.

Veckorapporten från Saskatchewans åkerbruksdepartement gifver vid handen, att vädret under förra veckan var regnigt. Hvetet växer snabbt och ser lofvande ut. Hafre och annan spannmål sås fortfarande. Den tidigare sådda hafren börjar komma upp. Frost förekom d. 1 och 2 juni, men anställde mycket liten skada.

Föreningen Liljan möter. Ett påbud hade gått ut öfver Shaunavon att föreningen Liljan skulle möta hos mrs. Berglund den 28 maj kl. 2 eftermiddagen. När dagen och stunden var inne, satte vi oss, tre stycken, upp i "boggievagnsvagna", som, dragen af eldiga "araber", rullade bort till mötesplatsen. Och det begaf sig att himlens fönster öppnades och ett stört rägn föll öfver jorden. Och då tänkte jag i mitt stilla sinne, att nu varder väl Liljan mindre besökt än någonsin. Kommen i närheten af mrs Berglunds farm, som ligger omkring 15 mil nordost från staden Shaunavon i landet Saskatchewan, syntes åkdon i långa rader stående inpå gården, däribland två automobiler. Hvad nu, tänkte jag, äro stadsborna ute och åker i rägnvädret. Inne i stugan var mycket folk församlat, men man spejade dock förgäfves efter folk med "stadsbotakt" och visade det sig snart, att de moderna fortskaffningsmedlen, automobilerna, där ute på gården icke tillhörde någon stadsbo, utan voro dess ägare att räkna bland "plogens adelsmän", de där farmare kallade äro, hvilket var roligt att höra, ty de som bryta bygd och odla säd och vin, som sångaren säger, bör väl också få åka fint någon gång. Vi minnas ännu den tid, icke så långt tillbaka, då en skakande lumbervagn var det enda åkdon som stod nybyggarfolket till buds här ute. **Så kom buggieperioden, och nu kanske man får se en automobilperiod inbryta. Tiderna förändras och vi med dem, heter det, hvilket varder uppenbart icke minst för banbrytaren ute på västerns slätter. Men nu till mötet. — På programmet fanns uppsatt** en fråga: "Är krogarnes återupprättelse önskvärd?" som diskuterades en stund, hvarefter följde föreläsning, musik och sång, deklamation och några korta anekdoter. Det må dock sägas att förhandlingarne inte gingo med någon vidare kläm. Det liksom hvilade en tryckt stämning öfver det hela, hvilket till en del torde få tillskrifvas den rägndigra och tryckande väderleken. Det tvåkammarsystem som af utrymmesskäl måste användas vid mötena bidrager nog också till att mötena inte bli hvad de skulle vara, ty andra kammarens intresse är vanligtvis svårt att hålla vid makt, emedan det är så mycket som skall förhandlas på sidan om programmet. Sedan mötet pågått en god stund bjöds på smörgåsar samt kaffe med bakverk af många slag, så att man kunde nästan ha trott att man befann sig på ett bröllop. En af föreningens medlemmar förklarade för en tid sedan att en del af de manliga mötesbesökarne gingo dit endast för att titta på jäntorna. Detta var naturligtvis bara förtal, men när han sade att en del gick dit endast för kaffetårens skull, så tror jag nog, att han var sanningen bra mycket närmare, att döma af de många koppar kaffe han vid det nu skildrade mötet konsumerade. Och hvad nu flickorna beträffar, så tycker jag för min del, att man kan nog titta på det som är sämre här i världen! Efter kaffet upptogs kollekt till förmån för en påtänkt sjukkassa. Sedan föredrogs några sångnummer, hvarefter mötet afslöts. Nästa möte hålles hos Emil Kristianson söndagen den 11 juni kl. 2 eftermiddagen, då **alla** som förstå svenska språket äro välkomna. Mötesförhandlingarne föras nämligen på detta språk. Föreningslifvet här ute på prärien kan naturligtvis alldrig bli hvad man var van att se det hemma i Sverige. Långa afstånd, brist på lämpliga lokaler samt vinterns snöstormar äro nog de orsaker, som ställa sig mäst hindrande i vägen för alla föreningar af hvad slag de vara må. — E. A. Nylund.

Manitoba

Af våda blef en gosse vid namn Thomas Lyons vid Thunder Hill i torsdags skjuten. Han afled efter tre timmar.

Från Manitoba Patriotic Fund utbetalades under maj månad $108,738.46 till 7,695 fall. Detta betyder, att cirka 30,000 personer erhållit hjälp från fonden under månaden.

Fem innehafvare af inackorderingsställen i Le Pas blefvo i lördags dömda till $200 böter hvardera, emedan de haft sprit i sina hus, hvilket som bekant är mot den nya förbudslagen.

Svampförgiftade blefvo i torsdags David Thomas Olenski och hans familj i South Junction, åtta mil från Emerson. De åto hattsvamp i den tron, att det var ätbar svamp. Mr. Olenski afled i måndags, men de öfriga af familjen hafva nu tillfrisknat efter svåra plågor.

Norris Lake baptistförsamling. Den vanliga sommartillställningen för söndagsskolbarnen hålles på midsommardagen vid kyrkan. Likadant som vid föregående år tager man matkorgar med sig för gemensam måltid. Kaffe och socker serveras fritt. Ice cream och frukt kommer att försäljas. Kom med mangrant och deltag med barnen i det gröna. Allra senast kl. 11 f. m. borde man vara på platsen. — Kommitérade.

Ontario

Dömda förfalskare. Edward Tremaine och Robert J. Flannigan i Kingston ha blifvit dömda till respektive fyra och fem års fängelse för förfalskning.

Begick han självmord? James Codere från Gatham, en soldat som afskedats från 70de bataljonen, begick antagligen självmord i måndags morse genom att kasta sig från Canadian Pacific dockan vid Windsor i Detroit river. Hans rock och hatt påträffades senare vid dockan.

En af de misstänkta indianerna gripen. John Wapioke, en af de indianer, som misstänkts för mordet på mrs och miss Heubner vid Olympia Mine, Shoal Lake, i början af maj, fördes i lördags till Kenora och insattes i fängelset. Han fördes till Kenora af inspektör McCurdy, hvilken vid White Dog mött ett sällskap indianer, som gripit Wapioke. Man har godt hopp om att snart gripa äfven den andra indianen.

Skadade. Två löjtnanter vid 213de bataljonen i Toronto blefvo i onsdags ganska svårt skadade, då den automobil, de körde, kolliderade med en spårvagn. Den värst skadade af dem var prof. löjtnant G. J. Blomberg, som erhöll svåra skador i hufvudet och afbröt några refben. Någon egentlig fara för lifvet lär dock ej föreligga. Löjtnant Blomberg kom nyligen till Toronto från Winnipeg, där han varit bosatt i fem månader. Han har i 16 år tillhört den amerikanska flottan.

QUEBEC.

En liberal seger. I det uppskjutna valet i Gaspe county blef dr. Gustave Lemieux, liberal, vald med 1,500 rösters majoritet. Legislaturen består nu af 74 liberaler och 6 konservativer. Valet i Magdalen återstår ännu.

Till **Montreal Star** meddelas från Paris, att dr H. C. Beland, f. d. generalpostmästare i Canada, som sedan början af kriget befunnit sig i tysk krigsfångenskap, blifvit utväxlad mot Franz von Rintelen, hvilken som tysk spion suttit förvarad i Tower i London.

SVENSKAR, som äga automobiler, uppmanas att till Svenska Canada-Tidningen insända namn och adress samt uppgift på hvar och när automobilen är köpt, och af hvilket märke den är. Våra läsare skulle därigenom hjälpa oss att skaffa annonser från automobilfirmor, för hvilken hjälp vi bedja att på förhand få tacka.

KRIGSKRÖNIKAN.

(Forts. fr. sid. 1.)

håll uppgifves däremot, att den brittiska flottan uppsökt den tyska och öppnat strid mot denna, och att den brittiska flottan var mycket underlägsen den tyska. Förlusterna voro kolossala på bägge sidor, och det ser ut som om tyskarna förlorade flera fartyg, ehuru förlusten i tonnage kanske var något större på den brittiska sidan. Båda de stridande parterna tillskrifva sig emellertid segern, i det engelsmännen säga, att de drefvo tyskarna tillbaka till deras hamnar och behöllo herraväldet på Nordsjön, och tyskarna uppgifva, att de, sedan de vunnit en lysande seger, frivilligt drogo sig tillbaka till sina hamnars skydd. Förlusten i människolif var kolossalt stor, uppgående till antagligen omkring 12,000 man, däribland flera högre officerare. Flera zeppelinare deltogo i slaget, och en del lära ha blifvit förstörda. Den i måndags i de engelskspråkliga tidningarna i Winnipeg offentliggjorda förlustlistan ter sig som följer:

TYSKA

Namn	Färdigbygd	Ton	Stora kanon	Besättn.
Westfalen, dreadnought	1909	19,000	12 11-tums	938
Kaiser klass slagskepp	1914	24,700	10 12-tums	1,088
Derrflinger, eller				
Lutzon, slagkryssare	1915	28,000	8 12-tums	1,000
Pommern, slagskepp	1907	13,040	4 11-tums	736
Elbing, lätt kryssare	1915	4,820	Inga	373
Wiesbaden, lätt kryssare	1915	4,280	Inga	373
Frauenlob, 3dje klass kryssare	1904	2,657	Inga	281
Nio destroyers, tillsammans omkring	—	8,415	Inga	900
U-28, submarin	1913	—	Inga	85

SUMMA—17 fartyg, 104,912 ton, 34 stora kanoner och 5,799 man.

BRITTISKA

Namn	Färdigbygd	Ton	Stora kanon.	Besättn.
Queen Mary, slagkryssare	1913	17,000	8 13.5-tums	1,000
Invincible, slagkryssare	1908	17,250	8 12-tums	780
Indefatigable, slagkryssare	1911	18,750	8 12-tums	790
Defence, armerad kryssare	1909	14,600	4 9.2-tums	850
Warrior, armerad kryssare	1907	13,550	6 9.2-tums	704
Black Prince, armerad kryssare	1906	13,550	6 9.2-tums	704
Tipperary, flotilj ledare	1914	1,850	Inga	160
Shark, destroyer	1912	935	Inga	100
Ardent, destroyer	1913	935	Inga	100
Fortune, destroyer	1913	952	Inga	100
Sparrow Hawk destroyer	1912	936	Inga	100
Turbulent, destroyer	1914	1,110	Inga	100
Nomad, eller Nestor, destroyer	1914	935	Inga	100
En okänd destroyer	—	935	Inga	100

SUMMA—14 fartyg, 113,287 ton, 40 stora kanoner och 5,703 man.

Från London meddelas, att tyskarna svängt sin offensiv från trakten af Morte Homme nordväst om Verdun till trakten mellan Thiaumont farmen och Vaux, nordost om fästningen, och lyckats intränga i den första linjen af franska tranchéer mellan Fort Douaumont och Vaux. — Turkarna ha tagit till offensiven mot ryssarna och åtminstone för tillfället stoppat dessas frammarsch mot Mesopotamien. — Det brittiska underhuset kommer att ajourneras d. 20 juni. — Från Köpenhamn meddelas, att dr. Karl Liebknecht kommer att rannsakas för förräderi. — Brittiska krigsfartyg ha bombarderat den grekiska hamnen Nauplia och en del af staden förstördes af eld. Om anledningen till bombardementet uppgifves intet. Grekland har protesterat. — Den bulgariska ministern i Atén har protesterat mot att grekiska trupper beskjuta bulgarerna vid Rupeli. Den grekiska regeringen har icke fäst något afseende vid protesten. — Gneral Brusatti, som kommenderat den italienska Trentinoarmén har blifvit afskedad. Han anses mén, har blifvit afskedad. Han anses garne mot österrikarna.

Lördagen den 3 juni.

Från London meddelas, att tyskarna åter utan framgång sökt bryta de franska linjerna nära Fort Vaux, nordost om Verdun. På en punkt, i trakten af Damloup, öster om Fort Vaux togo tyskarna en del af byn. De ledo stora förluster. — Viktiga underhandlingar lära pågå mellan Rumänien, Bulgarien och Turkiet, hvilka om de medföra gynnsamt resultat, komma att gifva Rumänien åtgång till Bosporen.

Måndagen den 5 juni.

Från London meddelas, att tyskarna och canadensarna varit engagerade i förfärligt häftiga strider på västfronten. Canadensarna förlorade först några tranchéer till tyskarna men lyckades senare trots mördande eld återtaga dessa. De hafva hållit hela frontlinjen, som anfallits af tyskarna. De canadensiska förlusterna voro säkerligen ganska stora. General Mercer har blifvit svårt sårad och general William blef äfven svårt sårad och tillfångatagen. — Kejsar Wilhelm afreste i går från Berlin till Wilhelmshaven för att inspektera den tyska flottan, som varit i strid med den brittiska. — Den stora dreadnoughten Hindenburg, den tyska flottans stolthet, uppgifves ha sjunkit efter det stora sjöslaget vid Jutlands kust. — Ryssarna ha vunnit stora framgångar utmed fronten från Pripetträsken till den rumäniska fronten. Det uppgifves att ryssarna togo 13,000 fångar. — 101 canadensiska officerares namn stå på förlustlistan efter den blodiga drabbningen mellan tyskar och canadensare. Bland dessa märkas G. H. Baker, M.P. för North Brome, samt öfversten för Princess Pats regemente.

Tisdagen den 6 juni.

Ledarne för de konservativa och nationellt liberala partierna i Tyskland lära försöka få tillbaka amiral von Tirpitz som ledare för flottan, då de icke äro nöjda med resultatet af sjödrabbningen på Nordsjön. — Den brittiska regeringen har tillsatt en komité, som skall ha öfverinseende öfver kolhandeln under kriget. — Från London meddelas, att den länge väntade ryska offensiven mot centralmakterna nu synes ha tagit sin början. — Från både Petrograd och Wien komma rapporter, att ryssarna äro aktivt engagerade öfver en front från Pripet river öster om Brest Litovsk till den rumänska gränsen — ett afstånd på omkring 250 mil. Enligt rapporterna från Petrograd ha ryssarna haft flera framgångar. De ha tagit 13,000 fångar och en massa kanoner samt förstört flera positioner. — Den tyske kejsaren har afsändt lyckönskningstelegram till amiral von Tirpitz, f. d. sjöminister, och amiral von Koester, f. d. befälhafvare öfver den tyska flottan, i anledning af "segern" på Nordsjön. Kejsaren anser, att dessa herrar genom sitt grundläggande arbete bidragit till resultatet af denna drabbning.

(Forts. å sid. 8.)

Ren att handtera. Säljes af alla apotekare, specerister och diversehandlare.

Olyckor kunna hända. skydda edert hem FÖR ELD
Starkaste bolag Låga afgifter Undersök
GEO. H. GARLAND.
TELEF. MAIN 3813 907 UNION TRUST BLDG.
Denna tidnings manager rekommenderar denna agentur för brandförsäkring. Då eder polis utgår, skaffa eder en ny i ett starkt bolag. Sänd ett brefkort till denna agentur och omtala hvilken dag eder polis utgår, och den skall se till att edra intrassen blir skyddade i ett bolag, som behandlar eder rätt. UNDERSÖK!

UNGA MÄN
som ha lust till att lära känna sig själfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co's berömda bok
"LIFVETS HEMLIGHETER"
Boken omhandlar lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande och hur man kan bota sig själf i hemmet, o. s. v., och är i hög grad intressant. Sändes fritt i försegladt omslag till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den välkända läkarefirman
N. ROSENBERG CO., 180 N. DEARBORN ST., CHICAGO, ILL., U. S. A.

Viktig underrättelse för farmare.
Pängar att låna mot säkerhet af första inteckning till lägsta gängse ränta på väl upparbetade farmar i Manitoba, Saskatchewan och Alberta.
Pangarna erhållas genast, om säkerheten är god.
Ägare, som bo på sina farmar och behöfva finansiell hjälp för att vidare förbättra sin egendom, äro inbjudna att skrifva till
C. ANDERSON,
Mortgage Broker
312 Kennedy Building (midt emot Eaton's),
Portage Avenue, WINNIPEG, MAN.
Svensk, norsk och dansk korrespondens.

Se Washington D. C.
FÖRENTA STATERNAS HUFVUDSTAD,
På eder resa till
Gamla landet
Biljetter öfver Pennsylvania Lines öfver Chicago till New York gå öfver Washington, D. C., till samma pris som direkt väg och tillåta 10 dagars uppehåll i Förenta Staternas hufvudstad, äfven på andra punkter.
Efterfråga hos den lokale biljettförsäljaren biljetter öfver Pennsylvania Lines; eller för vidare upplysningar adressera W. E. BLACHLEY, District Passenger Agent, WINNIPEG, MANITOBA.

ALBERTA.
FRITT LAND FÖR SETTLAREN.
Utmärkta tillfällen för hemsökaren.

EN KALLELSE FÖR MÄN.
Provinsen Alberta önskar män att taga värfning i landtbruksrekryternas armé för att uppodla jorden. Den behöfver män att öka produktionen af dess födoämnen för att föda soldaterna vid fronten och sådana, som äro i behof hemma; män, som icke äro rädda att arbeta och finansiellt i stånd att väl bruka de många acres, som vänta på utveckling i vår stora provins. Då våra soldater kallas att kämpa hemma eller utomlands, måste de födas, och deras föda måste komma från jorden.
CHARLES S. HOTCHKISS,
Chief Publicity Commissioner
DEPARTMENT OF AGRICULTURE,
EDMONTON, ALBERTA.

HEMLANDET.

ALLMÄNNA NYHETER.

Vaccinationslagen har blifvit godkänd af riksdagens båda kamrar.

Sammanjämkningsförslaget i nykterhetsfrågan har afslagits af riksdagens båda kamrar.

Försvarsnihilisterna i riksdagen. I två nu i Andra kammaren väckta motioner föreslår hr Fabian Månsson med instämmande af 15 kammarledamöter, tillhörande den s. k. socialdemokratiska vänstergruppen, afslag å k. m:t proposition om anslag till lands- och sjöförsvarets stärkande.

Rikets folkmängd vid årsskiftet. Den sedvanliga redogörelsen från statistiska byrån för folkmängden inom riket och dess administrativa områden vid årsskiftet, har nu utkommit. Den utvisar, att folkmängden då uppgick till 5,712,740, eller 33,133 mer än vid förra årsskiftet, då den var 5,679,607. Detta är den minsta tillväxt som förekommit efter 1908.

Sjöförbindelserna med England. Till riksdagen har aflämnats en k. proposition, i hvilken föreslås att af statsbane- och trafikmedel måtte användas högst 75,000 kr. för verkställande af en allsidig utredning rörande frågan om anordnande genom statens försorg af en daglig regelbunden förbindelse medels ångfärjor eller ångfartyg mellan Göteborg och engelsk hamn.

Sven Hedin i Bagdad. Dr Sven Hedin, som under någon tid besökt Konstantinopel, har därifrån fortsatt resan och nu äfven gjort ett uppehåll i Aleppo. Sistnämnda stad har doktorn nyligen lämnat och han bör vid detta laget ha inträffat i Bagdad, resans mål. Från Bagdad göres sedan en afstickare till Jerusalem. Dr Hedin är icke att hemvänta förrän tidigast någon gång i juli månad.

Interpellationen i Ålandsfrågan. Vid Första kammarens sammanträde härom dagen föredrogs hr Steffens anhållan att få interpellera krigsministern beträffande Ålandsanläggningarnas inverkan på Sveriges militärpolitiska läge. Talmannens proposition besvarades med blandade ja och nej, och då frågan förklarades med ja besvarad, begärdes votering, hvarvid hr Steffens framställning bifölls med 77 röster mot 52.

I en hastig vändning har nu den omtalade sommartiden blifvit en verklighet och från och med den 15 maj stiger Sveriges folk upp och går och lägger sig en timme tidigare. Kl. 11 aftonen den 14 maj vredos alla klockor såväl officiella som privata en timme framåt, så att de kommo att stå på 12. Förändringen genomfördes i hufvudstaden utan större uppseende. Emellertid hade urmakarna som skulle justera tornur och alla offentliga klockor en bråd natt.

Amerikaresorna bli dyrare. Det är nu betydligt dyrare att resa till Amerika än det hittills varit. En biljett på första klass, som kostat 310 kr., kommer hädanefter att betinga ett pris af 370 kr. För andra klass äro siffrorna resp. 251 och 285. Endast tredje klassens pris förblir tills vidare oberörda. Orsaken till höjningen, som är att söka i de ständigt stegrade lifsmedelsprisen, har skett efter samråd med de svenska och norska Amerikalinjerna, hvilka likaledes samtidigt höja prisen.

Tyske kejsaren utdelar Röda korsmedaljer. Kejsaren af Tyskland har förärat kungliga preussiska Röda kors-medaljen till följande medlemmar af svenska Röda korset: generalmajor R. Berg, syssloman Alb. Zetterlund, auditör C. Östberg, kapten G. A. Mannberg, ingenjören vid statsbanorna G. L. Elf, mariniakarna E. P. G. Zadig, G. E. Hedenlund, A. H. E. Forsheim, C. G. Boström och H. G. B. Camitz, med. lic. C. L. Carlström, löjtnant E. Wasell, sjökaptenerna Arnold Friberg och O. G. Brandt.

Intet särskildt försvarsutskott. Frågan om tillsättande af ett särskildt utskott för behandling af propositionerna i försvarsfrågan föranledde härom dagen i Andra kammaren en debatt, under hvilken hrr Branting, Persson i Tällberg, Thorsson, Palmstierna, Rune och Hamilton uttalade sig emot förslaget, medan hrr Lindman, Andersson i Skivarp och Hallendorff förordade detsamma. Förslaget afslogs emellertid utan votering. I Första kammaren bifölls förslaget efter en stunds debatt, hvarunder särskildt utskott förordades af hr Swartz och vice talmannen, medan hrr Alfred Petersson och Ekman i Stockholm yrkade afslag.

Statsverkets inkomster sjunka. Jämföras inkomsterna af stämpelmedel, tullmedel, brännvinstillverkningsafgift, sockerskatt, punschskatt, maltskatt och järnvägstrafikmedel under nästlidna april månad och under innevarande års fyra första månader med samma inkomster under motsvarande tider nästföregående år, framgår att inkomsterna under april i år uppgå till 12,2 miljoner kr. mot 13,3 under samma månad år 1915 och att inkomsterna under årets första månader varit 46,5 mot 47,7 miljoner under samma tid förlidet år. Brännvinstillverkningsafgiften har nedgått från 2,5 miljoner under april 1915 till endast 718,000 kr. under april i år.

Riksdagen och utrikespolitiken. Konstitutionsutskottet hade afstyrkt samtliga motioner, åsyftande närmare samarbete mellan regeringen och riksdagen i utrikespolitiska angelägenheter samt minskande af sekretessen i vissa ärenden m. m. Reservationer hade afgifvits af hr Edén m. fl., hvilka yrkat skrifvelse angående åtgärder för åstadkommande af ett dylikt närmare samarbete, angående uttrycklig bestämmelse att rikets krigsmakt icke bör ställas på krigsfot annat än för upprätthållandet af neutraliteten eller afvärjande af anfall, samt angående begränsning af begreppet kommandomål, vidare af hr Waldén m. fl., hvilka föreslagit skrifvelse angående begränsande af sekretessen beträffande militära frågor och statsrådsprotokoll. Första kammaren biföll vid omröstningen efter debatten utskottets hemställan med 70 röster mot 44, som afgåfvos för hr Edéns reservation. I Andra kammaren drog debatten fyra timmar. Vid votering beslöt kammaren med 114 röster mot 69 att bifalla hr Edéns m. fl. reservation. Med 89 röster mot 88 bifölls därjämte den af hr Waldén m. fl. afgifna reservationen.

STOCKHOLM.

Ingen smädelse mot riksdagen. Justitiekanslern har icke haft mycket besvär med den Waldénska anmälan mot Stockholms Dagblad. Den har helt enkelt afvisats.

Domen i förräderimålet öfverklagad. Rådhusrättens dom i målet mot hr Hedén samt redaktörerna Höglund och Oljelund har nu öfverklagats af de häktades juridiska biträden, frih. Stiernstedt och advokaten Hellberg.

Wennerbergsstatyn på Djurgården. Den af grosshandlare John Josephson till Stockholms stad skänkta Wennerberg-statyn aftäcktes påskdagen på Kaptensudden vid Djurgårdsbrunnsviken.

Ett nederlag för hr Branting. Vid årsmöte med Stockholms arbetarekommun i Folkets hus beslöt man med 372 röster mot 310 att godkänna de ombuds ställning vid Social-Demokratens tidningsstämma, som visat sitt missnöje med och röstat afslag på den bekanta Brantingska resolutionen.

Krigsfångarnas behandling. Härom dagen undertecknades af prins Carl och representanter för de tyska, österrikiska, danska, ungerska, ryska, svenska och schweiziska Röda korsföreningarna ett protokoll, innehållande definitiv formulering af de vid Röda korskonferensen i Stockholm under november och december 1915 föreslagna bestämmelserna och krigsfångars behandling i resp. fångläger.

Svenska systemet konstituerat. Aktiebolaget Svenska systemet har haft konstituerande bolagsstämma under ordförandeskap af riksmarskalken grefve L. Douglas. Närvarande voro samtliga stiftare. Bolagsordningen godkändes, och styrelsen erhöll i uppdrag, att hos Stockholms stadsfullmäktige göra ansökan om oktroj för bolaget, äfvensom att utarbeta förslag till program för bolagets verksamhet. Aktiekapitalet, 200,000 kr., har tecknats af stiftarna, och vid stämman voro 50 procent däraf inbetalda.

Gyllenpalm sammanträffar med sina anhöriga. Gyllenpalm bereddes härom dagen ett samtal med sina anhöriga. Dessa — den häktades fader, hustru och styfmoder — voro uppe hos stadsfiskal Lidberg för att lämna en del upplysningar om den häktade. Vid 12-tiden fördes denne upp till stadsfiskalens tjänsterum, där han i närvaro af stadsfiskalen själf samt tre detektiver hade ett mer än timslångt samtal med de sina. När Gyllenpalm några minuter före half 2 återfördes till sin cell, var han djupt upprörd och tårarna strömmade ännu utför hans kinder.

LANDSORTEN.

Snöstorm i Norrland. En svår snöstorm rasade härom dagen i Sundsvallstrakten. Isen, som var i drift ut till hafs, packas åter, enligt rapport från Bremön, in emot kusten.

Ny inlaga i Östmarksmålet. Till högsta domstolen har åklagaren i Östmarksmålet, länsman A. E. Johansson, ingifvit en inlaga, i hvilken han till alla delar vidhåller sina förut gjorda påståenden.

Mul- och klöfsjukan tyckes i Stockholmstrakten lyckligtvis vara öfver, sedan de smittade kreatursbesättningarna nedslaktats. I Skåne härjar emellertid sjukdomen alltjämt, och flera nya misstänkta fall föreligga.

Drunknad under segling. Under segling i Halmstads hamn drunknade i söndags 21-årige värnpliktigen E. Bengtsson. Han skulle klättra upp i riggen för att sätta till segel, då olyckan inträffade. Den andre ombordvarande personen lyckades simmande rädda sig i land.

Död under stensprängning. En olyckshändelse med dödlig utgång har inträffat i Ersmark, i det 18-årige A. Markstedt, son till en hemmansägare i Ersmark dödades under stensprängning. Markstedt gick fram för tidigt och träffades i hufvudet och ljöt en ögonblicklig död.

Trött på lifvet. Härom dagen fann man muraren Ola Persson i Lunnarp nr 3, Bonderups socken, hängande död i sin bostad. Den lefnadströtte hade af ett mursnöre förfärdigat en snara och med denna utfört den hemska gärningen. En längre tids sjuklighet torde ha varit en bidragande orsak till själfmordet.

En person dödad af blixten. Under åskvädret d. 8 maj slog blixten ned i Djursala by i Djursala socken och dödade hemmansägaren P. E. Nilsson därstädes, som vid tillfället stod på landsvägen samtalande med en granne, hvilken också fick känning af blixten men senare kryade till sig. Nilsson var mellan 60 och 70 år gammal.

Krossad till döds under stenblocket. Härom dagen lossnade ett 20 tons stenblock i Fredriksschaktet i Malmberget och föll öfver lastaren Axel Linus Häggbom, som fullständigt krossades. För att få fram den döde måste man spränga blocket. Häggbom var född 1889 i Piteå socken och efterlämnar hustru och ett barn.

En hotande ljungbrand öster om Uddevalla, på egendomen Sigelhults i Bäfve socken mark uppstod härom dagen. Vid 6-tiden hade ett par tunnland härjats af elden, som hotade manbygnaden å Sigelhult. Folk i grannskapet uppbådades och bedref ett energiskt släckningsarbete, men ännu på aftonen var man ej herre öfver elden.

Förolyckad skonert. Lloyds meddelar från Berwick upon Tweed: Svenska skonerskeppet "Rosa", på resa från Arendal till West Hartlepool med pitprops, har strandat nära North Sunderland. Fartyget har blifvit sönderslaget af den höga sjön, och lasten har spolats i land. Besättningen, åtta man, har förts i land af sjömanshusets lifbåt.

Den lille drack svafvelsyra. Till Simrishamns lasarett infördes härom dagen en treårig gosse, son till landtbrukaren Komstedt i Önslunda. Gossen hade aftonen förut under lek i en källare kommit öfver en flaska med svafvelsyra hvaraf den lille drack. På lasarettet förklarade man emellertid, att intet kunde göras för att rädda lifvet.

Kväfd i ett vattenfylldt dike. En omkring 25-årig telefonarbetare A. Norr från Östersund anträffades nyligen en kväll liggande död i ett dike på Frösö. Huru olyckan tillgått är ej kändt, men det antages, att han på hemvägen från sitt arbete gripits af svindel och fallit i det vattenfyllda diket, där han kväfts af vattnet och gyttjan.

Omkommen svensk sjöman. Enligt till utrikesdepartementet från konsuln i Kristiania ingången underrättelse har sjömannen Johan Nilsson, född den 23 juni 1884, omkommit vid norska ångfartyget "Origens" undergång. Personer, som kunna styrka sig vara den aflidnes arfvingar, torde hänvända sig till utrikesdepartementet, för utbekommande af hans efterlämnade kvarlåtenskap.

Nedbrunnen ångsåg. En häftig eldsvåda utbröt härom kvällen i en disponenten Hedfors tillhörig ångsåg och hyfleri vid Flathults station på järnvägen Mönsterås—Grönskåra. Elden spred sig hastigt till alla bygnaderna vid anläggningen, hvilka nedbrunno till grunden. Äfven stora virkes- och vedupplag blefvo lågornas rof, och det var med knapp nöd man lyckades rädda stationshuset.

Straffarbete för vägran att bära uniform. Handelsbiträdet O. E. Back har dömts af Norrbottens regementes krigsrätt i Boden till 1 månads fängelse för rymning och till 6 månaders straffarbete för vägran att åtlyda förmans i tjänsten gifna befallning. Back, som är baptist, har af samvetsbetänkligheter vägrat ikläda sig uniform. 1915 dömdes han i Gäfle till fängelsestraff för liknande vägran.

Svenska silkesodlareföreningen till Skåne. Svenska silkesodlareföreningen, som sedan tre år tillbaka i Göteborgstrakten verkat för främjande af den inhemska silkesodlingen, har på allmänt sammanträde i kväll beslutat att för de närmaste åren inrikta sin verksamhet hufvudsakligen på Skåne, där gynnsammare naturbetingelser finnas. Samtidigt uppgår den nybildade Skånska silkesodlareföreningen i Svenska silkesodlareföreningen, hvars säte flyttats till Malmö.

Banarbetare dödad af tåget. Öfverkörd och ögonblickligen dödad af Norrlandssnälltåget blef härom dagen en km. norr om Heby station banarbetaren J. Johansson från Skorkebo, Norrby socken. Johansson var jämte en kamrat på väg till sitt arbete i Heby, hvarvid de färdades på hvar sin hjuling. Kamraten lyckades komma af spåret, men Johansson fick benen afkörda af tåget samt hufvudet delvis krossat. Han var 56 år gammal och efterlämnar maka och vuxna barn.

Ett dödsfall under mystiska omständigheter har inträffat i Värmskog, i det man härom kvällen i en källa på en egendom i Bjurnäset fann liket af skräddaren Anders Nilsson, hvilken nyligen köpt gård och ankommit dit för att utföra en del arbeten. Anledningen till hans död är höljd i dunkel. Nilsson har ej visat spår af lefnadsträtthet, och hans ekonomiska omständigheter voro goda. Han var några och 40 år gammal och har i femton a tjugo år vistats i Amerika, hvarifrån hahn hemkom i vintras.

Eld i ett fort. En morgon upptäcktes, att eld utbrutit i en skans till Mjösjöfortet i Bodens fästning. Elden hade uppkommit genom att ett upphettadt kaminrör antändt den omgifvande träbeklädnaden. Manskapet sökte släcka, men elden fick från början god fart i skansens trävirke och dess asfaltpapp och spred sig sålunda åt ömse sidor. Större manskapskontingenter fingo därför rekvireras och slutligen måste äfven garnisonens stora motorspruta eftersändas. Släckningsarbetet fortgick till långt fram på eftermiddagen.

Norrtälje teater härjad af eld. I det stora nybygda teaterhuset i Norrtälje utbröt härom dagen eldsvåda. Då brandkåren trängde in i bygnaden var teatersalongen fullständigt inhöljd i rök. Efter ett par timmars energiskt släckningsarbete — bland annat måste man spränga de bastanta reservdörrarna till salongen — var brandkåren herre öfver elden. Man hade god hjälp af militär, som skyndsamt anlände till brandplatsen, och af stadens nya vattenledning, som nu med heder bestod sitt första eldprof.

Opinionsmötet i Boden. Utslag har nu meddelats af garnisonskrigsrätten i Boden i det bekanta målet mot plåtslagare V. Holmkvist från Luleå och beväringsmannen S. Norell från Kiruna för deltagande i opinionsmötet den 30 januari. Den förstnämnde ansågs öfverbevisad om att han varit med om förberedande åtgärder för mötet äfvensom att ha haft kännedom om tillkomsten af resolutionen, och dömdes till en månads fängelse samt att ersätta vittnesomkostnaderna. Svaranden Norell frikändes.

Cyklisten påkördes och dödades af tåget. Härom dagen blef målarmästaren Rickard Gustafsson från Ervalla öfverkörd och dödad af tåget i närheten af Järle station på Nora—Karlskogabanan. Gustafsson, som var döf, kom åkande på velociped utefter vägen, som korsar banan, och observerade ej tåget, oaktadt från detta upprepade siganaler gafs. I vägöfvergången kolliderade han med tåget, som gick öfver hans ben och i öfrigt tillfogade honom så svåra skador, att döden följde så godt som ögonblickligen.

Fyra månaders straffarbete för föredraget i Trollhättan. Väne, Flundra och Bjärke häradsrätt afkunnade på onsdagen utslag i målet mot arbetaren J. V. Johansson, som häktats för uppmaning till mobiliseringsstrejk, prisande af brottslig handling och hot mot offentlig myndighet vid ett föredrag i Trollhättan. Vid förra rättegångstillfället utsträckte åklagaren sitt ansvarsyrkande till ansvar äfven för landsförräderi. Rätten afslog åklagarens sistnämnda yrkande och dömde Johansson enligt 10 kap. 14 par. strafflagen till 4 månaders straffarbete.

Åttaåring mordbrännare. Härom dagen utbröt eld i Hälsingborgs svetsningsaktiebolags verkstäder vid Södra hamnen i omedelbar närhet af skeppsvarfvet. Elden, som spred sig med stor hastighet, var på en halftimme öfvervunnen af brandkårens två motorsprutor efter att för en stund ha allvarligt hotat skeppsvarfvet samt en del där under reparation liggande ångare. Den brunna delen af verkstäderna var försäkrad och eldsvådan vållar intet afbrott i driften. Elden var anlagd af en 8-årig gosse, som på aftonen rymde från sitt hem och under natten tagit logi i verkstäderna.

Ölandsdramats offer kommer sig. Den vid dramat i Jordtorp på Öland påskaftonen af sin fader lifsfarligt misshandlade landtbrukaren Emil Svensson har efter att öfver en vecka ha legat sanslös på Kalmar lasarett återkommit till medvetande, och man hyser godt hopp om att han skall bli fullt återställd. Han lefver dock i okunnighet om att han blifvit misshandlad af fadern och tror i stället, att han blifvit skadad af en nedfallande planka, hvilket dock motsäges såväl af läkarens utlåtande som af polisundersökningen. Han är äfven okunnig om att fadern tagit lifvet af sig.

Död af vådaskott. Härom dagen inträffade uppe i Berggårdarna, Frösön, en olyckshändelse, som kostade ett ungt lofvande människolif. En 17-årig son till framlidne hemmansägaren E. Rikardsson, Berggårdarna, hade under sista april varit ute och saluterat med ett gammalt remingtongevär. På kvällen upptäckte han att han hade ett skott kvar i rockfickan. Han tog då geväret och gick för att aflossa skottet så att ej någon af småsyskonen skulle få fatt i patron och gevär. Utkommen på gården halkade han, skottet gick af och kulan trängde in i ena tinningen. Döden följde af allt att döma ögonblickligen. Den aflidne var en synnerligen skötsam, hurtig och lofvande yngling.

Tågsammanstötning i Krylbo. Strax bortom södra vägporten i Krylbo inträffade härom dagen en tågsammanstötning af rätt allvarlig beskaffenhet. Persontåget från Örebro, som skall vara i Krylbo kl. 7.2 f.m., körde då ute på järnvägsspåret ihop med ett växeltåg. Persontåget hade två boggievagnar samt en finka och en postkupé, under det att växeltåget medförde mellan 35 och 40 godsvagnar. Af dessa blefvo flera mer eller mindre svårt ramponerade vid den häftiga stöten, under det att i persontåget endast konduktörfinkan, som gick närmast maskinen, fick sin främsta del sönderkrossad. De båda maskinerna blefvo äfven illa söndertrasade. Järnvägsspåret blef ej upprifvet, hvarför trafiken kunde upptagas fram på förmiddagen. Ingen människa blef skadad, fast förarna på de båda loken sväfvade i allvarlig fara.

Gammalt mordbrandsmål i nytt ljus. I Säffle har en häktningsåtgärd, som härom dagen vidtogs af När häradsrätt, väckt stort uppseende. Det gäller en mordbrandsaffär från 1912, som först i år blifvit aktuell, då man i en arbetare Karl Axel Ekblad trodde sig ha fått fast på den verklige gärningsmannen. Då målet mot denna nu för andra gången var före, hade äfven ägaren till den brunna egendomen, handlanden O. Olsson, numera bosatt i Häfverösund, kommit tillstädes. Nu öfverraskade emellertid allmänne åklagaren med ansvarsyrkanden på Olsson själf dels för anstiftande af mordbranden och dels för bedrägligt förfarande i konkurs. Rätten fann också åklagarens skäl så starka, att den omedelbart förklarade Olsson skyldig att inträda i häkte. 1912 dref Olsson en omfattande garfverirörelse i Säffle. Strax efter det garfveriet brunnit, flyttade han från orten och slog sig ned som handlande i Häfverösund. Äfven Ekblad hade vid denna tid uppehållit sig i Säffle, men sedan begifvit sig till Norge.

Sprängda svenska fartyg. Härom dagen ägde en minolycka rum utanför Sandham, i det tremastade skoneren "Svanhild" af Skillinge vid 11-tiden seglade på en mina och fick vid dennas exploderande ett fruktansvärdt gapande hål i bogen. Ingen människa skadades dessbättre. "Svanhild" var på väg söderut med trälast från Norrland och hade vid 11-tiden på kvällen förut hunnit ungefär midt emellan Sandhamn och Hufvudskär, då en väldig detonation förnams rakt under bogen och hvilken skakade fartyget från för till akter. Då emellertid ingen af besättningen kom till någon skada genom själfva explosionen, stod det genast klart för skonarens befälhafvare, kapten A. G. Lancing, att någon fara för de ombordvarandes lif ej längre fanns, ty fartyget hade trälast ombord och är dessutom själft af trä. Man satte omedelbart kurs på Sandhamn, dit fartyget snart också anlände. "Svanhild" är, som nämndt, hemmahörande i Skillinge och har till redare Per Ohlsson. Det är ett nytt fartyg, byggt år 1913 vid Sjötorps varf vid Vänern, och mäter 161 brutto registerton.

Svenska fartyg uppbringade vid Vinga. En eskader af sex tyska torpedbåtar, som härom kvällen företog en raid genom Sundet upp i Kattegat uppbringade på höjden af Vinga, c:a 10 sjömil utanför fyren, tre svenska fartyg, som under torpedflottiljens konvoj nödgades styra söderut. Det var två Johnsonbåtar, "Nordstjärnan", på väg från England med kol till svenska industriella verk, samt "Prinsessan Ingeborg", på väg från Göteborg till La Plata, men nu närmast gående till Kristiania för att komplettera lasten. Den tredje kapade var Sveabolagets "Wasaborg", med trälast från svensk hamn till England. Redan samma dag förelåg emellertid meddelande, att "Nordstjärnan" åter blifvit släppt och inkommit till Göteborg. Beträffande ångaren "Prinsessan Ingeborg" har på Johnsonlinjens begäran utrikesdepartementet telegrafiskt anmodat beskickningen i Berlin att omedelbart vidtaga åtgärder för fartygets frigifvande. Senare ingången underrättelse gifver också vid handen, att fartyget redan fortsatt sin resa. Orsaken till dessa uppbringningar uppges vara att tyskarna velat förhindra de svenska fartygen att varsko en väntad engelsk ångare om deras närvaro i farvattnet.

En fruktansvärd olycka har inträffat vid Degerberget i Boden. Några ingenjörssoldater arbetade i en tunnel med sprängningsarbete och medan borrmästaren och tre man voro sysselsatta där inne gick ett skott af för tidigt, och de fyra militärerna, värnpliktiga af 1915 och 1914 års klasser, skadades mycket allvarligt. Den som tjänstgjorde som borrmästare blef ohyggligt massakrerad. Halfva hufvudet fläktes upp så att hjärnan blottades. Af de öfriga fick en ena käken bortsliten, en annan armar och ben skadade, och en tredje erhöll också en del blessyrer, dock af lindrigare art. De skadade infördes omedelbart till garnisonssjukhuset, men den svårast skadade, en värnpliktig J. A. Wikman, hade emellertid aflidit före framkomsten dit. Den aflidne var bördig från Svenskbyn, Pite socken. Svårt skadade äro A. B. Brannström från Skellefteå landsförsamling, som bland annat fått ena ögat utstunget, samt A. E. Andersson från Degerfors. Dessa båda ligga på garnisonssjukhuset i Boden. De tillhöra i likhet med Wikman årsklassen 1915. Lindrigare skadad är J. L. Lång från Njurunda, som vårdas på sitt kompani. Han tillhör årsklassen 1914 yngre. Enligt hvad Aftonbladet sedermera erfarit från garnisonssjukhuset i Boden befinna sig de skadade nu betydligt på bättringsvägen, och någon fara för lifvet anses icke föreligga.

En mystisk eldsvåda ramponerade härom dagen det källarmästare Hj. Jansson i Gäfle tillhöriga pensionatet i Furuviks folkpark, en mil utanför staden. Elden utbröt på flera ställen samtidigt. Vid tillfället befunno sig, så vidt man vet, endast källarmästaren och hans minderåriga barn samt ett par af betjäningen i bygnaden. Hjälp tillkallades af barnen, som först märkte elden, men medan man höll på att släcka i vindsvåningen, började det att brinna på olika ställen i våningarna under. I allmänhet var det garfinerna som antändts, äfvensom papper inne i garderober och skrubbar, sängkläder och dylikt. Öfverallt syntes afbrända tändstickor kastade. Brandkåren efterstelefonerades, och en brandbil anlände från Gäfle. Medan brandmännen hjälpte till med släckningen i en af de nedre våningarna, började det på nytt brinna i vindsvåningen, utan att man kunde upptäcka hvem som var anstiftaren. Ett par detektivkonstaplar från Gäfle anlände i bil. Medan de höllo på med undersökningen och varit där närmare en timme, upptäcktes ännu en brandanläggning i öfre våningen. Äfven i det på nedra botten inredda kaféet hade brandanstiftaren varit framme, i det tofsarna till spjällsnörena i två rum antändts. Det lyckades att släcka på alla ställena, innan någon större skada anställts. Första fallet upptäcktes vid half 1-tiden på middagen och det sista när klockan var öfver 5 på aftonen. Tillsammans räknade man eld på sjutton olika ställen. Den skada, som anställts på sängkläder och inredning, kan anslås till två eller tre tusen kronor. Byggnaden med lösöre är försäkrad i Svea för 21,000 kronor. Polisundersökningen pågår.

Hemsk seglingsolycka utanför Kalmar. Härom dagen inträffade utanför Dunö, en half mil söder om Kalmar, en svårare seglingsolycka, som kräfde tre unga människors lif. Dessutom räddades tre andra personer i sista minuten, en af dem i så utmattat tillstånd, att det endast finns föga hopp om hans vederfående. Sjömannen E. Lindqvist var ute i en mindre halfdäckad segelbåt tillsammans med sin syster, en 30-årig fru Svensson, sin 23-åriga fästmö Ester Nyblom, en 13-årig syster till den sistnämnda, en medelålders kusk Oskar Andersson och hans 13-åriga dotter. Vinden var jämn och laber, och seglingen gick hela tiden lyckligt under den erfarne sjömannen Lindqvists ledning. Då båten på hemvägen befann sig ungefär 500 meter från land utanför Dunö fastnade den i ett fisknät och vräkte öfver åt ena sidan. För att uppväga båten kastade sig de ombordvarande åt andra sidan, men i detsamma slog seglet öfver, och båten kantrade. Vid de nödställdas rop på hjälp observerades olyckan från några båtar i närheten. De skyndade genast till olycksplatsen, men hunno fram först efter 20 minuter. Då hade redan de två småflickorna och fru Svensson gått till botten, men de öfriga som ännu voro vid lif fick man upp i båtarna. Endast Lindqvist var simkunnig och han hade äfven hållit sin fästmö uppe. Kusken Andersson, som för öfrigt för första gången i sitt lif nu var på sjön, hade fått tag i ett par åror och höll på dessa också sin lilla dotter uppe, men då krafterna sveko honom såg han henne försvinna i djupet. De öfriga två, fru Svensson och den andra lilla flickan hade med Lindqvists hjälp lyckats praktisera sig upp på den kantrade båten, men icke kunnat hålla sig kvar där, utan gått till botten.

Finnbåtarna återfunna. Härom dagen kom ändtligen den första underrättelsen om de försvunna finnbåtarna. Från Haparanda ingick nämligen följande telegram: Den länge efterspanade ångaren "Lapponia" har nu anländt till Mäntyluoto. "Ariel" har sjunkit, men hela besättningen är räddad och ombord å "Oihonna" utanför Sundsvall. — Man hade antagit, att det skulle dröja några dagar, innan utförligare underrättelser kunde mottas rörande de skeppsbrutna besättningarnas räddning och hvad de haft att utstå af säkerligen ohyggligt svåra strapatser. Men redan samma kväll fick man närmare besked därom. "Oihonna" hade nämligen efter ankomsten till Mäntyluoto med de räddade omedelbart vändt och styrt kosan till Gäfle, dit ångaren efter en ovanligt snabb resa snart anlände. Af den berättelse angående "Ariels" och "Lapponias" öden, som lämnats af befälet på "Oihonna", framgår, att de båda ångarna efter det en del af besättningen gått iland öfver isen till Mäntyluoto drifvits fram och tillbaka i Bottenhafvet, beroende på de växlande vindarna. De hade varit ända nedåt Finngrundet i Gäflebukten och norrut i höjd med Bremön. "Ariel" var det starkare af de båda fartygen och hade ynligen blifvit förstärkt vid Finnboda slip. Att "Ariel" det oaktadt blef den af de två ångarna, som gick under, berodde på att "Ariel", som gjort upprepade forceringsförsök för att komma ur packisen, därvid blef mera "lös i isen" och utsatt för skrufning, medan "Lapponia" kom att bli fastsittande i ett stort isflak och därigenom blef mera skyddad. I slutet af mars började situationen på "Ariel" bli hotande på grund af isskrufningen. En svår läcka uppstod nämligen och trots att pumparna oafbrutet höllos i gång kunde man ej hålla fartyget läns. Man var emellertid under den månadslånga vistelsen ombord beredd på denna fara och hade allt klart för att anträda isfärden, okända öden till mötes. En af lifbåtarna släpades dagarna innan "Ariel" sjönk cirka 500 meter från ångaren, men denna båt gick sönder och man måste därför hämta den andra båten från den just då sjunkande ångaren. Lägrade på isen med tältskydd öfver lifbåten, för hvars framförande öfver det ojämna isfältet man förfärdigat en släde, åsågo de sju skeppsbrutna människorna huru "Ariel" bräcktes midskepps, natten till den 28 mars, sakta sjönk och försvann i ismassorna. Under de sista dagarna ombord hade man ifrigt spejat och spanat kring horisonten för att om möjligt upptäcka en skymt af "Lapponia" och verkligen också från masttoppen på "Ariel" upptäcktes ett mörkt föremål på en distans af 34 sjömil västerut. Färden öfver isen blef mycket besvärlig och tog icke mindre än fyra dygn i anspråk. Flera vakar måste kringgås, och kölden var skarp, 10 a 13 grader, hvartill kom, att särskildt nätterna voro mycket påfrestande. I synnerhet kvinnorna voro mycket medtagna vid framkomsten till "Lapponia". Den sista biten fick man hjälp från "Lapponia", hvars besättning gick ut för att möta isvandrarna. Vid framkomsten till "Lapponia" voro kapten Apelgrens fru och den 50-åriga kokerskan mycket utmattade af trötthet och förtviflan, hvaremot männen bibehållit sig vid ganska god vigör. Nu blef det att ytterligare knappa in på hushållningen efter denna tillökning vid bordet. För att spara på bränslet eldade man ej i kabyssen, utan samlade sig alla i salongen, där en kamin fick göra tjänst både som köksspis och värmespridare. Matransonerna blefvo sparsamt utmätta, och i köttväg fick man hålla till godo med sälköttbullar i olika tillagningar. Hafremjölet ombord räckte dock väl till, och tillagat med vatten blef detta en tämligen närande morgonsoppa. För öfrigt lefde man om också i längden enformigt på vindrufvor, fikon, sardiner och ansjovis, som rikligt fanns i lasten. Då "Oihonna" kom fram till "Lapponia", voro alla välbehållna, men de flästa hade lättat åtskilligt i vikt. "Oihonna" påträffade "Lapponia" 37 min. östsydöst från Bermön på söndag afton. Man hade iakttagit "Lapponias" master och skorsten från "Oiohnnas" utkik. Men det gick långsamt att komma fram i isen. "Lapponia" låg vid anträffandet nästan lös i isen, och om "Oihonna" icke kommit, hade "Lapponia" säkerligen om ett par dagar kunnat gå in i hamn med egen hjälp, enär den ännu hade åtta ton kol kvar och dessutom en del koks och trävirke. Den hade emellertid icke velat göra något försök att taga sig loss med forcering, då man ej ville i onödan förbruka något af det knappa kolförrådet. Glädjen öfver befrielsen var mycket stor, och man grät af glädje. "Oihonna" gjorde först en tur åt Bremön till för att se, om man icke kunde gå in till Sundsvall, men då detta visade sig svårt, gingo de båda ångarna in till Mäntyluoto. "Lapponia" gick med egen maskin.

NORGE.

En norsk lag om värdestegringsskatt. Norska regeringen har framlagt förslag till en provisorisk lag om skatt på värdestegring i trakter på landsbygden där tomtvärdet till följd af industriella anläggningar eller dylikt stigit. I sådana trakter kan kommunen besluta att verkställa taxering af egendomens värde innan anläggningen kom till stånd. Tidigast efter två års förlopp verkställdes ny taxering. På skillnaden mellan de två taxeringarna upptages en skatt på tjugo procent, hvilken skall betalas under loppet af tio år. Nästa år kommer denna tillfälliga lag att ersättas af en slutgiltig lag om skatt på värdestegring såväl i stad som landsbygd, grundad på periodiska taxeringar.

DANMARK.

Dansk ångare borta med man och allt. Danske ångaren "Asger Ryg", som den 4 april afgick från Newcastle till Algier med kollast, har nu af bolaget anmälts såsom förlist. Besättningen räknade 14 man, däribland en lättmatros Lindgren eller Lindegren, hvilken uppgifves vara från Bohuslän. Ångaren var byggd 1902 och mätte 1,134 brutto registertons.

2,920,000 invånare i Danmark. Enligt den senaste folkräkningen hade Danmark den 1 februari i år en folkmängd på 2,920,000, mot 2,750,000 1911. Köpenhamns folkmängd utgjorde samma dag 605,000.

En bedräglig lotterikollektör. En dansk tidning meddelar, att en svensk kvinna, som spelat på danska klasslotteriet, har blifvit bedragen på 5,000 kr. af en kollektör, som var innehafvare af lotteriaffären Tumania i Köpenhamn. Hon vann i år vid första dragningen 50 kr., men lyfte icke vinsten utan bad kollektören med pengarna förnya lottsedeln till samtliga dragningar. Lyckan var henne huld, så att hon vid tredje dragningen vann 5,000 kr. Hon fick naturligtvis kännedom härom, men då hon skulle lyfta vinsten hade kollektören användt pengarna för eget behof. Den svensk damen drog emellertid saken inför domstol, som åtalade kollektören för förskingring. Han erkände slutligen att han tillgripit pengarna. Han har nu dömts till vatten och bröd fyra gånger med fem dagar hvarje gång.

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKAREANSTALTEN,
N. ROSENBERG CO.,
Dr. T. W. DEACHMAN, Med. Sup't.
BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG
Privata och nervösa sjukdomar,
förorsakade af ungdoms-dårskaper, onaturliga vanor, med alla deras förfärliga följder, såsom förslappning, förlust af lifskraft, opasslighet för affärslifvet, njur- och blåssjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.
"LIFVETS HEMLIGHETER"
en af oss utgifven bok på 48 sidor, omhandlande lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Sändes fritt i försegladt omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till
ROSENBERG CO., 180 No. Derborn St., Chicago, Ill., U. S. A.

LIFVETS HEMLIGHET

ROMAN AF CHRISTINA NILSSON.

(Forts. fr. föreg. nr.)

"Skräp, John. Dagmar slår sig nog så småningom till tåls", uppmuntrade hon den blifvande svärsonen, som dock ingen uppmuntran begärde. "Hon har alltid varit så där litet konstig och haft sina griller, men när hon väl kommit i ro och fått det godt ikring sig, ska du få se, hon blir ej belåten som någon. Här är ingenting, som i längden skänker större tillfredsställelse än ett bekymmerfritt lif. Och jag vet, att du kommer att bli en snäll man."

På detta svarade ej kusinen något; han satt och gungade med foten och räknade korkmättans bruna rutor.

"Det är sådan tur, att kamrerns hux flux ska flytta så här midt i sommaren", fortsatte fru Roos samtalet. "För in tar väl våningen här, ofvanpå, eller hur?"

Nu såg han upp på henne med ett vaket intresse i de blå ögonen.

"Är den lika stor som denna?" sporde han.

"Ja precis, och två på andra sidan porten, och så de två lägenheterna inne i gården. Ni kan ju förstås ta hvilken af dem ni vill, men de hyresgasterna, som bo på andra sidan, har haft lägenheterna ända sen vi köpte huset."

"Det är tre rum, kök och jungfrukammare?"

"Ja, och så ha vi själfva båda vindskuporna; dem kan ni äfven få, för jag reder mig med våningen här nere."

Han lät ena handens fingerspetsar spela öfver soffans glatta skinnbeklädnad.

"Åhja, sex rum, det får räcka", sade han liksom för sig själf.

"Bevars jamen, Dagmar har inte så stora pretentioner; hon nöjer sig med mindre än det."

Han reste sig litet otåligt.

"Åhja, ett ordentligt hem ska hon väl få", svarade han. "Jag vill inte ha det sämre än andra."

Och härvidlag höll han ord. Som jag förut nämnt, var han bekajad med en viss storhetsmani, och hans blifvande hem skulle bli förstklassigt. Så snart kamrerns voro flyttade, blef våningen fullständigt omrenoverad, fick nya både smakfulla och dyra tapeter och konstnärligt målade loft.

Men då möbler och mattor skulle väljas, sade Dagmar ifrån, att hon ville ha korkmattor, skinnklädda möbler i de två rummen och okládda ekmöbler i matrummet. Vindskuporna skulle bli sängkammare.

"Det är arbetsbesparande, och så kan en hålla damm borta", sade hon.

Vid dessa ord log fästmannen.

"Pigan ska väl göra något för lön och föda", sade han. "Och skulle inte hennes arbetskraft räcka till, kan du ju få leja en flicksnärta, som inte ställer sig så dyr som städerska."

"Tack John, du är mycket generös, men jag blir hälst piga själf. Ett så pass hus ska jag väl kunna sköta."

Hans vackra blåa ögon blixtrade till.

"Och det tror du jag kommer att tillåta", utbrast han. "Slafva kan jag själf, men därför är det inte meningen du ska göra det."

Hon besvarade dystert hans blick.

"Det får du allt finna dig i ändå, John", svarade hon lugnt. "Jag behöfver arbetare, så mycket jag kan få. Hur skulle jag annars få tiden att gå."

"Här finns väl annat en fru kan intressera sig för", sade han mörkt, "förutom grofarbete."

"Ja kanske", sade hon stilla. "Men jag behöfver det till att stärja tankarna."

Och därvid blef det. Och så en blid men mulen senhöstdag vigdes de i all stillhet, och Dagmar Linders beträdde korsets väg. Modern skulle bjuda middag, detta gaf hon inte efter på.

Hon gick själf med en glad, belåten min och dukade, plockade fram det vackraste hon hade till att pryda bordet med, och som alltsammans låg väl insvept i skynken nere i buffén.

Och som hon nu satt där på huk och lindade af det ena föremålet efter det andra, bordstället, strösockerskålen och de båda högfotade kakskålarna af gränsande nysilfver, den förgyllda strösockerskeden och de två såsskålarna af nickel och så de tunga packorna skedar, knifvar och gafflar, allt af nysilfver och väl inlindadt i silkepapper, kunde hon ej underlåta att i tankarna tacka Dagmar, för det denna gaf sin mor tillfälle att få behålla sitt till döddagar.

Hur hade hon ej fått spara på andra håll, snilla undan och lista med det, innan hon kunde kalla alla dessa här sakerna sina. Litet om sänder hade hon samlat, en sak då och en sak då, ett halft dussin gafflar en gång, ett halft dussin skedar en annan. För den granna sockerskålen hade hon försakat en kappa och hjälpt sig ett år till med den gamla, till såsskålarna hade hon sparat in från hushållet ett halfår.

Jaja, ingen skulle kunna komma och säga, att hon hade slösat genom att skaffa sig alla dessa vackra, blänkande saker. Hon älskade och åtrådde allt, som var vackert, men hon bar ock inom sig en god portion försiktighet, som bevarade henne att åtrå mer, än hon kunde klarera för.

Hon hade i regel skaffat sig det, hon mest önskat sig, men det hade gått på länglina, hon hade kunnat vänta, tills hon fått råd. Hon hade dock i det längsta måste dölja sådana inköp för mannen, ty han släppte ej gärna pengar till dylikt. Men när det väl var kommet till huset, fick han ju lugna sig.

En stund därefter, när bordet var färdigdukadt, och ett par buketter krysantemum i höga gröna vaser voro placerade på den vackra, handsydda bordlöparen, återkom brudparet i sällskap med sina båda vittnen, Louise och hennes bryggare. Bruden var iklädd hatt och en enkel ljusbrun dräkt och under kappan en hvit blus.

Hennes ansikte var lika hvitt som denna, och gång på gång genomfors hon af en rysning. Modern som märkte detta, sporde henne ängsligt, om hon fros.

"Jag kunde ju godt lätit Anna lägga in en brasa, men jag tyckte ej här var kallt", tillade hon.

"Nej jag fryser ej", svarade dottern kort, "så för min skull behöfver här inte eldas."

Det var en tråkig bröllopsmiddag, och fastän Louise och hennes man sökte få lif i samtalet, ville det ej lyckas dem. Ingen af brudparet sade ett ord, och Dagmar smakade knappast maten. Sen de lämnat bordet och slagit sig ner i förmaket i väntan på kaffet, blef hon dock litet språksammare, ja, slutligen kom hon i ett lifligt samtal med svågern, och det tycktes, som ämnade hon dra ut det så långt som möjligt.

Ett par gånger under aftonens lopp antydde brudgummen, att de skulle gå upp till sig, men dessa påstötningar lätsade hon sig ej höra. Han slog sig då till tåls en stund till, men när den stora väggklockan öfver soffan klingande slog tio, reste han sig och lade en het, skälfvande hand på hennes arm.

"Kom nu Dagmar lilla, gå vi upp", sade han med den lugna, kyligt obevekliga ton, som var honom egen. "Jag vill alltid gärna komma tidigt till ro om kvällarna."

Hon såg sig omkring med ett uttryck i ögonen, som om hon sökte en räddningens dörr, genom hvilken hon kunde undsippa, men då de öfriga reste sig för att säga djem god natt, måste hon foga sig och följa honom.

Den ena vindskupan var inredd till en liten sängkammare, den andra skulle hon ha för sin egen räkning, så som hon haft den, sen hon var femton år. Dit in flyktade hon nu och kröp ihop så hårdt intill fönstret, som hon kunde komma. Men han följde tätt efter och grep henne i armen.

"Det är ju inte här inne vi ska ligga i natt", sade han i skämtande ton. "Kom nu, Dagmar!"

Hon drog armen till sig med ett ångestfullt bedjande uttryck i ögonen.

"Åh, John, låt mig ligga ensam i min soffa härinne i natt", bad hon. "Bara denna enda natt, sen ska jag lyda dig. Men i kväll står jag inte ut, kan ej uthärda."

Då tog han åter sitt ej hårdhändta men dock fasta grepp om hennes arm. Det hade kommit något styft och obevekligt i hans feberaktigt lysande ögon.

"Dagmar", sade han isande allvarligt, "försök att få klart för dig både att du nu är min hustru, och att jag ej ämnar ge efter en tum i det som är min rätt. Jag vet, att du håller mig för ett litet obetydligt skrå, men det ska du veta, att hvad jag velat, det har alltid blifvit förr eller senare. Du behöfver ej frukta, att jag mot dig ska bli en gniden tyrann, du ska få det så godt, som du dagen vill förlefva, men det som är initt, vill jag rå om och fröjda mig åt. Kom nu."

Hon visste ej, hvad som starkast behärskade henne: vämjelse, fruktan eller vild, vanmäktig vrede. Hon visste endast, att om han tåligt väntat, tills hon självmant kommit, skulle kanske det ha händt en dag, ty det låg något af man i hans väsen, som väl under daglig samvaro kunde binda en kvinna, något, som kanske skulle kunnat besegra hennes motvilja och i andlig mening kommit henne att se upp till honom.

Men detta, att han så brutalt lät henne känna, att hon var ofri, tvingade henne till något, som hon i den stunden ända in i hjärteroten fasade för, det kände hon skulle bli en mur mellan dem, som han aldrig skulle kunna öfverstiga.

TREDJE KAPITLET.

Det blef, som fru Roos väntat och hoppats: sen John Linders fick fatt i tömmarna, kom ej blott affären på solid grund, utan blomstrade upp och tog ny fart. Hela nedre våningen på andra sidan porten lade han beslag på och inredde den till tre butiker, en för mjölk, smör och ost, en för grönsaks- och frukthandel och en för charkuteriet.

Själf var han med öfverallt och såg efter, så det gick riktigt till, och den lille tarflige, till synes obetydlige mannen, som många trodde vara drängen, förstod också att sätta sig i respekt och drifva sin vilja igenom. Kundernas förtroende förstod han ock att vinna, och visste, att man i Roos & Linders affärer fick förstklassiga varor, om de än voro dyra. Och prima voro de.

"Redig don ska vi hålla, det vinner vi på i längden", sade han alltid till svärmodern. "Folk ser ej så mycket på några ören mer eller mindre, när le få vara som duger. Jag mänar nu det köpstarka folket, och det är sådana vi ska dra hit."

"Och så ska vi akta oss så mycket som möjligt för mellanhänder", var den starka artikeln i hans affärskatekes, och den tredje lydde så: "Vi ska själfva tillverka, hvad som går åt i vårt charkuteri."

För det ändamålet inreddes ett par rum inåt gården, där ett halft dussin fruntimmer arbetade från morgon till kväll i hvita habiter, som lyste i kapp med de glänsande kakelväggarna. Till sådant arbete ville ej John Linders veta af annat än fruntimmer. "Ty", sade han, "det hör till deras gebit, och en kan vara säker om, att de hvarken super, snusar eller tuggar tobak."

Ett stycke utom staden inrättade han ett slakteri, skaffade sig en i det yrket förfaren man, som med hjälp af ett biträde uppköpte, slaktade och införslade djuren till staden.

"Kom ihåg, Larsson, att jag ej tar emot annat än prima, sjukdomsfria djur", var hans ständiga förmaning.

"Men går det inte till en förfärlig massa pengar att hålla så mycket folk både här och där?" sporde svärmodern bekymrad.

"Åh, de pengarna får jag in igen med ränta, genom att köpa mitt kött utan mellanhänder. Jag har det nu många gånger för halfva priset, mot hvad jag annars hade haft det. Du kan vara lugn, Maria lilla, jag ger inte ut oret, förrän jag vet att jag har kronan igen."

Och hon blef lugn och obekymrad, allt efter som hon såg, att John Linders var allting genom affärsman. Sin andel af vinsten fick hon punktligt utbetald åt sig, och alla hennes största barn gaf han arbete. Så hon kunde väl anse sig ha vunnit stora vinsten den dag, hon fick kusinen i huset. Och öfver Dagmar oroade hon sig ej häller; liflig och språksam hade dottern aldrig varit; det var hennes natur, och några jeremiader slapp modern någonsin höra.

Nej, beklagade sig gjorde ej Dagmar, hur olycklig hon än kände sig. Hade arbetet kunnat hjälpa, skulle hon nog funnit lifvet dräglig, ty detta hade hon fullt upp, men det förmådde ej förjaga den tunga hopplöshet, som helt intagit henne. Se, det var hennes största lidande, att hon tyckte sig ha lefvat sitt lif till slut, att ingenting vidare fanns för henne att vinna. Ja, om än de bojor, som nu tryckte henne, brötos eller lossnade, skulle ändå förhållandet blifva detsamma; hon var ett förstördt och ramponeradt ting, hvars rätta plats var skräphögen. Hon intresserade sig ej för något, längtade ej efter något, hennes tillvaro tycktes henne så fördärfvad, som vore hon en spetälsk, som redan utstötts från det mänskliga samhället.

Sitt hem skötte hon mönstergilt, dock mer för att få tiden att gå än af lust och ifver, men sitt eget utseende gjorde hon däremot ej mycket för. Hennes man gaf henne till nya, eleganta kläder och föreföll henne ofta, att hon ej behöfde se ut som en piga, men detta lät hon gå in om det ena örat och ut om det andra.

På morgonen, både vinter och sommar, satte hon på sig en bomullsklänning och ett stort mörkt förkläde, och den dräkten bar hon till sängdags. Hon hade trots Linders invändningar genomdrifvit, att hennes syskon, som hjälpte till i affären, skulle äta vid hennes bord, detta för att slippa sitta ensam med mannen under måltiderna. Han genomskådade henne och dröjde allitd ute, tills de andra varit uppe och ätit, men han vann aldrig något härpå, ty Dagmar höll alltid lag med syskonen och var sedan i regel sysselsatt med disken, när mannen kom upp. Trängde sig på henne gjorde han dock ej; det enda han aldrig gaf efter på var, att hon skulle dela sång och sofrum med honom.

Det som John Linders mest trängtade efter var en son, men åren gingo, och hvarken son eller dotter anlände. I tysthet var Dagmar nöjd med detta förhållande, ty hon längtade ej längre efter ett eget barn, hon fruktade att hon skulle afsky det lika mycket, som hon afskydde dess far. Jag har förut anmärkt, att hon ej längtade efter något, men en liten varelse att värda och agna sig åt, en liten, som i någon mån skänkte sol åt hemmet, och som hon ej själf gifvit lifvet, önskade hon sig dock. Ett par gånger hade hon talat med sin mor om denna önskan och äfven nämnt den för sin man. Modern tyckte ej det var så galet, när de nu ej fingo egna barn, men John Linders ville ej alls höra talas därom.

"Nej tack", hade han kort svarat, "får vi ej egna barn, behöfver vi ej ta ansvar på oss för andras."

Med detta svar hade hustrun tillsvidare lätit sig nöja, men i sitt inre släppte hon aldrig tanken ur sikte, och hon satte sig för, att om något lämpligt yppade sig, skulle hon ock härvidlag drifva sin vilja igenom. Så en eftermiddag kom hennes yngsta syster Ulla, en liten pigg sjuåring, dansande upp för trappan och in i hennes kök.

"Dagmar du, det är främmande hos mor, och hon sa', om du vill komma ner strax och dricka kaffe med."

Dagmar sände en flyktig blick nedåt sitt enfärgade, ljusblåa förkläde och började så åter polera kopparkaffekannan, med hvilket arbete hon var sysselsatt, när systern kom inrusande.

"Tack Ulla lilla, men hälsa mor, att jag ej hinner; mitt folk kommer strax upp och ska ha sitt kaffe, och Linders har ej fått sin middag ännu; han är ute i Liby, och jag väntar honom hvilket ögonblick som hälst."

"Ah, han kan väl själf ta in sin mat en gång, och flickorna måtte kunna gå ut efter kaffet. Kom nu bara, mor sa' du skulle komma ner. Nu strax. Det är grosshandlare Hörbergs fru, som är därnere."

"Jaså. Ja, hälsa då mor, att jag kommer inte. Sag, att jag för tillfället inte har tid."

Den lilla satte i väg igen, men kom omedelbart tillbaka.

"Mor sa' du skulle komma", rapporterade hon. "Det är fråga om något du länge har önskat dig, och som du nu kan få, sa' mor. Jag ska springa ner i butiken till flickorna och säga ifrån, att de själfva ska servera sig kaffe."

Den tanken för igenom Dagmar, att det enda hon önskat sig under hela sitt äktenskap var ett fosterbarn, men hvad kunde fru Hörberg göra åt den saken. Hon beslöt sig dock för att gå ner, och sen hon skickat Ulla i väg till butiken för att be systrarna lämna hennes man besked, hvart hon tagit vägen, sätte hon ett stort, rent förkläde på sig och gick köksvägen ner till modern — de hade nämligen gemensam köksuppgång.

Inne i matrummet sutto modern och den främmande i väntan på henne. Grosshandlarefrun, en lång, elegant dam med ganska fördelaktigt utseende gaf henne en skarp, prövande blick ur ett par stora, mörkbruna ögon.

"Du Dagmar, fru Hörberg undrar, om du skulle vilja ta mot en liten fosterson", började modern. "Men du förstår, det ska gå så tyst till väga, och så måste du förbinda dig att ej för någon yppa, hvar din lilel kommit ifrån."

"Ja, fru Linders, det är en mycket tråkig historia det här", tog nu den främmande till orda och bjöd på ett ganska behagligt leende. "Och när ni fått höra, hvarom fråga är, förstår ni nog, att jag ej kan inviga hvem som hälst i förtroendet. Det har verkligen kostat mig många somnlösa nätter bara med att fundera ut, hvem jag skulle kunna meddela mig med. Så kom jag ihåg, att fru Roos och flickans egen mor varit barndomsvänner, och så beslöt jag att be fru Roos om ett godt råd. Och nu berättade hon, att ni önskar er ett fosterbarn."

Och så fick Dagmar vidare veta, att grosshandlare Hörbergs äldsta dotter till den grad glömt, hvem hon var, att hon skaffat sig ett barn. Och hvad som var ännu värre, hon tog ej reson utan ville med all gevalt ha pojken i sin närhet, så hon kunde en och annan gång titta till honom.

"Denna förryckta idé hade hon fått, sen barnet föddes", fortsatte styfmodern, "förut var hon ense med mig om att försöka komma så lugnt som möjligt från alltsammans. Och jag hade redan kommit överens med frun, att hon skulle resa till Stockholm med barnet. Och så nu detta!"

"Hvar är hon nu?" sporde Dagmar.

"Äh, nere i en afkrok vid kusten, där ingen anar, hvem hon är. Och tänka sig, att icke en af våra bekanta misstänker det ringaste!"

"Men kan ni inte sätta åt henne?" framkastade fru Roos. "Fadern är ju en så respektingifvande man."

"Ah, ni känner inte Dora; hon är i stånd till hvad som hälst, som flyger henne i hufvudet. Och min man vill ej på några villkor, att den här otreflliga historien ska komma ut, då får hon förr som hon vill, bara hon förstår att hemlighålla det. Så det är just en pålitlig människa jag söker, och fru Roos har nyss försäkrat mig, att ni, fru Linders, kan bevara en hemlighet."

På detta svarade Dagmar ingenting. Hon hade lutat sig litet bakåt i stolen och satt nu och såg frånvarande ned på mattan. Några ögonblick varade tystnaden, så lyfte hon ögonlocken och såg den främmande rakt in i ögonen.

"Det barnet finge jag väl behålla som mitt eget?" sporde hon. "Jag menar, så ej modern en vacker dag, när jag fäst mig vid honom, tar honom från mig."

"Nej, fru Linders, det behöfver ni aldrig riskera", svarade fru Hörberg lifligt. "Naturligtvis får ni pojken på sådana villkor, att både ni och vi bli tillfredsställda. Ni kan nog tänka er, att vi ej i framtiden vill bli påminda om honom. Och Dora har utsikt till ett förmånligt parti, så hon kommer nog, när den första tiden är öfver att känna sig belåten med att så pagg lätt ha kommit från alltsammans."

"Nåja, då får jag väl försöka mig på att bli fostermor", svarade Dagmar, teg litet samt tillade därpå med den renaste uppriktighet i tonen: "Ni kan tryggt öfverlämna er lille åt mig, jag skall försöka bli en god sådan."

"Det betviflar jag ej ett ögonblick, kära fru Linders. Det var riktigt, riktigt snällt af er att hjälpa oss ur denna rysliga klämma."

Nu kom jungfrun in med kaffebrickan, och sen de tre fruarna druckit kaffe och kommit överens om, att Dagmars blifvande fosterson skulle efterskickas en af de närmaste dagarna, tog Dagmar afsked och gick upp till sig.

(Forts.)

NEW YORK FARMAR

lämpliga för all slags farmning, till salu billigt; godt klimat, rik jordmån, goda bygnader, godt och rikligt vatten. Högsta prisen vid Pacific Exposition. Bästa godtköp, nära marknad, $30—60 per acre. Många skandinaver ha köpt farmar. Ny bulletin med beskrifning på mera än 600 farmar till salu sändes fritt. Charles S. Wilson, Commissioner of Agriculture, J. Moldenhawer, Scand. Assist. Dept. Agric., Albany, N. Y.

Farm och hem.

BETENS RENSNING.

Det första hvad gäller betens förbättring är att bortskaffa allt ogräs, ris och buskar samt träd, som ej äro till gagn för skugga, vindbrytning, skygd o. s. v. Detta kan ske genom rödjning, rothuggning, fläckning och svedjning samt medels betning af getter och får. Sålunda kunna beten göras synnerligen vinstgifvande i stället för att kanske vara till förfång. Bruket att låta getter beta för att bortransa ogräs, ris telningar o. s. v. är ofta fördelaktigt. Getterna ej blott göra en afsevärd besparing i röjningskostnaden utan bli själfva en inkomstkälla ej att förakta. Hundratals acres af betesmark ha på så vis återvunnits och gifvit farmen god vinst.

NYTTAN AF LINFRÖ.

På grund af sin rikedom på äghvita och fett samt slem är linfrö till ovärderligt gagn för våra husdjur ej blott såsom fodermedel utan äfven som läkemedel genom sitt välgörande inflytande på matsmältningskanalens slemhinnor. Linfröslemmet, som frambringas genom att koka linfrö i vatten, en kvart linfrö till 5 gallons vatten, användes med fördel såväl då förstoppning som utsot äro för handen; som ock vid inflammation i mage och tarmar. Vid lindrigare fall af förstoppning är linolja i förening med afförande-medel och linfröslem ett synnerligen verksamt medel.

Ej ringa betydelse äger linfrö därutinnan, att det vid dagligt bruk förmår underlätta magens och tarmarnas arbete och bevarar från oordningar, som annars så lätt uppstå af många handa orsaker.

ÅLDERDOM OCH UNGDOM.

Det är två skarpa motsatser: ålderdom och ungdom. Båda ha sina rättigheter lika väl som sina plikter. I utjämnandet af dessa består lifvet till stor del. När ålderdomen och ungdomen hvar för sig känna sina plikter mot hvarandra, blir samlifvet mellan dem harmoniskt och vackert. Ålderdomen har i kampen för tillvaron gjort erfarenheter. Det är dess företräden och förtjänst. Men det den lärt betalar den med sitt lif. Ju mera åren länka sig samman, dess större blir skatten af lifserfarenhet. De gamla ha rätt att fordra att man respekterar deras erfarenhet, att man bemöter dem med aktning och ödmjuk kärlek och har öfverseende med små svagheter i yttre hänseende, som åldern ju medför. Det är däremot deras plikt att bistå de unga med sin erfarenhet, när dessa äro i behof af den, men de ha ingen rätt att påtruga dem den. Ungdamen vill och skall härda sina krafter i själfverksamhet, den skall och måste samla egen erfarenhet. Men när de icke mer förstå att hjälpa sig själfva, så är det de ungas plikt att icke anse sig för goda att söka hjälpen, utfördt grundligt, planmässigt och där den står att finna: i de gamlas erfarenhetsskatt.

HVAD UNGA FLICKOR BORA LÄRA SIG.

En förståndig man uttalar sig i en engelsk tidning på följande sätt i det viktiga ämnet:

"Låt flickorna få en god skolunderbygnad, men lär dem också att tvätta, stoppa strumpor och sy en skjorta. Lär dem att en förnuftig köksa sparar mycket af de pängar som eljes gå åt till apotek. Lär dem att hvarje dollar består af hundra cents och att endast den blir välbärgad, som ger ut mindre än han får in, och att alla som ge ut mera förr eller senare bli fattiga. Lär dem att en betald bomullsklänning är mer värd än en sidendräkt som tagits på räkning. Lär dem att ett friskt blomstrande ansikte är vackrare än de bleka anemiska skönheterna med "intressant hy". Lär dem att själfva göra sina inköp och se till, om räkningen stämmer. Stöd deras sunda förnuft, lär dem självförtroende och sparsamhet. Lär dem att en ärlig arbetare i skjortärmarna är mera värd än ett dussin dagdrifvare i lackskor. Om de ekonomiska förhållandena medge det, så låt dem gärna spela piano, måla eller sjunga, men det bör alltid bli en bisak. Lär dem att det är både hälsosammare och billigare att gå än åka, lär dem att den äktenskapliga lyckan inte beror på pängar och ett vackert utseende utan på hjärtelaget och karaktären. Har ni lärt dem allt detta, behöfver ni inte vara bekymrad för deras framtid och fråga: "Hvad skall det bliva af våra döttrar?" De komma säkert själfva att välja en lefnadsbana och lifsmål.

HUSLIGT ARBETE.

I våra dagar, då kvinnoarbete har blifvit ett så aktuellt spörsmål, att kvinnor nu äta sig alla möpliga sorters arbete för att förskaffa sig en själfständig existens, är det förfallande, att så få damer, som skola tjäna sitt eget bröd, ägna sig åt det som väl kunde passa dem bäst — husligt.

Nu när arbetsmarknaden är så öfverfylld af "intellibenta" unga damer med mer eller mindre lysande examina från olika skolor och kurser, blir det allt svårare att få tag på de eftersökta platserna på kontor, som stenograf och dylikt.

Men det område, som nu för tiden kanske allra bäst behöfver utbildade och flinka kvinnor, är hushållet. Och åt det är det få som ägna sig.

Skulle det verkligen vara så, att unga flickor förakta det husliga, då är det på tiden, att de lära sig, att de hvarken äro för "fina" eller för "intelligenta" för det.

Utförandet af husligt arbete, matlagning, rengöring, diskning, lagning och lappning o. s. v. kräfver mycken takt och finkänsla och dessutom en god utbildning, praktiskt förstånd och energi, för att ett hus skall bli ett verkligt hem. Man förvånas ofta över, hur ofta allt detta arbete försummas och öfverlåtes till jungfrun, som oftast saknar lust och intresse därför.

Här är ett verksamhetsfält för bildade och dugliga unga flickor, ett område, som kan skaffa många ett tillfredsställande och sundt arbete, och där mycket nyttigt kan uträttas. Skulle det icke vara betydligt bättre om unga flickor i stället för att alltid söka efter "platser", där lönen nätt och jämt täcker utgifterna till kläder och fickpängar, och där arbetet absolut icke intresserar dem, åtage sig det husliga arbetet i sitt eget hem eller i ett annat hem, där arbetet eljest blefve öfverlåtet till tjänare.

Här är så att säga en samhällsuppgift för våra unga flickor och samtidigt utbildas och uppfvas och till att själfva skapa sig ett hem och att förestå sitt eget hus. Men ej sak får icke glömmas det fordras grundlig utbildning och hälst praktisk öfning. Det måste arbetas med både hufvud och händer.

Johnson & Stiller
BAGGAGE TRANSFER
FLYTTNING UTFÖRES.
Phone Garry 244.
294 Park Street.
WINNIPEG MAN.

C. H. NILSON
DAM- OCH HERRSKRÄDDARE.
208 Logan Ave.
Winnipeg Man.
Telefon Garry 117.

Välkomna Motor Nyheter

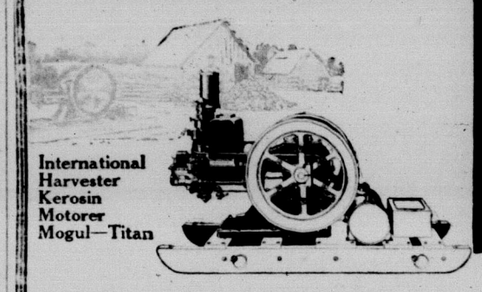

HIGHEST AWARD

International Harvester Kerosin Motorer Mogul—Titan

INTERNATIONAL HARVESTER Mogul och Titan motorer arbeta med success på kerosin som bränn-ämne. De bruka de billigaste bränn-oljor. Ni behöfver icke begagna endast en sorts bränn-ämne, som är fallet med en gasolin motor, utan kan bruka hvilken sort som helst som kan fås för billigt pris. Detta är en stor fördel.

Ni känner troligtvis till I H C motorer. Ni har hört talas om deras grundliga tillförlitlighet, de goda materialer och den arbetsskicklighet som ingå i konstructionen, den lätthet med hvilken ägare kunna få nya delar när så behöfs, de många år de vara—och många andra stora fördelar som gjort att en kvarts million sålts till dato.

Men sätter ni verkligen värde på en kerosin-brännande motor—hvad den kan inbespara eder i penningar—att den garanterar eder ett obegränsadt förråd af billige bränn-ämsen? Ni behöfver Mogul eller Titan kerosin-brännande motor kraft för att vara säker på en billig kraft för ett billigt pris.

Bed eder I H C agent visa eder en Mogul eller Titan motor—storlekar från 1 till 50 häst-krafter. Om ni så önskar, tiliskrif oss, så skola vi lata eder veta hvar ni kan få se våra motorer. Vi skola sända eder kataloger på samma gång. Skrif ett brefkort till nedanstående address.

International Harvester Company of Canada, Ltd.
BRANCH HOUSES
At Brandon, Calgary, Edmonton, Estevan, Hamilton, Lethbridge, London, Montreal, N. Bettleford, Ottawa, Quebec, Regina, Saskatoon, St. John, Winnipeg, Yorkton

DR. PETER'S
KURIKO
är ett läkemedel, som bestått profvet af mer än hundra års ständigt bruk. Det renar blodet, det stärker och upplifvar hela systemet samt gifver förnyad kraft åt lifsorganen.

Det tillredes af helsogifvande rötter och örter och innehåller intet, som icke är välgörande. I fall af La Grippe, rheumatism, mag-, lefver- och njurlidande har det icke sin make som medicin.

Den kan icke erhållas å apoteken, utan tillhandahålles allmänheten direkt genom specialagenter. Om ingen agent finnes i edert grannskap, så skrif till de ende tillverkarne och egarne,

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
19—25 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Vår läsares uppmärksamhet hänledes på, att Dr. Peters Kuriko, det ofvannämnda läkemedlet, nu levereras allderes tullfritt i Canada. Detta betyder en stor inbesparing.

Edert namn önskas.
Sänd det till oss på kupongen och
ERHÅLL VÅR 1916 KATALOG
som visar
REDSKAP OCH JÄRNVARUARTIKLAR,
PLOGBILLAR Etc.

H. R. HAWKEY CO.,
Postorderspecialister.
WINNIPEG. MAN.

Klipp ut denna kupong och sänd den till H. R. HAWKEY & CO., Winnipeg, Man., och vi vilja sända eder vår katalog för 1916.
Namn .....
P. O. .....

NÄMN S.C.T., NÄR NI GÖR UPPKÖP HOS VÅRA ANNONSÖRER!

Sjukhjälpsföreningen "NORDEN",
(Den äldsta och starkaste),
möter 3dje onsdagen i hvarje månad å Scott Memorial Hall.
Finansekr.: Alex. Christenson, 1898 Lismore ave., Brookland. Sjukkomitens ordf.: J. A. Gustafson, 208 Logan ave., Tel. Garry 117.

Vasa Orden
Logen Strindberg No. 259
Möten 1sta och 3dje fredagen i hvarje månad å Scott Memorial Hall kl. 8.15 aftonen.
Sekr., JOHN E. LIDHOLM, 432 Lipton St.
Fin.-sekr., EMIL SJÖBERG, 53 Hart Ave.
Sjukkom. ordf., ALF. EGNELL, 386 Jasper ave., Tel. St. J 1558.
Vasa Orden har nära 40,000 medlemmar

WINNIPEG.

Onsdagen den 7 Juni, 1916.

Mr E. Bodin från Teulon, Man., är inne i staden.

Redaktör Ingvar Olsen af Norröna afreste i går kväll till Bulyea, Sask., för att där hålla tal vid en norsk folktäst där i dag, onsdag.

Mrs J. E. Gullberg från Minaki, Ont., besöker för närvarande staden. Hon har blifvit nödsakad att söka läkarhjälp för sina ögon.

Försenad post. Denna tidning mottog d. 2 juni tre bref, afsända från Sverige respektive d. 22, 24 och 29 mars. Hvi detta dröjsmål?

Strejk. I onsdags gingo 250 man vid Dominion verkstäderna vid Transcona ut på strejk. De äldre arbetarna klaga öfver, att de yngre få för mycket betaldt.

Mr Birger Thorén från Edmonton, Alta., som några veckor vistats i staden, afreste i lördags till Minneapolis, där han antagligen kommer att börja affärsrörelse.

Ångaren "Stockholm" lämnade Göteborg d. 27 maj med 647 passagerare ombord, meddelas till denna tidning. Ångaren anländer till New York d. 9 juni och afgår åter till Sverige d. 20 juni.

Dekorerade. Tre personer från Winnipeg, brigadgeneral Macdonell, major Alfred Critchley, major Malcolm Docherty och matron Wilson ha blifvit dekorerade för utmärkt tjänstgöring under kriget.

Vigde. Mr Otto Kristofferson och miss Hanna Johnson, båda från Lac du Bonnet, Man., förenades i äktenskapet den 5te juni af pastor C. O. Hofstrand i dennes hem å 259 Gunnell st., Winnipeg.

Frikänd. F. d. soldaten James H. Ross, som stått anklagad för dråp på sin kamrat W. J. Mason, har blifvit frikänd, då det af vittnesmålen tydligen framgått, att Mason blef skjuten af våda.

Svensk polis tager värfning. Mr Ernest Johnson, som i nio månader tillhört stadens poliskår, tog nyligen värfning i det skandinaviska regementet (223rd battalion). Han lär i dagarna ha blifvit utnämnd till sergeant. Mr Johnson är vida känd i svenska kretsar i Winnipeg.

Ernest Johnson.

Fotografen Herman Larson afreste i söndags till Camp Hughes, där han kommer att stanna några dagar.

Till kaptener i det skandinaviska regementet (223rd battallon) ha utnämnts löjtnanterna Paul Schioler och T. Lund.

Hastigt dödsfall. Pte John Gardiner af 183dje bataljonen kom i måndags in på Arlington hotel, sjönk ned å en stol och hade inom några minuter utandats sin sista suck. Dödsorsaken var hjärtförlamning. Han hade tillhört bataljonen sedan i februari i år och i sjutton år varit soldat i Skottland.

En svensk skotte. Mannen på bilden härnedan är icke skotte ehuru han bär skotsk dräkt med bara knän och korta kjolar. Han är svensk eller rättare sagdt skåning och heter Albin Trägårdh. Mr Trägårdh, som är från Hälsingborg i kungariket Skåne, tillhör 179th Cameron Highlanders. Han är dock mycket fredlig af sig och tänker icke slåss med tysken utan endast koka mat åt dennes fiende. Mr Trägårdh, som i tolf år varit bosatt i Winnipeg, är välkänd inom svenska föreningskretsar, isynnerhet i Vasa Orden, i hvilkens tjänst han nedlagt ett energiskt och oegennyttigt arbete.

Albin Trägårdh.

Svensk gosse utmärker sig. I folkskolan i Elmwood afgick Einar Löfvendahl, 11 år gammal, med segern i den stafningstäflan, som anordnats af Manitoba Free Press. Han är son till mr Robert Löfvendahl, 500 Talbot ave., och går i femte klassen. Han är känd för att vara den bäste stafvaren i skolan i Elmwood.

Den förste. En arbetare vid namn John Henderson blef i måndags dömd till $200 böter eller tre månaders fängelse, emedan han sålt en flaska sprit till en sjuk vän. Henderson förklarade, att han gjort detta af välvilja, och att han icke tagit en cent mer för flaskan, än han själf gifvit. Han är den förste, som blifvit fälld för brott mot den nya förbudslagen.

Hängd. Bill Semeniuk, som dömts till döden för mordet på John Wyszuowski d. 10 juni 1915, blef i fredags morse hängd. Han gick lugnt döden till mötes. Uppkommen på galgen höll han ett litet tal, hvari han försäkrade, att han var oskyldig till mordet. Domar Prendergast tillkännagaf emellertid i fredags, att Semeniuk inför honom bekänt sig skyldig redan innan domen afkunnades.

Till förmän för regementsmusikkåren vid 223dje Scandinavian Overseas battalion, löjtnant O. Albrechtsen, gifves af miss Sarah Fredrickson under medverkan af mrs W. B. Sterling, miss Olive Quast, miss Mary Robertson, mr Fred. Dalman och mr Burton Kurth en s. k. "recital" i Fort Garry hotell torsdag afton d. 8 juni kl. 8.30 e. m. Biljetter säljas till 50c. stycket, och det är att hoppas att skandinaverna vilja visa sitt intresse för denna sak genom att köpa en eller flera biljetter.

Den svenska flaggan svajade i tisdags öfver Manitoba Free Press i anledning af, att det den dagen var konung Gustaf V:s namnsdag. I Free Press samma dag lästes på första sidan på svenska följande: "Till firande af den 6 juni, konung Gustafs namnsdag, och för att hedra dem af oss i detta land, som äro af svensk härkomst, kommer den svenska flaggan att hissas från Free Press bygnad." I måndags hissades den danska flaggan på samma bygnad till minne af den danska grundlagsdagen den 5 juni.

Assizerätten öppnades i måndags sin sommarsession i de eleganta rättslokalerna i den nya justitiebygnaden. Målen mot f. d. ministrarna Sir Rodmond Roblin, George R. Coldwell och James H. Howden, dr. öfverstelöjtnant R. M. Simpson och kontraktören Thomas Kelly, komma att behandlas under denna session. Mr Frank W. Simon, arkitekt för parlamentsbygget, har anländt till staden från England för att vittna. Senare meddelas, att dr. Simpsons sak icke kommer upp under denna session.

Den komité, hvilken, såsom omnämnes på annat ställe i dagens nummer, tillsattes vid logen Strindbergs af Vasa Ordens sista möte, för att inbjuda de svenska föreningarna till en gemensam fäst för dr Bergström, sammanträdde i lördags. Komitén beslöt att tillställa sjukhjälpsföreningen Norden, Svenska Sångarbröderna, lögerna Framtidens Hopp och Elfdrottningen samt Skandinaviska socialdemokratiska föreningen följande bref:

Winnipeg, d. 3 juni, 1916.

I anledning af att svenske generalkonsuln i Montreal, dr. David Bergström, kommer att besöka Winnipeg någon gång i augusti eller september och som detta besök blir officiellt, beslöt logen Strindberg vid sitt senaste möte förliden fredags afton att genom undertecknade komitérade rikta en hänvändelse till de öfriga svenska föreningarna och logerna i Winnipeg om att arrangera en gemensam svensk folkfest.

Som detta är första gången Winnipegs svenska befolkning hedras af ett sådant besök, anse vi att tillfället bör tagas i akt att på ett anslående och för svenskarna hedrande sätt fira detta evenemang. Vi taga oss därför friheten uppmana eller att så fort sig göra låter utnämna tre komitérade som tillsamman med oss och öfriga föreningars representanter bestämma om arrangemangen för generalkonsulns mottagande.

Svar torde, så fort beslut fattats af föreningar, sändas till redaktör N. F. Brown, Svenska Canada-Tidningen, 325 Logan Ave., Telefon Garry 3174.

JOHN E. LIDHOLM. N. F. BROWN.
HERMAN LARSON.

Om det existerar någon svensk förening, hvilken komitén icke känner till, och denna förening önskar deltaga i fästen, uppmanas den med det snaraste sätta sig i förbindelse med denna tidnings redaktör.

Drager saken inför domstol. Mr Birger Thorén, ägare af Stockholm café i Edmonton, Alta., hvilken några veckor vistats i Winnipeg, har omtalat för redaktionen, att han antagligen kommer att stämma 197th battalion, Vikings of Canada. Denna bataljons rekryteringsofficerare i Edmonton hade nämligen gifvit honom skriftliga order (hvilka han visat för redaktionen) på att till nyvärfvade soldater utgifva matbiljetter i Stockholm café och, enligt mr Thorén, lätit förstå, att bataljonen ansvarade för att dessa biljetter blefvo betalda. Summan uppgick till flera hundra dollars, och då mr Thorén icke såg sig i stånd att inkassera dem från Edmonton, måste han företaga en resa till Winnipeg. Här mötte det ganska stora svårigheter att utfå pängarna, berättade mr Thorén, och han fick under flera veckors tid dagligen springa upp till bataljonen, där han af en viss person blef bemött på ett synnerligen ohöflig sätt. Till sist lyckades han inkassera den största delen af sin fordran och återstod endast $30. Dessa nekade bataljonen att utbetala, då de soldater, som erhållit valuta för denna summa, på ett eller annat sätt lämnat bataljonen. Mr Thorén anser emellertid — med rätta synes det oss — att bataljonen är ansvarig för dessa pängar och har därför vändt sig till en advokat för att söka få ut dem. Vi ha hört oss före hos bataljonens paymaster sergeant, hvilken uppgaf, att bataljonen icke är ansvarig för summan, då rekryteringsofficerarne ifråga icke skulle haft någon order från bataljonen att ikläda sig det ansvar, som de gjort. Domstol får nu antagligen afgöra denna fråga.

Ingenting likt den. "Jag har aldrig funnit någonting likt den", skrifver Mr. H. Person, Lundemo, Alta., Can., angående Dr. Peters Kuriko. Han skrifver vidare: "Jag har lidit i åratal och försökt alla slags mediciner, men har aldrig funnit någon som hjälpt mig såsom Kuriko. Jag kan anbefalla denna medicin till hvärje sjuk och lidande medmänniska."

Tusenden hafva i behofvets stund funnit hjälp i detta gamla beprofvade örtbotemedel. Andra, i lika stort behof däraf hafva icke ännu försökt det. Är ni en bland dem? Dr. Peters Kuriko hålles icke till salu på apoteken. Specialagenter förse allmänheten därmed direkt från laboratoriet. Adress: Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19—25 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Härmed fästes vårа läsares uppmärksamhet på, att Dr. Peters Kuriko numera levereras i Canada fri från alla tullomkostnader. Detta betyder en stor inbesparing i kostnaden.

KYRKOSAMFUND.

Baptistkyrkan. Väckelsemöten börja i vår kyrka torsdagen den 8 juni kl. 8.30 e. m. Prof. Lager och missionär Sundström predika. Allmänheten inbjudes vänligen. — Ungdomsföreningens värfäst var lyckad både med afseende på program och tillslutning. — Vid församlingsmötet i fredags valdes följande ombud till konferensen: J. P. Sundström, J. P. Zettervall, J. Dalström, S. Anderson, J. Esterberg, suppl. J. Westman, R. Nyman. Att representera församlingen vid ordinationskoncilet i Stockholm, Sask., den 1 juli valdes pastor Sundström. — Manitoba Baptist Convention hålles i Broadway kyrkan 8—13 juni. Vår söndagsskola och ungdomsförening komma att deltaga i särskilda sessioner. — Söndagsskolans utfärd till Kildonan Park blir den 1 juli. — Insamlingen för missionen i söndags inbringade $18.

Prof. C. H. Lager, M.A.

FRÅN FÖRENINGSVÄRLDEN.

De svenska föreningarna i staden uppmanas med det snaraste utvälja två komitérade, hvilka skola samarbeta för åstadkommande af ett Folkets hus i Winnipeg. Föreningen Norden och logen Strindberg af Vasa Orden ha redan utsett sina komitérade, och kan meddelande från de andra föreningarna ske till någon af dem.

Logen Strindberg af Vasa Orden höll i fredags ordinarie möte å Scott Memorial hall. Vid mötet beslöts bl. a., att logen skall inbjuda öfriga svenska föreningar i staden att tillställa en gemensam folkfäst för generalkonsul dr. David Bergström, då denne på sensommaren besöker Winnipeg. Till delegater utsågos mr John E. Lidholm, redaktör N. F. Brown och fotografen Herman Larson, hvilka auktoriserades att å logens vägnar tillskrifva de öfriga svenska föreningarna i staden. Efter mötet bjöds på ett ganska godt program, bestående af solosång af miss Annie Lindblad, deklamation (Sven Dufva på engelska) af mr. John E. Lidholm, kupletsång af sergeant Louis Oberg, hvilken uppträdde i Kalle P-habit, samt ett förträffligt pianosolo af miss Herbert. Mr A. Trägårdh fungerade som ceremonimästare. Efter programmet bjöds på godt kaffe och träddes dansen. Den lilla fästen var ganska väl besökt.

Hvem vill hjälpa till att få ett svenskt föreningshus i Winnipeg? Genom att besöka föreningen "Nordens" midsommarfest den 24 juni i Stonewall, Man., bidrager ni till den blifvande grundfonden för föreningshuset, ty behållningen af festen tillfaller detta företag. Det gäller därför att alla svenskar den dagen komma med och redan nu vidtaga förberedelser till densamma. Programkomitén har icke ännu lyckats få programmet färdigt, men det lofvar många öfverraskningar. Som platsen lämpar sig utmärkt för sport, blir det mycket af det slaget. Biljetter äro nu ute till försäljning och resan kostar 75c. tur och retur, för barn mellan 6—12 år 35c. Närmare i nästa nummer. — Komitérade.

TEATER OCH MUSIK.

Dominion teater. Det stående sällskapet uppför denna vecka det storslagna skådespelet "Camille" af Alexander Dumas, öfversatt från franskan af Matilda Heron. Den begäfvade skådespelerskan miss Bronaugh gifver Camilles roll och det är att vänta, att hon skall utföra den på ett förtjänstfullt sätt. Den unge älskaren Armands roll uppbäres af mr Camp. Matinéer som vanligt tisdag, torsdag och lördag.

Pantages teater. Främst på programmet denna vecka står den lilla operetten "Midnight Follies", hvari många vackra och dansanta flickor uppträda. Programmet för öfrigt är rikhaltigt och väl valdt. Ingen bör håller försumma att se de vackra resebilderna från Sydamerika.

WINNIPEG CASH MARKET.

Tuesday, June 6th.

	Spot prices.	Prev. prices.
Wheat —		
No. 1 Northern	110⅞	109⅜
No. 2 Northern	109⅞	108½
No. 3 Northern	105⅞	104½
No. 4	101¼	99¾
No. 5	94⅞	93½
No. 6	90⅜	88¾
Feed	84⅜	82¼
No. 1 rejected seeds	104⅜	102¾
No. 2 rejected seeds	102⅜	100¾
No. 3 rejected seeds	98⅜	—
No. 1 tough	106⅜	104¾
No. 2 tough	104⅜	102¾
No. 3 tough	101⅜	99¾
No. 1 smutty	102⅜	100¾
No. 2 smutty	100⅜	98¾
No. 3 smutty	96⅜	—
Oats —		
No. 2 C. W.	46¼	45½
No. 3 C. W.	44⅞	44¼
Ex. No. 1 feed	44⅞	44¼
No. 1 feed	43⅞	42½
No. 2 feed	42⅞	41½
Barley —		
No. 3	65	65
No. 4	60	60
Rejected	53	53
Feed	53	53
Flax —		
No. 1 N. W. C.	159	158⅜
No. 1 C. W.	155¾	155⅜

KRIGSKRÖNIKAN.

(Forts. fr. sid. 5.)

Vice amiral Scheer, befälhafvare för den tyska flottan, har utnämnts till amiral, och andra officerare ha äfven befordrats och erhållit utmärkelser af kejsaren. — Den brittiska regeringen ämnar icke utfärda några vidare tillåtelser för import af tyska varor till Förenta Staterna.

Meddelanden från och om de skandinaviska länderna.

Per telegraf.

London, d. 3 juni. — Ett rykte, som icke bekräftats, säger, att åtta tyska krigsfartyg togo sin tillflykt till danskt farvatten efter det stora sjöslaget. De tillsades att lämna danskt territorium inom 24 timmar, och den brittiska flottan ligger och väntar på dem.

•

Esbjerg, Danmark, d. 2 juni. — Två beppelinare rapporteras af fiskare, som återvändt till hamn i lag, ha blifvit förstörda. En zeppelinares hela besättning omkom.

•

Stockholm, d. 23 maj. — Från Petrograd meddelas att redaktören för Bourse Gazette i dagarna beviljats en intervju af svenske ministern därstädes, general Brändström, hvarvid denne uttryckt sin förvåning öfver den ryska allmänhetens allmer stegrade oro med hänsyn till relationerna mellan Sverige och Ryssland. Minister bekräftade ett tidigare uttalande om Sveriges lifliga önskan att vidhålla strikte neutralitet och betonade särskildt, att den aktivistiska propagandan vore dömd att misslyckas, tack vare den svenska regeringens kraftiga och bestämda hållning. Den nervösa stämningen i Ryssland tillskref General Brändström helt enkelt brist på verklig kännedom om opinionen hos den stora massan inom Sverige, en omständighet, som i sin mån ledde till, att man i Ryssland gjorde sak af de mest orimliga rapporter. Detta general Brändströms uttalande vis a vis Sveriges neutralitet sammanfaller till alla delar med utrikesminister Wallenbergs och torde vara ägnadt att än ytterligare lugna stämningen såväl i Sverige som Ryssland.

•

Den 23 maj blef en submarin, enligt ett telegram af den 26, rammad och antagligen sänkt af svenska ångaren "Ångermanland" utanför Svartklubben i ålandska skärgården. Enligt telegrammet hade submarinen höjt sig till vattenytan strax framför ångarens för. Huruvida ramningen således icke kunde undvikas eller var afsiktlig, därom upplyser icke telegrammet. Efter ramningen sänkte den sig genast, och tros ha varit så svårt ramponerad, att den förlorades. Tyska amiralitetet har förklarat, att det var icke en tysk submarin, hvarför den väl var en af de i Östersjön opererande ryska engelska.

•

Ett telegram, dateradt den 25 maj, meddelar att en månad förut en svensk ångare, hvars namn icke uppges, på kusten af Irland fått signal af en tysk submarin att stoppa, men ej brytt sig därom. Då hade submarinen affyrat ett varningsskott, som besvarades från ångaren med skarpa skott. Submarinen träffades lätt och fann för godt att sänka sig för att undgå förgörelse. (Det är icke sagdt, att ångaren var svensk, fast den visade svensk flagg. Det har händt om och om igen under kriget, att något af de krigförande ländernas fartyg hissat neutralt lands flagg för att missleda fienden. Det är därför helt troligt, att ångaren var engelsk och icke svensk.)

•

Från Malmö telegraferades i torsdags å. d. att den tyska ångbåtstrafiken på Östersjön nu återupptagits. Fem stora tyska ångare anlände i tisdags f. v. till svenska hamnar. De konvojerades af en tysk orlogseskader som skydd mot fiendtliga undervattensbåtar.

•

Göteborg, d. 26 maj. — Norska Amerikalinjens rederi har beslutat låta samtliga linjens ångare i trafik mellan Amerika och Norge anlöpa Kirkwall för undersökning af posten, hällre än att kringgå de engelska myndigheternas åtgärder genom att låta ångarna anslå en nordligare kurs.

I TORKAN.

(Forts. fr. sid. 1.)

diskutera den nya situationen i hvilken hotellen nu befinna sig.

Provinsens apotekare ha vägrat att öfvertaga sprithandteringen för medicinskt bruk. Så godt som hela Manitobas befolkning torde vara tillfredsställd med de nya förhållanden, som nu genom att Manitoba Temperance act trädt i kraft råda i provinsen. De flästa torde glädja sig öfver, att krogens dagar äro en säga blott. De, som törstiga äro, trösta sig med att de ju kunna importera, så mycket de behaga. För många af dessa torde tillfredsställelsen stanna vid blotta tanken och aldrig utmynna i handling. Men det är ju ältid lugnande för en del personer att veta, att de i detta afseende makten hafva.

Härnedan lämna vi en öfversikt öfver hvad lagen förbjuder och tillåter:

Hvad man ej får göra.

Sprit får icke förvaras eller förtäras i privata rum i hotell eller i ungkarlsrum.

Då ett hem, där sprit förvaras, stör granskapet genom dryckenskap, hasardspel och oordningar, kan husfadern åtalas under den nya lagen, och när han en gång blifvit dömd, upphör hans hus att vara ett privathus, i hvilket sprit kan förvaras.

Ingen får köpa sprit hos grosshandelsaffärer eller kommissionskontor.

Grosshandelsaffärer och kommissionsaffär kan icke bedrifvas på samma plats. De måste vara skilda.

Grosshandelsaffärer kunna icke bedrifva affärer på samma plats som andra affärer.

Kommissionsaffärer kunna icke köpa sprit och sedan åter sälja den under maskering att ha tagit en order.

Grosshandlare kunna ej taga en order från en besökare från en annan provins och skeppa ut spriten från provinsen. Hela transaktionen måste äga rum utanför provinsen.

Hvad man får göra.

Hur mycket sprit som hälst kan förvaras i ett privathus.

I ett privathus kunna vänner bjudas.

Lager af sprit kan beställas per post eller telegraf utanför provinsen och skeppas in i provinsen. Beställningar kunna göras på kommissionshus i provinsen.

Apotekare kunna sälja sprit endast efter recept från läkare samt för vetenskapligt och sakramentalt bruk.

Förordningar angående patentmediciner, tinkturer etc. förblifva såsom de äro.

Grosshandelshus kunna mottaga och uppfylla order från utanför provinsen. De kunna importera och hafva lagef med sprit för exportändamål.

Kommissionshandlare få upptaga order på sprit och fylla ordern från utanför provinsen.

Bryggerierna få fortsätta med tillverkningen, men de måste sälja sina varor utanför provinsen.

Alla legitima affärer, som använda alkohol, såsom ättika, samt extrakttillverkare, kunna fortsätta som förut.

Poliskonstapeln (som kl. 3 på morgonen möter en flock sjungande studenter):

— Herrarna få icke sjunga så där när herrarna gå hem.

— En af studenterna:

— Men vi gå min själ inte hällev hem ännu!

SVENSKAR, som äga automobiler, uppmanas att till Svenska Canada-Tidningen insända namn och adress samt uppgift på hvar och när automobilen är köpt, och af hvilket märke den är. Våra läsare skulle därigenom hjälpa oss att skaffa annonser från automobilfirmor, för hvilken hjälp vi bedja att på förhand få tacka.

DRICK SVENSK-öl!
Den enda nykterhetsdryck som är omtyckt i Canada. Köp hos eder handlande, eller skrif till
SWEDISH CANADIAN SALES, LTD.
208 Logan Avenue, Winnipeg.

RECORD CREAM SEPARATOR
Capacitet: 25 gallon i timmen.
RECORD är solidare,
RECORD är billigare,
RECORD är mera lättgående,
RECORD är lättare rengjord,
RECORD är mera renskummande,
RECORD är mera besparande
än maskiner, som kosta tre gånger så mycket.
Skrifvelse "Hvad farmare i Canada säga om RECORD under 1915."
Våra villkor äro sådana att hvarje farmare kan skaffa sig en RECORD strax
Expedieras nu omgående, om Ni skrifver till
The Record Separator Co.,
208 Logan Ave., Winnipeg, Man.
Reservdelar finnas alltid på lager.

Storartad
MIDSOMMAR-FEST
—afhåller—
SJUK- OCH BEGRAFNINGSHJÄLPSFÖRENINGEN
"NORDEN"
—i—
STONEWALL, MAN.
MIDSOMMARDAGEN DEN 24 JUNI, 1916.
Förfriskningar finnas att tillgå.
Stora sporttäflingar för män, kvinnor och barn.
MUSIK — SÅNG — LEKAR
Biljetter, tur och retur
75c.—Barn mellan 6—12 år 35c.
Närmare framdeles. Komitérade.

Flyttningskungörelse.
Cunard Linjen—Anchor Linjen.
Vi kungöra härmed flyttningen af vårа kontor, för både passagerare och godstrafik, från sydöstra hörnet af Randolph och Dearborn St's till hela bankvåningen af den mäktenoi vår gamla plats belägna nya
CUNARD BUILDING
hvarest vi nu äro i stånd att handhafva alla oss anförtrodda affärer på bästa och mest bekvama sätt
Cunard Linjen—Anchor Linjen.
S. W. Cor. Dearborn & Randolph Sts., Chicago. — Telefon Central 2051.

FEM RUMS HUS,
första klassens smidesverkstad att hyra eller till salu. För närmare upplysningar hänvand till
MR. ELGSTRAND,

ÖNSKAS.
God tjänsteflicka (general servant), per månad. Sök hos Mrs. R. T. Evans, 500 Stradbrook. Tel. Ft. Rouge 304.
Manson, Man.

ÖNSKAS.
God kokerska, ingen tvätt, $25.00 en som kan tala engelska. God lön. Sök Mrs. W. J. Thompson, 142 Ethelbert st., Tel. Sher. 827.

FARM TILL SALU.
En bördig liten farm i södra B. C., med härligt läge vid flod och landsväg, 15 mil från stad, säljes till lågt pris. Ägaren (gammal ungkarl) måste på grund af aftagande hälsa söka ombyte. $1,000 kontant, resten på liberala villkor.
Adress:
JOHN NORDLOW,
Enderby, B. C.

Skandia Hotel
och
SVENSKA CAFEET,
413 Logan Avenue,
Winnipeg, Man.
Kom ihåg "SKANDIA" är det enda verkligt skandinaviska hotellet i Winnipeg. Glöm nu icke att skrifva ned adressen, så ni kan finna den.
De, som komma in med nattågen, ombedjas hänvända sig till
Room 14, 307 Patrick Street.
M. A. MEYER,
Ägare.

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE
Från New York direkt till Skandinavien
"UNITED STATES" den 22 Juni
"OSCAR II" den 29 Juni
"HELLIG OLAV" den 20 Juli
"FREDERIC VIII" den 26 Juli
Biljetter från Sverige
På grund af den ovanligt höga kursen på skandinaviska pängar, är det högst fördelaktigt att köpa biljetter här i landet för resa från Sverige. Våra fartyg hafvfört öfver 50,000 passagerare öfver oceanen utan olycka, sedan kriget började. Vi medtaga ingen ammunition eller kontraband. Vänd eder till vår närmaste lokalagent.
A. E. JOHNSON & CO., Inc.
236 Nicollet Ave., Minneapolis.
117 No. Dearborn St., Chicago, Ill.

SVENSKA AMERIKA LINIEN
Nordens största ångare
'STOCKHOLM'
22,070 Displacement ton. 560 fot lång.
Fullt modern, magnifikt inredd
afgår
Tisdagen den 20 Juni
Tisdagen den 1 Augusti
o. s. v.
New York direkt Göteborg
Oöfverträffliga bekvämligheter.
Snabb resa. Svensk besättning.
Svensk ypperlig mathållning.
Bestäm er för resan nu och inbetala handpenningar på er biljett TILL NÄRMASTE LOKAL AGENT eller insänd dem till
SWEDISH AMERICAN LINE,
396 Logan Ave., Winnipeg, Man.
De, som ämna eftersända anhöriga från Sverige böra nu köpa biljetterna med direkta
Svenska Amerika Linien
P. M. DAHL S S AGENCY,
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Den Norska Amerikalinien
MIDSOMMAR-EXKURSION
afgår från Minneapolis den 31ta Maj och seglar från New York med
"Kristianiafjord"
den 3dje Juni
Man bör arrangera hyttplats snarast möjligt.
ÖFRIGA TURER:
"KRISTIANIAFJORD" Juli 15
"BERGENSFJORD" Aug. 5
"KRISTIANIAFJORD" Aug. 26
Passagerarne resa med Baltimore & Ohio banan från Chicago till New York, via Washington, D. C.
BILJETTER FRÅN SVERIGE utfärdas till hvilken som hälst station i Amerika eller Canada. Man hänvände sig till närmaste Lokalagent eller
HOBE & CO., G.N.W.A.
123 So. Third St. Minneapolis, Minn.
—eller—
P. M. DAHL S S AGENCY,
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

LAZAROL, per flaska	$0.75	Porto	10c.
LAZARIN, " "	.75	"	10c.
God Liver Oil (Fisklevertran) ½ flaska	.50	"	20c.
Cod Liver Oil " hel flaska	1.00	"	28c.
Health Salt, per burk	.25	"	10c.
Cheese Rennet, per flaska	.25	"	10c.
Butter Color, per flaska	.25	"	10c.
Juniper Ade, per flaska	.25	"	10c.
Whale Amber, per flaska	.25	"	10c.

Swedish Importing & Grocery Co. Ltd.
406 Logan Avenue, Telefon Garry 3250. Winnipeg.